

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
Department of Primary Industries and Mines

เหมืองแร่...เหมืองของเรา

รายงานประจำปี 2567
ANNUAL REPORT 2024

รายงานประจำปี 2567 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ISBN (e-book) : 978-616-265-247-9

ลิขสิทธิ์โดย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม

จัดทำโดย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม
75/10 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทร. 0 2430 6835 โทรสาร 0 2430 2331
www.dpim.go.th

ดำเนินการโดย บริษัท สำนักพัฒนาการบริหารธรรมาภิบาล จำกัด
เลขที่ 178 อาคารธรรมาภิบาล ชั้น 4 ซอยเพิ่มทรัพย์ (ประชาชื่น 20)
ถนนประชาชื่น แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800
โทรศัพท์ 0 2555 0713 โทรสาร 0 2555 0728

ภาพเหมือน ดัดแปลงจาก “เช้าวันใหม่ ณ เมืองอัครา”
โดยคุณเสกสรร เสาวรส - ภาพจากโครงการเมืองสวยทั่วไทย ของ กพร.

สารจากอธิบดี

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.)

แร่เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก โดยอุตสาหกรรมแร่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจจากทั้งด้านการผลิต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ และยังเป็น วัตถุดิบขั้นต้นสำหรับการผลิตในภาคอุตสาหกรรม ต่าง ๆ สร้างคุณประโยชน์และมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้กับประเทศปีละไม่น้อยกว่า 80,000 ล้านบาท

ผมมีความมุ่งมั่นที่จะขับเคลื่อน กพร. ไปสู่ “องค์กรหลักในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมพื้นฐานและ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ที่มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและมี ีธรรมาภิบาล” โดยมีแนวทางการดำเนินงานในมิติสำคัญ 4 ด้านที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาตามแผนแม่บท การบริหารจัดการแร่ คือ

1. การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแร่ โดยมุ่งเป้าให้ประเทศไทยมีข้อมูลที่เป็น สำหรับการบริหารจัดการแร่โดยเฉพาะในชนิดแร่ เป้าหมายที่สำคัญ มุ่งส่งเสริมการสำรวจทรัพยากรแร่ เป้าหมายที่สำคัญต่อการปฏิรูปสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ ปรับปรุงนโยบายและแนวทางการบริหารแหล่งหิน อุตสาหกรรมให้เหมาะสม เร่งพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายตลอดทั้งห่วงโซ่ คุณค่าโดยคำนึงถึงระบบเศรษฐกิจและความสมดุล กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

2. การพัฒนากลไกการอนุญาต กำกับดูแล และ การจัดสรรผลประโยชน์จากทรัพยากรแร่โดยการทบทวน ปรับปรุงและพัฒนากลไกการอนุมัติ อนุญาต และ กำกับดูแลให้มีความโปร่งใสและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น มีการนำระบบดิจิทัลที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมมาประยุกต์ใช้ รวมไปถึงการจัดสรร ผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม โดยการสร้างอาชีพและพัฒนา ยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนรอบพื้นที่การทำเหมือง

3. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรม เหมืองแร่ด้วยการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยี และองค์ความรู้ ที่มุ่งเน้นสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาศักยภาพ ตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่าของอุตสาหกรรมแร่เพื่อให้ สามารถใช้ประโยชน์ทรัพยากรแร่ได้อย่างคุ้มค่าและ เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งการป้องกันแก้ไขปัญหา ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ต่อชุมชนเพื่อนำไปสู่การอยู่ร่วมกันกับชุมชนอย่างยั่งยืนด้วย

4. การจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพและมี ีธรรมาภิบาล โดยการพัฒนาบุคลากรและระบบ เพื่อรองรับกระบวนการให้บริการที่ทันสมัย โปร่งใส สามารถเชื่อมโยงการทำงานของหน่วยรับคำขออนุญาต ในส่วนภูมิภาคกับหน่วยงานพิจารณาในส่วนกลาง ตลอดจนการยกระดับการมีส่วนร่วมโดยการสร้าง ความตระหนักต่อภาคประชาสังคมและประชาชน

นายอติภัต วะสินนท์

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“

เพื่อให้มั่นใจว่าคนไทยทุกคน
จะมีแร่ใช้อย่างเพียงพอทั้งในปัจจุบัน
และอนาคต จึงจำเป็นต้องจัดหา
แหล่งแร่ใหม่ ๆ เพื่อป้องกัน
ภาวะการขาดแคลนควบคู่ไปกับ
การบริหารจัดการให้มีการใช้แร่
อย่างเหมาะสม ซึ่งก็หมายรวมถึง
พิจารณาอนุญาตคำขอต่าง ๆ
อย่างรอบคอบ รอบด้าน ตรวจสอบ
กำกับ ดูแลการประกอบการ
และก็ต้องทำอย่างเคร่งครัดด้วย

”

► นายอานันท์ ปักสิ่งษ์

รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“

คนมีเงินเยอะ
เพราะเขาหาเงินเก่งและใช้เงินเป็น
ทรัพยากรแร่ก็ไม่ต่างกัน
เราหามาแล้ว ก็ต้องใช้แล้วใช้อีก
ใช้ให้คุ้ม เพิ่มมูลค่าด้วยนวัตกรรม
ลดการใช้ทรัพยากรแร่จากธรรมชาติ
ให้ได้มากที่สุด ให้ได้ประโยชน์
พัฒนาประเทศ ยกกระดับคุณภาพชีวิต
ชั่วลูกชั่วหลานต่อไป

”

▶ นางสาวอารยา ไสลเพชร

รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สารบัญ

CHAPTER 1

- 04 สารจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ (กพร.)
- 09 เหมืองแร่...เหมืองของเรา
- 16 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ (กพร.)
กระทรวงอุตสาหกรรม

CHAPTER 2

- 17 ผลการดำเนินงาน
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
2567
- 17 • งานด้านการจัดหา กำกับ ดูแล
- 44 • งานด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 60 • ความร่วมมือระหว่างประเทศ

CHAPTER 3

- 65 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ (กพร.)
โดยสังเขป

เหมืองแร่...เหมืองของเรา

แร่... เหมืองแร่... อาจเป็นคำที่หลายคนได้ยินแล้ว
ไม่รู้สึกว่าคุ้นเคยหรือใกล้ตัว

แต่ในความเป็นจริงแล้ว เราทุกคนอยู่กับแร่
ใช้ประโยชน์จากแร่ ในทุก ๆ วัน ทั้งทางตรง
และทางอ้อม

การสร้างบ้าน พัฒนาเมือง สร้างถนนหนทาง ระบบ
สาธารณูปโภคต่าง ๆ ปัจจัยพื้นฐานที่ต้องมีคือ **แร่**

ความสะดวกสบายในการใช้ชีวิตล้วนมีได้ด้วยอาศัย
แร่เป็นปัจจัยพื้นฐาน จะเห็นได้จากข้าวของเครื่องใช้
ในชีวิตประจำวันของคนเราในปัจจุบันนั้น ล้วนทำมาจากแร่

คนไทยใช้แร่เฉลี่ย

ประมาณ **10** กิโลกรัมต่อคน/วัน

กว่าจะได้บ้านสักหลัง กว่าจะได้รถสักคัน หรือแม้แต่
โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์แต่ละอย่างต้องใช้แร่หลายชนิด
ในการผลิตของใช้ชิ้นเล็ก ๆ ที่เราใช้กันอยู่ในชีวิต
ประจำวัน เช่น ช้อน ส้อม มีดทำมาจากโลหะเหล็กชุบ
ด้วยโลหะโครเมียม หม้อหุงข้าว ประกอบด้วยโครงที่ทำจาก

โลหะอะลูมิเนียม ซึ่งได้จากแร่บอกไซต์ ขดลวด
ที่ให้ความร้อน ทำจากโลหะนิกเกิลผสมโลหะ โครเมียม
หรือทังสเตน กระดาษ ทำจากเหล็ก และเทฟลอนของ
กระดะที่ทำขึ้นมา เพื่อไม่ให้อาหารติดกระดะเวลาทำ
กับข้าว ตัวเทฟลอนได้มาจากแร่ฟลูออไรด์ อาหาร
กระป๋องที่ช่วยให้เก็บอาหารไว้ได้นาน ๆ ตัวกระป๋อง
มีทั้งแบบที่ทำจากเหล็กและอะลูมิเนียม เช่นเดียวกับ

กระป๋องน้ำอัดลมและถุงบรรจุขนมกรุบกรอบ ล้วนทำจากอะลูมิเนียม

หรือแม้กระทั่งอุปกรณ์การแพทย์ ไม่ว่าจะเป็นเข็มฉีดยา มีดผ่าตัด หรือหูฟังที่หมอใช้เวลาตรวจคนไข้ (Stethoscope) ก็ทำมาจากแร่

นี่เป็นเพียงแค่ตัวอย่างส่วนหนึ่งเท่านั้น ยังมีของใช้ในชีวิตประจำวันอีกมากมายที่ทำมาจากแร่

ดังนั้น จึงไม่เกินจริงนักหากจะกล่าวว่า มนุษย์เรา ไม่ว่าจะเป็นชนชาติใด ได้ใช้ประโยชน์จากแร่

เพื่อตอบสนองความจำเป็นและความต้องการในการใช้ชีวิต และก็ใช้มาอย่างยาวนาน โดยไม่มีทีท่าว่าจะหยุดใช้แร่จนถึงปัจจุบัน

ประเทศไทยมีแหล่งแร่ครอบคลุมพื้นที่กว่า 60 ล้านไร่ หรือประมาณร้อยละ 20 ของพื้นที่และมีแร่มากกว่า 40 ชนิด มีร่องรอยการทำเหมืองแร่และการใช้ประโยชน์จากแร่โลหะต่าง ๆ มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ เช่น แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี แหล่งโนนนกทา จังหวัดขอนแก่น นอกจากนี้หลักฐานที่แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ของแร่ในประเทศไทยก็คือ ศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหง ที่กล่าวถึงความมั่งคั่งของแร่ทองคำ พระพุทธรูปในสมัยสุโขทัยจำนวนไม่น้อยที่หล่อด้วยทองคำ สำริดในสมัยอยุธยา ตะกั่วและดีบุกเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของไทย

ปัจจุบัน ทั่วประเทศมีประทานบัตร 839 แปลง 579 เหมือง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 0.2 ล้านไร่ หรือร้อยละ 0.06 ของพื้นที่ โดยมีมูลค่าการผลิตแร่ประมาณ 80,000 ล้านบาทต่อปี

ประมาณร้อยละ 90 ของแร่ที่ผลิตเองถูกนำมาใช้ในประเทศ มีการส่งออกและนำเข้าแร่ โดยมีมูลค่าการส่งออกประมาณ 10,000 ล้านบาทต่อปี และนำเข้า 17,000 ล้านบาทต่อปี

จากอดีตจนถึงปัจจุบัน อุตสาหกรรมเหมืองแร่ยังคงเป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำที่เป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาประเทศของไทยและอำนวยความสะดวกให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นโดยแร่เป็นจุดเริ่มต้นที่ก่อให้เกิดการผลิตวัตถุดิบขั้นต้นและขั้นกลาง หรือก็คืออุตสาหกรรมพื้นฐาน รวมถึงอุตสาหกรรมอื่น ๆ

แร่ถูกนำมาใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับภาคการผลิต 88 สาขา จากทั้งหมด 180 สาขาของประเทศ สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มตามลักษณะการใช้งานในอุตสาหกรรมได้ 8 กลุ่ม

1. กลุ่มแร่เชื้อเพลิงและพลังงาน ได้แก่ ถ่านหิน

2. กลุ่มแร่โลหะและแร่หายาก เช่น ตะกั่ว สังกะสี ดีบุก พลวง แร่กาบีส ทั้งสดและแปรรูป

3. กลุ่มแร่รัตนชาติและโลหะมีค่า ได้แก่ ทองคำและเงิน

4. กลุ่มแร่อุตสาหกรรมซีเมนต์ ได้แก่ หินปูน ยิปซัม หินดินดาน และดินมาร์ล

5. กลุ่มแร่อุตสาหกรรมก่อสร้าง เช่น หินปูน หินอ่อน หินแกรนิต หินบะซอลต์ หินทราย หินประดับ

6. กลุ่มแร่อุตสาหกรรมเซรามิก แก้ว และกระจก เช่น ดินขาว บอลเคลย์ เฟลด์สปาร์ ทรายแก้ว และควอตซ์

7. กลุ่มแร่อุตสาหกรรมปุ๋ยและเคมีภัณฑ์ เช่น โฟแทช เกลือหิน และฟอสเฟต

8. กลุ่มแร่ที่ใช้ในอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น แบไรต์ ทัลก์ ฟลูออไรต์ และไมกา

การมีทรัพยากรแร่เป็นของตนเองทำให้ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากไม่ต้องพึ่งพาการนำเข้าแร่จากต่างประเทศซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงเพียงอย่างเดียว

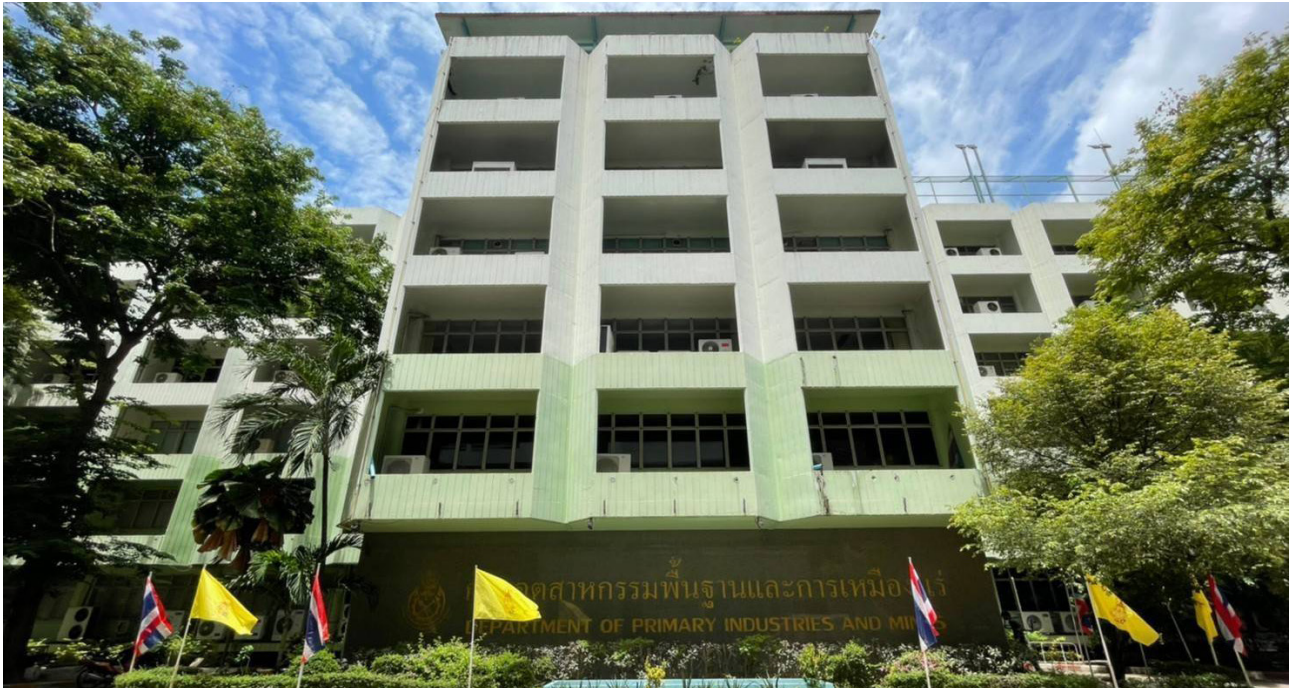
อย่างไรก็ตาม ทรัพยากรแร่ที่มีอยู่อย่างจำกัดในประเทศไทยกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น

ซึ่งส่งผลต่อความต้องการใช้ทรัพยากรแร่ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ประกอบกับความห่วงใยด้านสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ทำให้ต้องมีการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรแร่ที่เหมาะสมเพื่อให้มั่นใจได้ว่าประเทศไทยจะสามารถพัฒนาและเติบโตได้อย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

“แม่เฒ่า ลำปาง”
โดย คุณอนันต์ ตั้งศรีวงศ์ - ภาพจากโครงการเหมืองสวยทั่วไทย ของ กพร.

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) กระทรวงอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) กระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่จัดหาและบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรมโดยการส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ โลหกรรม อุตสาหกรรมพื้นฐาน และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐกิจให้มีการใช้ประโยชน์แร่ และโลหะอย่างมีประสิทธิภาพและรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยอย่างยั่งยืน

ด้วยหน้าที่ดังกล่าว การดำเนินงานของ กพร. จึงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการจัดหาและบริหารจัดการวัตถุดิบ อุตสาหกรรมจากธรรมชาติ (Primary Raw Materials) ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศเท่านั้น แต่ยัง มุ่งจัดหาและบริหารจัดการวัตถุดิบทดแทนที่ได้จาก การรีไซเคิลขยะหรือของเสีย (Secondary Raw Materials) และจากวัตถุดิบขั้นสูง (Advanced Raw Materials) ที่เป็นแร่โลหะ สารประกอบจากแร่และโลหะขั้นคุณภาพสูง ควบคู่ไปด้วยกัน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการยกระดับ

และเพิ่มประสิทธิภาพการอนุญาต กำกับดูแล สถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรม พื้นฐานให้ถูกต้องตามกฎหมาย มีมาตรฐานตาม หลักวิชาการ

เพื่อประเทศไทย
เป็น “บ้าน”
ที่ปลอดภัย มั่นคง
สำหรับทุกคน

เพื่อให้มั่นใจได้ว่าประเทศไทยจะมีแร่ใช้อย่างเพียงพอ สามารถตอบสนองความจำเป็นและความต้องการ ในการใช้ชีวิตของคนไทยทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการใช้แร่อย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ และประชาชนอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ทั้งในมิติ ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ ของประชาชน

ผลการดำเนินงาน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

2567

งานด้านการจัดหา กำกับ ดูแล

แร่เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมดไป แต่ความต้องการใช้แร่ในสังคมปัจจุบันกลับมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าประเทศไทยจะมีวัตถุดิบอุตสาหกรรมรองรับความต้องการใช้ของภาคอุตสาหกรรมของประเทศ และคนไทยทุกคนจะมีแร่ใช้อย่างเพียงพอ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตพร. จึงให้ความสำคัญกับการแสวงหาพื้นที่ศักยภาพแหล่งแร่ใหม่ ๆ ในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการในการจัดหาวัตถุดิบอุตสาหกรรมจากต่างประเทศ ควบคู่กับการพิจารณาอนุญาต และกำกับดูแลการสำรวจแร่ ทำเหมือง และการประกอบการที่เกี่ยวข้องกับแร่อย่างเคร่งครัด

ปี 2567 กพร. ได้สำรวจและประเมินศักยภาพพื้นที่แหล่งแร่แหล่งใหม่ทั้งหินอุตสาหกรรมและแร่หายาก เพื่อรองรับความต้องการใช้สำหรับโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ของภาครัฐ และความต้องการใช้ทั่วไป

หินอุตสาหกรรม เช่น หินปูน หินแกรนิต เป็นวัตถุดิบที่สำคัญอย่างยิ่งในการก่อสร้างและการพัฒนา/ขยายเมือง อาคารบ้านเรือน ไม่ว่าจะเป็นการสร้างหรือการซ่อม ล้วนต้องใช้หินอุตสาหกรรมในการขึ้นรูปก่อร่าง ยิ่งจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นและเมืองขยายตัวมากเท่าใด หินอุตสาหกรรมก็ยิ่งเป็นที่ต้องการมากขึ้นเท่านั้น

การพัฒนาโครงการขนาดใหญ่ในพื้นที่โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor) หรือ EEC ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา พื้นที่ระยองเศรษฐกิจพิเศษรวม 16 จังหวัด และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน 10 จังหวัด จำเป็นต้องมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนา ระบบคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ที่เกี่ยวข้อง ที่ทันสมัย การถมทะเล เพื่อขยายท่าเรือ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาพื้นที่โดยรอบ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ล้วนต้องใช้หินอุตสาหกรรมก่อสร้างจำนวนมาก

ถนน 1 กิโลเมตร

ใช้หลัก	0.7 ตัน
หินก่อสร้าง	1,045 ตัน
กรวยก่อสร้าง	1,070 ตัน
ปูนซีเมนต์	206 ตัน

จากการประเมินเบื้องต้น คาดว่าจะมีความจำเป็นต้องใช้หินอุตสาหกรรมโดยรวมไม่ต่ำกว่า 100 ล้านตัน ภายในปี 2570 หากจะเฉพาะเจาะจงให้เห็นภาพ เช่น พื้นที่ EEC จะมีการใช้หินอุตสาหกรรมก่อสร้าง

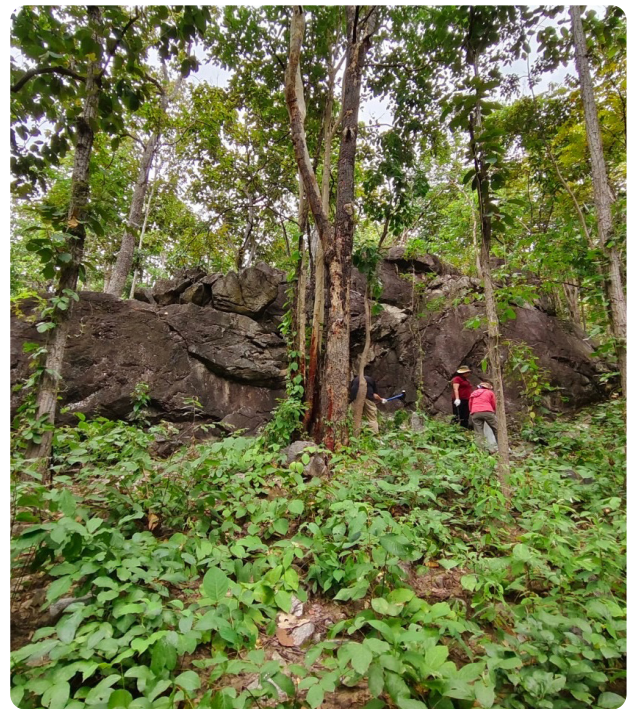
ปีละประมาณ 45 ล้านตัน เมื่อเทียบกับแหล่งหินที่ผลิตอยู่ในปัจจุบัน จำนวน 15 แหล่ง ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ซึ่งมีปริมาณสำรองประมาณ 350 ล้านตัน คาดว่าปริมาณหินอุตสาหกรรมก่อสร้าง ทั้งหินปูน หินผสมคอนกรีต หินโรยทางรถไฟ หินคลุก หินผสมยางมะตอย และหินเรียงทำเรือชายฝั่งในพื้นที่ อาจมีเพียงพอต่อความต้องการใช้จนถึงประมาณ ปี 2570 เท่านั้น

ข้อมูลสถิติในอดีตพบว่าการใช้หินอุตสาหกรรม พัฒนาโครงการของภาครัฐ ประมาณ 1 ส่วน ส่งผลให้เกิดการขยายการพัฒนาโดยภาคเอกชนที่ต้องการหิน อีกอย่างน้อย 3-5 เท่าตัว หากมีโครงการขนาดใหญ่ ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษต่าง ๆ เพิ่มขึ้นในอนาคต แหล่งหินที่มีอยู่จะไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องเตรียมหาแหล่งหินอุตสาหกรรมเพิ่มเติม

กพร. จึงได้เร่งปรับปรุงข้อมูลจากแหล่งหินที่ได้จัดเตรียมไว้เพื่อใช้ในการผลิตที่มีอยู่ปัจจุบัน และดำเนินการสำรวจพื้นที่ศักยภาพใหม่เพิ่มเติมเพื่อให้ทันต่อความต้องการ เนื่องจากกระบวนการดังกล่าวเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานและใช้ระยะเวลาในการดำเนินการหลายปี (3-5 ปี) นับตั้งแต่การสำรวจรายละเอียด การประเมินความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ การกำหนดเขตแหล่งแร่ เพื่อการทำเหมืองภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่

การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของชุมชน กระบวนการพิจารณาตาม พ.ร.บ. แร่ พ.ศ. 2560 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาขอสัมปทาน ทำเหมืองแร่หรือประทานบัตร การขออนุญาตพื้นที่เพื่อการทำเหมือง กระบวนการอื่น ๆ และจากการดำเนินการที่ผ่านมา ได้ปรับปรุงข้อมูลพื้นที่ศักยภาพ หินอุตสาหกรรมก่อสร้าง 10 พื้นที่ใน 8 จังหวัดของภาคเหนือตอนบน และสำรวจพื้นที่เพิ่มเติมอีก 3 แหล่ง (แหล่งใหม่) ในจังหวัดเชียงราย โดยในปี 2567 กพร. ได้สำรวจและประเมินพื้นที่เพิ่มเติม 13 พื้นที่ในจังหวัดนครสวรรค์ ตาก อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร สุโขทัย อุทัยธานี และพิษณุโลก

เพื่อการบริหารจัดการแหล่งแร่อย่างมีประสิทธิภาพ หนึ่งในพื้นที่ศักยภาพหินอุตสาหกรรมจากการสำรวจที่ผ่านมาได้แก่พื้นที่เขาค้อ-หลวงเตี้ยจังหวัดระยองได้ถูกนำมาเป็นพื้นที่ต้นแบบสำหรับการศึกษาวิจัยเชิงวิชาการ ในด้านธรณีวิทยา เศรษฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์โดยมีผลการประเมินความอุดมสมบูรณ์และปริมาณแร่ อยู่ในระดับความน่าเชื่อถือปานกลางถึงสูง หรือ G2 ขึ้นไป ตามหลักเกณฑ์การจำแนกทรัพยากรแร่

ระบบ UNFC 2009 รวมทั้งใช้เป็นพื้นที่ทดลองกระบวนการประมวลแหล่งแร่เพื่อศึกษาและยกย่องหลักเกณฑ์การประมวลแหล่งแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่

นอกจากความต้องการใช้หินอุตสาหกรรมสำหรับการก่อสร้างแล้ว การมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำและการพัฒนาของเทคโนโลยีขั้นสูงทำให้แร่หายากกลายเป็นอีกวัตถุดิบที่มีความสำคัญและเป็นที่ต้องการในหลายประเทศทั่วโลก รวมทั้งในประเทศไทยด้วย

ประเทศไทยมีพื้นที่ศักยภาพแร่หายาก ได้แก่ แร่โมนาไซต์ และซีโนไทม์ กระจายอยู่ทั่วประเทศทั้งในบริเวณภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และ

ภาคเหนือ โดยธาตุที่ได้จากการสกัดแร่หายาก เช่น ซีเรียม (Ce) แลนทานัม (La) อิตเทรียม (Y) ดิสโพรเซียม (Dy) ถูกนำมาใช้เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ จอภาพ เครื่องมือทางการแพทย์ อวัยวะทดแทน แบตเตอรี่กำลังสูง แม่เหล็กถาวรกำลังสูงสำหรับกังหันลม

ที่ผ่านมา กพร. ได้ดำเนินการศึกษาและประเมินศักยภาพทางธรณีวิทยาของพื้นที่แหล่งแร่หายากในภาคใต้ ตั้งแต่ปี 2564 เป็นต้นมา โดยในปี 2567 ได้กำหนดพื้นที่ที่มีศักยภาพของแร่หายากเพิ่มเติมจำนวน 4 แหล่ง ในบริเวณจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และยังคงมีการสำรวจเพิ่มอย่างต่อเนื่องในปีต่อ ๆ ไป เพื่อให้มีฐานข้อมูลของพื้นที่ศักยภาพแร่หายากที่ครบถ้วนและครอบคลุมทั่วประเทศ

เช่นเดียวกับแหล่งหินอุตสาหกรรม พื้นที่ศักยภาพแร่หายาก จากการสำรวจจะถูกนำมาบริหารจัดการโดยการศึกษาปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง แนวทางการใช้ประโยชน์ และกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการแหล่งแร่หายาก ตามพ.ร.บ. แร่พ.ศ. 2560 เพื่อให้แน่ใจว่าแร่หายากได้ถูกนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับทุกภาคส่วน

การแสวงหาแหล่งวัตถุดิบจากต่างประเทศ เป็นภารกิจที่ กพร. ดำเนินการควบคู่กับการจัดหาแหล่งวัตถุดิบในประเทศ ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งด้านอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ และสังคม โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น ยานยนต์ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และพลังงานทดแทน อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังคงประสบปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรแร่ธรรมชาติที่สำคัญต่อการผลิต เพื่อลดข้อจำกัดนี้ ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องแสวงหาแหล่งวัตถุดิบจากต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และสนับสนุนการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมในระยะยาวอย่างยั่งยืน

ภูมิภาคอาเซียนจึงเป็นเป้าหมายหลักที่ไทยให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากมีความหลากหลายของทรัพยากรแร่และมีศักยภาพสูงในการตอบสนอง

ความต้องการของอุตสาหกรรมยุคใหม่ รัฐบาลไทย โดย กพร. จึงมีนโยบายส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยเข้าไปลงทุนในกิจการเหมืองแร่และจัดหาวัตถุดิบจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีแหล่งแร่สำคัญและมีศักยภาพสูง

นอกจากนี้ กพร. ยังให้การสนับสนุนข้อมูลการลงทุนอย่างต่อเนื่อง โดยการให้คำปรึกษาและคำแนะนำอย่างใกล้ชิด เพื่อเตรียมความพร้อม เสริมสร้างความมั่นใจ และพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการไทยในการลงทุนและการจัดหาวัตถุดิบจากต่างประเทศ โดยล่าสุดในปี 2567 กพร. ได้ปรับปรุงคู่มือการลงทุนด้านเหมืองแร่ในต่างประเทศให้ทันสมัยและครอบคลุมมากขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงและเพิ่มความมั่นใจให้กับนักลงทุนไทย นับเป็นอีกก้าวสำคัญที่ช่วยให้ผู้ประกอบการไทยสามารถเติบโตและแข่งขันในเวทีอุตสาหกรรมระดับโลกได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

“โรงไหมหิน เอเชีย สระบุรี”
โดย คุณปวิธ ถาวรศักดิ์ - ภาพจากโครงการเหมืองสวยทั่วไทย ของ กพร.

การทำเหมืองแร่ในปัจจุบัน ไม่ได้เรียบง่ายเหมือนในอดีต

การพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ทำเหมือง กพร. ยังคงยึดมั่นในประเด็นการก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ เพียงแต่ไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์ทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว แต่**คำนึงถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนด้วย**

การพิจารณาอนุญาตให้ทำเหมือง กพร. พิจารณาจากหลายปัจจัย โดยการทำให้เหมืองอนุญาตให้ทำได้เฉพาะในพื้นที่ที่แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่กำหนดให้เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง ต้องมีความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจและสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่

ผู้ประกอบการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน อันเป็นที่ตั้งของพื้นที่ที่ขอทำเหมืองและพื้นที่ใกล้เคียง ที่ได้รับผลกระทบ มาประกอบการพิจารณาด้วย เพื่อให้ประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างมีคุณภาพทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน

ในปี 2567 กพร. ได้พิจารณาอนุญาตการขอประทานบัตร (ขอใหม่) ซึ่งผ่านการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ จำนวน 26 ราย 27 แปลง

นอกจากนี้ ได้พิจารณาและนำเสนออนุญาตต่อคณะกรรมการแร่ โดยเป็นคำขอต่ออายุประทานบัตร

ในกรณีที่แหล่งแร่มีศักยภาพในการพัฒนา แต่เทคโนโลยีที่จะใช้ในการทำเหมือง และมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนยังไม่เหมาะสม ให้สงวนแหล่งแร่นั้นไว้จนกว่าจะมีเทคโนโลยีและมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนที่เหมาะสม

ในกรณีการทำเหมืองที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนสูง ในการอนุญาตต้องกำหนดให้มีการจัดทำแนวพื้นที่กั้นชนการทำเหมือง และจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนด้วย

นอกจากรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่แล้ว กพร. ยังนำประเด็นการจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างรัฐ

17 ราย 18 แปลง คำขอโอนประทานบัตร 1 ราย 1 แปลง คำขออาชญาบัตรพิเศษ 5 ราย 16 แปลง และคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ 11 ราย 11 แปลง

การอนุญาตให้ประกอบกิจการเหมืองแร่และที่เกี่ยวข้อง นอกจากจะทำให้มีวัตถุประสงค์รองรับความต้องการการผลิตของภาคอุตสาหกรรมเพื่อตอบสนองความจำเป็นและความต้องการในชีวิตประจำวันแล้ว ประเทศชาติและประชาชนยังได้ประโยชน์จากการที่ผู้ประกอบการจ่ายค่าภาคหลวงแร่ หรือก็คือภาษีที่เรียกเก็บจากการใช้ทรัพยากรแร่ นอกเหนือจากภาษีอื่น ๆ ที่ต้องชำระตามปกติ รวมถึงผู้ประกอบการต้องจ่ายเงินบำรุงพิเศษ และเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามที่พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 (พ.ร.บ. แร่ พ.ศ. 2560) กำหนด

การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่ เพื่อเป็นรายได้แผ่นดินและพัฒนาท้องถิ่น ระหว่างเดือนตุลาคม 2566 - กันยายน 2567

กพร. จัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ได้ประมาณ 4,077 ล้านบาท และได้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินเพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศในภาพรวม ร้อยละ 40 หรือประมาณ 1,631 ล้านบาท และอีกร้อยละ 60 จัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เพื่อนำไปพัฒนาท้องถิ่น โดย

- จัดสรร ให้ อปท. หรือเทศบาลในพื้นที่ประทานบัตรตั้งอยู่ ร้อยละ 20 หรือประมาณ 815 ล้านบาท
- จัดสรร ให้ อปท. ในพื้นที่ประทานบัตรตั้งอยู่ ร้อยละ 20 หรือประมาณ 815 ล้านบาท
- จัดสรร ให้ อปท. และเทศบาลอื่นในจังหวัดพื้นที่ประทานบัตรตั้งอยู่ ร้อยละ 10 หรือประมาณ 408 ล้านบาท
- จัดสรร ให้ อปท. และเทศบาลในจังหวัดอื่นทั่วประเทศ ร้อยละ 10 หรือประมาณ 408 ล้านบาท

และในช่วงปลายปี 2567 กพร. ยังได้จัดสรรเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ ประมาณ 528 ล้านบาท ให้ อปท. 187 แห่งทั่วประเทศเพื่อพัฒนาชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม และมีแผนจัดสรรเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ ให้ อปท. เป็นประจำทุกปี โดยตั้งเป้าในการจัดสรรเงินปีละไม่ต่ำกว่า 100 ล้านบาท

คน สิ่งแวดล้อมต้องปลอดภัย... เหมืองแร่ไทยจึงจะได้ไปต่อ

เมื่อมีการอนุญาตให้ทำเหมือง รวมถึงการประกอบกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว กพร. มีหน้าที่ในการตรวจสอบ กำกับดูแลการประกอบการเหมืองแร่ และกิจการที่เกี่ยวข้อง ให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินการของภาคเอกชน เป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมายหลักวิชาการ และมีความปลอดภัย

ในด้านการกำกับดูแลนั้น กพร. ตรวจตรา ตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ประกอบการให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด มีการดำเนินการทางกฎหมายต่อผู้กระทำความผิดตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ และได้ทบทวน ปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นไปตามหลักวิชาการ สอดคล้องกับบริบททางสังคมในปัจจุบัน

หลักเกณฑ์และวิธีการให้ความคุ้มครอง แก่คนงานและความปลอดภัยแก่บุคคล ภายนอก พ.ศ. 2566

มีเจตนาในการคุ้มครองคนงานที่ทำงานในเมืองและบุคคลภายนอกให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน หลักเกณฑ์ดังกล่าวทำให้ผู้ประกอบการต้องทำให้พื้นที่ปฏิบัติงานมีความปลอดภัย ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น สถานที่ปฏิบัติงานต้องไม่ก่อให้เกิดอันตราย มีการป้องกัน ควบคุมและจัดการอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต้องจัดอุปกรณ์นิรภัยสำหรับคนงานต้องสามารถช่วยเหลือคนงานได้ทันทีหากประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยโดยไม่คิดมูลค่า อบรมให้ความรู้ด้านความปลอดภัยแก่คนงาน กรณีมีคนนอกมาเยี่ยมต้องมีผู้นำเยี่ยมชมสถานที่และต้องเตรียมอุปกรณ์นิรภัยเป็นต้น

การทำเหมืองแร่บางโครงการไม่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีประกาศกำหนด เนื่องจากเป็นโครงการเหมืองแร่ที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมในระดับต่ำไม่มีการใช้วัตถุระเบิด หรือไม่มีการใช้สารเคมีในกระบวนการผลิต ได้แก่ การทำเหมืองแร่ทรายแก้ว

หรือทรายซิลิกาเหมืองแร่ดินอุตสาหกรรมชนิดดินซีเมนต์เหมืองแร่ดินเหนียวสี เหมืองแร่ดินมาร์ล เหมืองแร่ดินบอเคลย์ เหมืองแร่ดินทไฟ เหมืองแร่ดินเบา และเหมืองแร่ดินขาว อย่างไรก็ตาม กพร. ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนข้างเคียง จึงได้ออกประกาศ กพร. เรื่องมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการเหมืองแร่ที่ไม่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2567 เพื่อป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการดังกล่าวตลอดอายุประทานบัตร

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดแร่ ปริมาณแร่ สภาพ และ พื้นที่ที่อยู่ในความควบคุมเกี่ยวกับการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่ พ.ศ. 2566

จัดทำขึ้นเพื่อควบคุม ติดตาม และกำกับดูแลปริมาณการซื้อขาย การครอบครอง การเก็บ หรือการขน สำหรับแร่บางประเภท ไม่ว่าแร่นั้นจะอยู่ในพื้นที่ใด โดยในประกาศดังกล่าว เมื่อปี พ.ศ. 2560 ได้กำหนดชนิดแร่จำนวน 11 ชนิด ได้แก่ แร่ทองคำ แร่ดีบุก แร่เหล็ก แร่ทองแดง แร่สังกะสี แร่พลวง แร่ตะกั่ว แร่แมงกานีส แร่ชนิดที่มีทั้งสกัดกึ่งออกไซด์ แร่ซิลิเกตและแร่ไมนาไซต์ ที่ต้องมีการควบคุม แต่เมื่อพิจารณาจากสภาพการณ์ในปัจจุบันจึงได้เพิ่มเติมชนิดแร่ที่ต้องมีการควบคุมในเรื่องดังกล่าวอีกจำนวน 2 ชนิด ได้แก่ แร่เงิน และโลหะผสมทองคำที่เกิดจากการประกอบโลหะกรรมเพื่อเป็นการติดตามและกำกับดูแลการประกอบกิจการเกี่ยวกับแร่ทองคำแร่เงินและโลหะผสมทองคำที่เกิดจากการประกอบโลหะกรรมก่อนเข้าสู่กระบวนการทำให้เป็นโลหะทองคำบริสุทธิ์และโลหะเงินบริสุทธิ์ (Refining)

โดยผู้ประสงค์จะทำการซื้อแร่ ตั้งสถานที่เก็บแร่ ครอบครองแร่ และขนแร่ ตามชนิด ปริมาณ และ สภาพที่กำหนดไว้ในประกาศไม่ว่าจะอยู่ในพื้นที่ใด จะต้องดำเนินการขอรับใบอนุญาตก่อนดำเนินการ ดังกล่าว ซึ่งถือเป็นมาตรการสำคัญในการติดตาม กำกับดูแลการประกอบกิจการสำหรับแร่บางประเภท ควบคุมการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่

นอกจากนี้ ประกาศดังกล่าวยังจะช่วยให้ทราบถึง สถานการณ์แร่ การใช้แร่ในปัจจุบัน รวมถึงแนวโน้ม ในอนาคต ซึ่งจะทำให้สามารถคาดการณ์ปริมาณ สำรองแร่ และสามารถบริหารจัดการทรัพยากรแร่ ได้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ

ในประเทศไทยมีแหล่งแร่ยิปซัมหลายแห่งที่ผ่านมากพร. กำหนดนโยบายบริหารจัดการแร่ยิปซัมในแต่ละปี ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยนโยบาย ในอดีตเน้นสงวนแร่ยิปซัมสำหรับใช้เป็นวัตถุดิบ ในภาคอุตสาหกรรม ปัจจุบันไทยผลิตแร่ยิปซัม ได้มากกว่าความต้องการใช้ภายในประเทศ ปี 2567 กพร. ได้กำหนด**หลักเกณฑ์การบริหารจัดการ แร่ยิปซัมเพื่อการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร หรือเขตไหล่ทวีป ประจำปี พ.ศ. 2567** เพื่อให้ การบริหารจัดการแร่ยิปซัมเพื่อการส่งแร่ออกนอก ราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันโดยหลักเกณฑ์ ดังกล่าวเป็นการกำหนดราคาขั้นต่ำในการส่งออก แร่ยิปซัมเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและส่งเสริม การนำแร่ยิปซัม ซึ่งเป็นทรัพยากรของประเทศมาใช้ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ ยังเป็นการควบคุม มิให้มีการลดราคาเพื่อแย่งตลาดการส่งออกแร่ยิปซัม ด้วยการกำหนดราคาขั้นต่ำในการส่งออกแร่ โดย หลักเกณฑ์กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องส่งออกแร่ยิปซัม ขั้นต่ำในอัตรา 19.00 ดอลลาร์สหรัฐต่อเมตริกตัน

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดคุณสมบัติ วาระการทำงาน เจือปน และวิธีการเพิกถอนผู้มีสิทธิ ตรวจสอบการกำหนดเมืองใต้ดิน ลักษณะ สัญญาว่าจ้างผู้มีสิทธิตรวจสอบ และการเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2566 มีเจตนาเพื่อให้ผู้มีสิทธิตรวจสอบ ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนและผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมี หน้าที่ช่วยเหลือผู้มีสิทธิตรวจสอบ สามารถเข้าร่วม การตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดินให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้การตรวจสอบเหมืองใต้ดินของผู้มีสิทธิ ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงทำการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของผู้มีสิทธิตรวจสอบ คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ และการเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นจากประกาศฉบับเดิม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่น คำขอโอนประทานบัตร และการอนุญาต ให้โอนประทานบัตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2566 จัดทำขึ้นเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในด้านของเนื้อหา บางประการ เนื่องจากประกาศฉบับเดิมมีเนื้อหา บางส่วน เช่น ชื่อของกฎกระทรวงที่ใช้ตรวจสอบ คุณสมบัติผู้รับโอนประทานบัตรไม่ตรงกับชื่อ กฎกระทรวงที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน และการกำหนด ขั้นตอนที่ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น โดยประกาศดังกล่าว ปรับปรุงเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในด้านของเนื้อหา และขั้นตอนการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งส่งผลให้ขั้นตอนการปฏิบัติงานของ พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ตรวจสอบ กำกับดูแล ด้วยอากาศยานไร้คนขับ

“

ป้องกันการทำเหมืองออกนอกเขตประทานบัตร
ตรวจสอบ กำกับดูแล ให้การทำเหมืองถูกต้องตามหลักวิศวกรรม
กำกับดูแลการออกแบบพื้นที่เพื่อการฟื้นฟูเหมือง
หลังเสร็จสิ้นการทำเหมือง
ประเมินความถูกต้องการชำระค่าภาคหลวงแร่

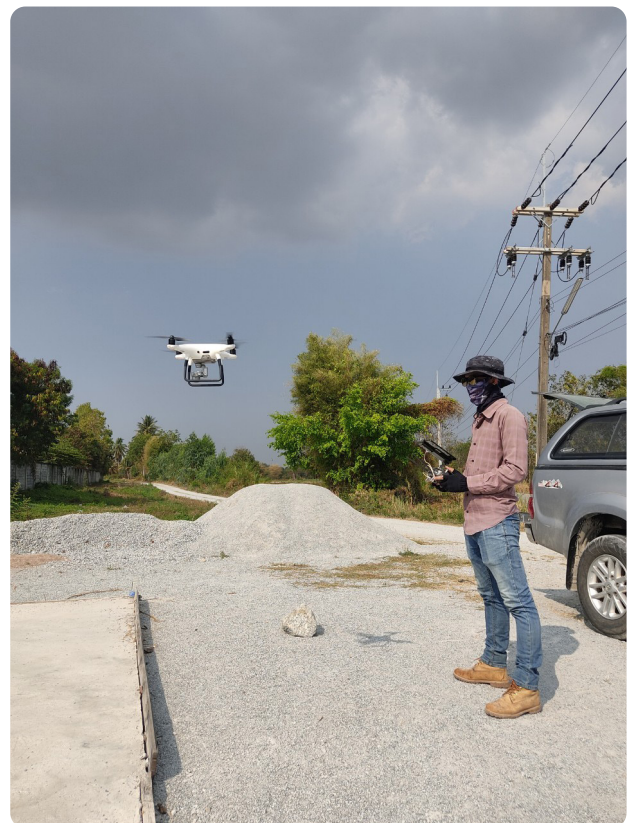
”

เดิมที การรังวัดพื้นที่เหมืองมีข้อจำกัดในตัวเอง ในเรื่องของการเข้าถึงพื้นที่เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เข้าถึงยาก หรือเสี่ยงอันตราย เช่น เป็นบริเวณหน้าผาสูงชัน หรือในบ่อเหมืองที่มีการทำงานของเครื่องจักร ขนาดใหญ่ กพร. จึงได้นำเทคโนโลยีอากาศยานไร้คนขับ หรือโดรน (Drone) มาสนับสนุนงานรังวัดทั้งด้านการจัดทำโครงข่ายหมุดหลักฐานค่าพิกัดที่โยงยึดจากระบบพิกัดสากล และตรวจสอบกำกับดูแลการประกอบกิจการ

อากาศยานไร้คนขับใช้การบังคับหรือควบคุมจากระยะไกล (Remote Sensing) ซึ่งมีความแม่นยำสูง แม้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ยากต่อการเข้าถึง ภาพถ่ายทางอากาศจะถูกถ่ายรูปลงหลายครั้งจากมุมที่แตกต่างกัน เพื่อให้สามารถคำนวณหาพิกัดก่อนนำมาจัดทำแผนที่ และช่วยในเรื่องการคำนวณหาปริมาตรแร่ หิน ดิน ทรายน กองแร่ ได้ด้วยอากาศยานไร้คนขับ สามารถเก็บข้อมูลได้แบบเวลาจริง (Real Time) ทำให้ทราบว่าสภาพเหมืองมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรมีการขุดแร่ไปมากน้อยเพียงใด ซึ่งทำให้มีฐานข้อมูลที่สามารถตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงภูมิประเทศในแต่ละช่วงเวลาได้ กพร. จึงสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เชิงวิศวกรรมได้อย่างหลากหลายช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการกำกับดูแล แก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงที

ป้องกันการทำเหมืองออกนอกเขตประทานบัตร ช่วยประเมินความถูกต้องในการชำระค่าภาคหลวงแร่ ได้อย่างแม่นยำมากขึ้น ทำให้มีข้อมูลที่ชัดเจน เพื่อใช้ประกอบการออกแบบฟื้นฟูเหมืองหลังเสร็จสิ้นการทำเหมืองอีกด้วย

ตลอดหลายปีที่ผ่านมา กพร. จึงใช้อากาศยานไร้คนขับในการดำเนินงานด้านการรังวัด ตรวจสอบ กำกับดูแลสถานประกอบการ

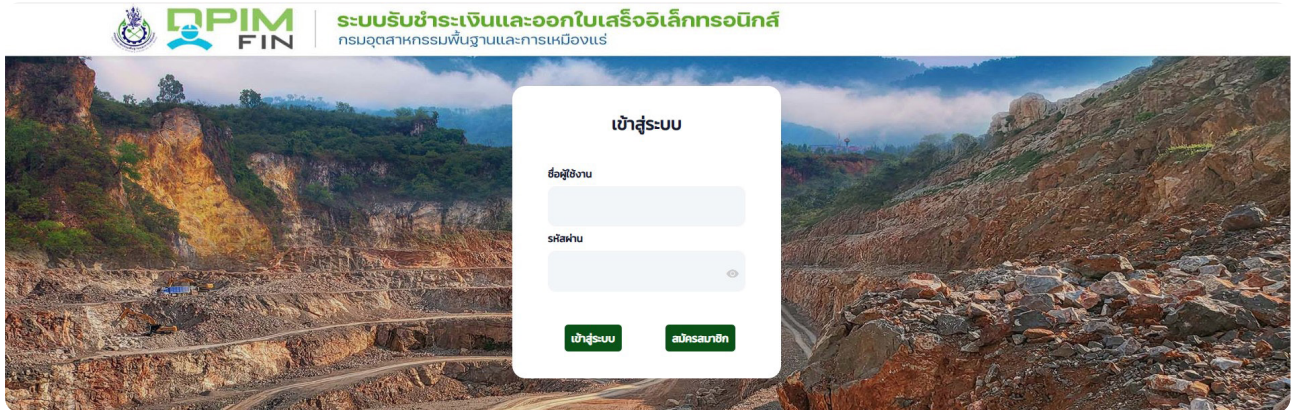
ในปี 2567 กพร. จัดทำโครงข่ายหมุดหลักฐานค่าพิกัตที่โยงยึดจากระบบพิกัตสากลครอบคลุมพื้นที่สถานประกอบการเหมืองแร่ จำนวน 239 แปลง รังวัดจัดทำแผนที่ในพื้นที่ที่ประกอบการเหมืองแร่ 35 แปลง และรังวัดจัดทำแผนที่เพื่อหาปริมาณในการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอ่อน หินแกรนิต หินประดับ และแร่แคลไซต์ จำนวน 107 แปลง

นอกจากนี้ กพร. ได้ถ่ายโอนภารกิจงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับไปสู่ภาคเอกชน กำหนดให้ผู้ประกอบการจัดส่งข้อมูลที่ได้จากอากาศยานไร้คนขับ พร้อมกับการรายงานการทำเหมืองปีละ 1-2 ครั้ง แล้วแต่ประเภทเหมือง โดย กพร. จัดฝึกอบรมผู้ประกอบการในปี 2567 จำนวน 5 ครั้ง มีผู้เข้ารับการฝึกอบรมรวม 207 ราย พร้อมทดสอบและขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ โดยมีผู้ผ่านการทดสอบกรณีทั่วไป 3 ราย และกรณีที่ได้รับมอบหมายจากผู้ประกอบการเหมืองแร่ 9 ราย รวมเป็น 12 ราย

ด้วยการดำเนินงานดังกล่าว ในท้ายที่สุดแล้ว ประเทศไทยจะมีฐานข้อมูลรังวัดที่ถูกต้องชัดเจน มีมาตรฐานระดับสากล และเป็นปัจจุบันครอบคลุมทั่วประเทศ อันจะนำมาซึ่งประสิทธิภาพสูงสุดในการตรวจสอบและกำกับดูแลการทำเหมืองตั้งแต่เริ่มต้นทำเหมืองจนกระทั่งถึงกระบวนการฟื้นฟูพื้นที่หลังการทำเหมือง

ตรวจสอบและกำกับดูแลการจัดเก็บรายได้ของรัฐ ด้วยระบบ DPIM FIN

ในส่วนของการตรวจสอบและกำกับดูแลการจัดเก็บรายได้ของรัฐกพร. ได้นำระบบรับชำระเงินค่าภาคหลวงแร่ ค่าธรรมเนียมอื่นๆ และระบบออกใบเสร็จอิเล็กทรอนิกส์ หรือระบบ DPIM FIN มาให้บริการเพื่อช่วยลดความผิดพลาดจากการคำนวณค่าภาคหลวงแร่ และช่วยในการกำกับดูแลเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ ส่งผลให้การจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ เป็นไปอย่างถูกต้องครบถ้วนและสามารถตรวจสอบได้

นอกจากนี้ การนำระบบ DPIM FIN มาใช้ยังเป็นการอำนวยความสะดวกในการทำงานของผู้ประกอบการ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถติดตามการดำเนินงาน ค่าร้องขอใบแจ้งการชำระเงินและใบเสร็จรับเงิน อิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบ โดยเชื่อมโยงช่องทาง การชำระเงินของธนาคารเพื่อให้การชำระเงินเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่ผลักดันให้สังคมไทยเข้าสู่ ยุคสังคม “ไร้เงินสด” อย่างเต็มรูปแบบอีกด้วย

การกำกับดูแลด้านสิ่งแวดล้อม Green Mining และ CSR-DPIM ภาคบังคับ

กพร. ผลักดันให้ผู้ประกอบการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเงื่อนไขที่กำหนด โดยเป็น**มาตรการบังคับ**สำหรับผู้ประกอบการที่ต้องปฏิบัติตาม และ กพร. ลงพื้นที่ตรวจประเมิน กำกับดูแลผู้ประกอบการอย่างเข้มงวดควบคู่กับให้คำแนะนำในการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามมาตรการและเงื่อนไขต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณเหมืองแร่ทั่วประเทศ และพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวซึ่งอาจเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนโดยรอบให้มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน

ในส่วนของมาตรการภาคบังคับในการยกระดับสถานประกอบการให้มีมาตรฐาน

ผู้ประกอบการที่ขออนุญาตประทานบัตรหรือขออนุญาตต่ออายุประทานบัตรต้องเข้าร่วมและได้รับมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) หรือ CSR-DPIM ภายใน 5 ปีสำหรับผู้ประกอบการรายใหม่ และภายใน 3 ปีสำหรับผู้ประกอบการรายเดิมและผู้ประกอบการจะได้รับส่งเสริมการลงทุนต้องผ่านเกณฑ์ที่ กพร. กำหนด ได้แก่ ต้องเข้าร่วมและได้รับมาตรฐานภายใน 2 ปี ต้องได้รับการรับรอง Mining 4.0 ภายใน 2 ปี และต้องมีระบบตรวจสอบและรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมแบบเวลาจริง (Real Time) ภายใน 2 ปี

ในปี 2567 กพร. ตรวจประเมินผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเงื่อนไขในการอนุญาตประทานบัตร รวมทั้งให้คำแนะนำในการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ จำนวน 359 ราย ในพื้นที่ 16 จังหวัด ได้แก่ กำแพงเพชร ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยภูมิ ตาก นครราชสีมา นครศรีธรรมราช บุรีรัมย์ ปราจีนบุรี แม่ฮ่องสอน ราชบุรี ลำปาง สระแก้ว สระบุรี สุพรรณบุรี และสุราษฎร์ธานี

สำหรับการดำเนินงานด้านการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม กพร. ลงพื้นที่ตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองในบรรยากาศ ระดับเสียง และความสั่นสะเทือนบริเวณชุมชนโดยรอบพื้นที่เหมืองแร่ โรงโม่ บด หรือย่อยหิน และตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ดิน และตะกอนดิน 9 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ประกอบการเหมืองหินอุตสาหกรรม ตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี

ตำบลห้วยกะปิ และตำบลหนองช้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ตำบลอ่างหิน และตำบลทุ่งหลวง อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ตำบลสวายจิก และตำบลอิสาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ตำบลจรเข้มาก อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

พื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ทองคำของ บริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) จังหวัดพิจิตร บริษัท ทุ่งคำ จำกัด และจังหวัดเพชรบูรณ์ และ บริษัท ทุ่งคำ จำกัด จังหวัดเลย พื้นที่ประกอบการเหมืองแร่โพแทชของ บริษัท เอเชีย แปซิฟิค โปแตช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จังหวัดอุดรธานี และบริษัท ไทยคาลิ จำกัด จังหวัดนครราชสีมา

รวมทั้งเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ประกอบการเกลือสินเธาว์ 93 ราย ในพื้นที่ 5 จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา มหาสารคาม อุดรธานี สกลนคร และหนองคาย

สำหรับการดำเนินงานด้านการส่งเสริมสถานประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และ

อุตสาหกรรมพื้นฐานให้เข้าสู่มาตรฐานเหมือนแร่สีเขียว ในปี 2567 มีสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียวรวมจำนวน 255 ราย ประกอบด้วยสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียว (รายใหม่) จำนวน 36 ราย รางวัลรักษามาตรฐานเหมือนแร่สีเขียวต่อเนื่องดีเด่น ซึ่งเป็นสถานประกอบการที่มีการรักษามาตรฐานดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 7 ปี และมีคะแนนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 7 ราย และรางวัลรักษามาตรฐานเหมือนแร่สีเขียว จำนวน 212 ราย

กพร. ร่วมกับสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ (สรอ.) ได้ดำเนินการทวนสอบประเมินสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ซึ่งมีสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์การดำเนินงานตามมาตรฐาน CSR-DPIM (CSR-DPIM Award 2023) ระดับ Gold จำนวน 11 แห่ง และระดับ Silver จำนวน 2 แห่ง สถานประกอบการเครือข่ายที่มีการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 5 ปี ผ่านเกณฑ์ดีเยี่ยม

ได้ 100 คะแนนเต็ม (CSR-DPIM Continuous Award 2023) ระดับ Platinum จำนวน 2 แห่ง สถานประกอบการเครือข่ายที่มีการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง ผ่านเกณฑ์ (CSR-DPIM Continuous Award) จำนวน 96 แห่ง และบุคลากรดีเด่นด้านความรับผิดชอบต่อสังคม CSR-DPIM (One Mine One Person CSR-DPIM Award 2023) จำนวน 3 ท่าน

งานด้านการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว

ในอดีตที่ผ่านมา มีพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่และสิ้นอายุแล้ว ไม่มีการดำเนินการทำเหมืองต่อมีประมาณ 1,800 แปลง พื้นที่เหล่านี้มีบางส่วนมีการปรับลดความลาดชันมีการปล่อยพื้นที่ให้ฟื้นตัวเองโดยธรรมชาติ และหากเป็นพื้นที่ป่าไม้จะถูกทิ้งร้างไม่สามารถเข้าไปดำเนินการใด ๆ ได้ ดังนั้น การฟื้นฟูพื้นที่หลังการทำเหมืองจึงเป็นสิ่งจำเป็น ปัจจุบันการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว และการจัดการด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการทำเหมืองแร่ ถูกกำหนดไว้เป็นเงื่อนไขแนบท้ายของใบอนุญาตประทานบัตรที่ผู้ประกอบการทำเหมืองแร่จะต้องดำเนินการควบคุมไปพร้อมกับการทำเหมืองแร่ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561

ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนอกจากจะทำให้สามารถปรับปรุงภูมิทัศน์และคืนระบบนิเวศของพื้นที่ให้มีสภาพใกล้เคียงกับสภาพธรรมชาติของพื้นที่ข้างเคียงแล้ว ยังเป็นการนำพื้นที่ที่กลับมาใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน เช่น สวนป่า สวนสาธารณะ สวนสุขภาพ

และเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภค เป็นต้น โดยในการฟื้นฟูพื้นที่ฯ กพร. ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก โดยมุ่งเน้นให้เกิดการมีส่วนร่วมและเป็นการกระตุ้นส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินการตามแผนงานด้านการฟื้นฟูพื้นที่เหมืองแร่ด้วย

โดยในปี 2567 ดำเนินการในพื้นที่ 18 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี กาญจนบุรี สระบุรี เลย หนองบัวลำภู กำแพงเพชร นครสวรรค์ เชียงราย พะเยา นครศรีธรรมราช ระนอง พังงา นครพนม บึงกาฬ และขอนแก่น

บำรุงรักษาพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่ ซึ่ง กพร. ได้ดำเนินการฟื้นฟูไว้แล้ว โดยบำรุงรักษาต้นไม้ที่ปลูกไว้เดิม ตัดหญ้า พรวนดิน ใส่ปุ๋ย ปลูกเสริมเพิ่มเติมในส่วนที่ตาย จำนวน 8 พื้นที่ ใน 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ น่าน นครสวรรค์ และลำปาง

จากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานในพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่และมีชุมชนเมือง 45 จังหวัดทั่วประเทศ และมีการทดสอบวิเคราะห์รวมทั้งปรับปรุงคุณภาพน้ำแล้ว พบว่าสามารถนำน้ำในชุมชนเมืองมาใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภคได้ 219 ล้านลูกบาศก์เมตร

“เหมือนเก่า ลิง จะนะ สงขลา”
โดย คุณณรงค์ศักดิ์ สุริยารกุล - ภาพจากโครงการเหมืองสวายทั่วไทย ของ กพร.

เหมืองแร่เพื่อชุมชน

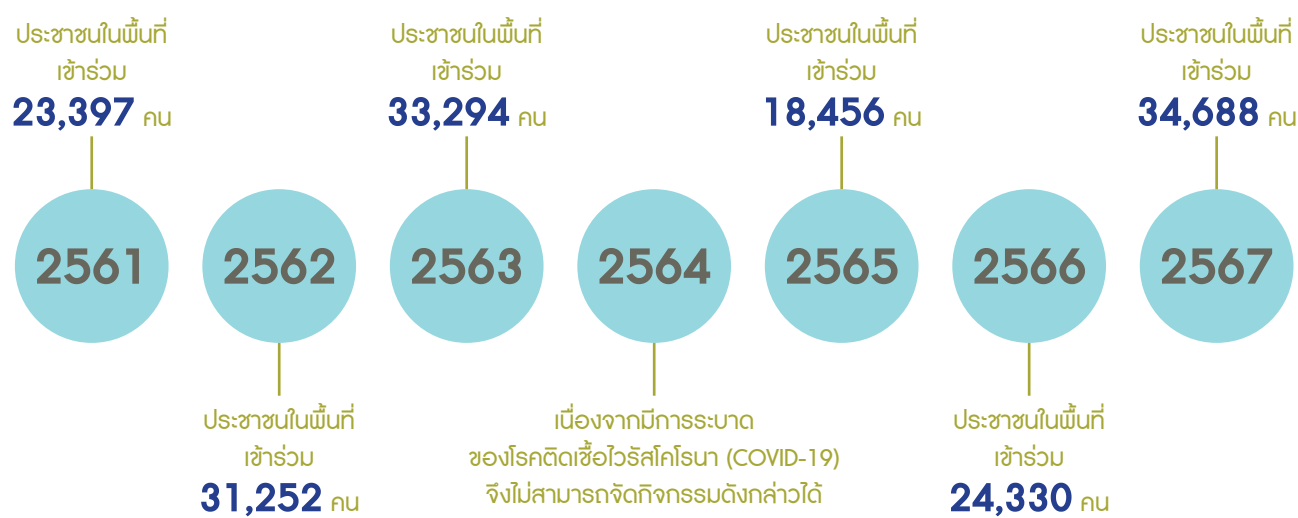
นอกจากการกำกับดูแลด้านสิ่งแวดล้อมแล้ว ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและสุขภาพของประชาชนก็เป็นสิ่งที่ กพร. ให้ความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

โดยมีการกำหนดให้ผู้ประกอบการจัดตั้ง “กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่” และ “กองทุนเผื่อระวังสุขภาพ” การจัดตั้งกองทุนดังกล่าวเป็นการจัดตั้งขึ้นตามเงื่อนไขแนบท้ายประทานบัตร เพื่อผลักดันเชิงรุกและปลูกจิตสำนึกและสร้างความรับผิดชอบต่อผู้ประกอบการต่อการประกอบกิจการทั้งด้านความปลอดภัย สุขภาพอนามัยของประชาชน รวมทั้งเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนโดยรอบ เพื่อให้สถานประกอบการสามารถพัฒนาและเติบโตอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน

“กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่” จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่ประทานบัตรและพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับประทานบัตร กองทุนดังกล่าวมีการบริหารจัดการโดยคณะกรรมการมวลชนสัมพันธ์ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจาก 3 ส่วนหลัก ได้แก่ ผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ และผู้แทนชุมชน

“เหมืองแร่ปลอดภัย ห่วงใยประชาชน” ดำเนินการต่อเนื่องทุกปี โดยใช้เงินจาก“กองทุนเฝ้าระวังสุขภาพ” จัดขึ้นเพื่อตรวจสุขภาพของประชาชนโดยรอบสถานประกอบการและบริเวณใกล้เคียง

นอกเหนือจากการดูแลประชาชนในพื้นที่รอบเหมืองแล้ว กพร. ในฐานะหน่วยงานภาครัฐ ให้ความสำคัญกับประชาชนในทุกพื้นที่และพร้อมดูแลประชาชนตามขอบเขตอำนาจหน้าที่อย่างเต็มกำลังและความสามารถ

ปี 2567 เป็นปีที่พวกเราคนไทยร่วมฟันฝ่าอุปสรรคกันอีกปีหนึ่ง เหตุการณ์น้ำท่วมทางภาคเหนือและภาคใต้ ถือเป็นภัยพิบัติที่รุนแรง สร้างความเดือดร้อนเสียหายในชีวิตและทรัพย์สินต่อประชาชนในวงกว้าง

กพร. ประสานงานกับเครือข่ายสถานประกอบการเหมืองแร่ ลงพื้นที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัย มอบถุงยังชีพเครื่องอุปโภคบริโภคเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนและให้กำลังใจผู้ประสบอุทกภัยอย่างต่อเนื่อง

และหลังจากระดับน้ำลดลง กพร. ได้ประสานผู้ประกอบการเหมืองแร่ที่อยู่ในพื้นที่นำรถช่วยบรรทุกน้ำเพื่อฉีดล้างทำความสะอาดพื้นที่ นำรถแบคโฮและรถดักล้อยางช่วยขนย้ายสิ่งของที่เสียหาย เคลียร์พื้นที่ และสนับสนุนหินฝุ่นหินก่อสร้าง และคอนกรีตสำหรับซ่อมแซมถนนและปรับพื้นที่ที่เป็นหลุมเป็นบ่อ ช่วยเหลือและบรรเทาทุกข์ประชาชนให้สามารถกลับมาสู่สภาวะปกติโดยเร็ว

อุทยานหินเขางู

“ทิวทัศน์งามตระการตา”
โดย คุณอัครราชชญ์ เพ็ชรอำไพ - ภาพจากโครงการเหมืองสวยทั่วไทย ของ กพร.

ผลการดำเนินงาน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

2567

งานด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ทรัพยากรธรรมชาติเป็นของที่มีอยู่อย่างจำกัด และเมื่อนำมาใช้แล้วก็จะหมดไป ในการจัดหาและบริหารจัดการแร่ กพร. จึงไม่ได้ทำให้มีใช้เพียงแค่นี้ในปัจจุบันหรือแค่อนาคตอันใกล้ แต่ต้องทำให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งครอบคลุมถึงอนาคตอันไกลด้วย

การทำเหมืองแร่และการประกอบการที่เกี่ยวข้อง จึงควรทำเท่าที่จำเป็น ทำเท่าที่มีความคุ้มค่า และให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรแร่ เพื่อส่งต่อให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้ประโยชน์ และการจัดหาวัตถุดิบแร่ในปัจจุบันไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการหาจากทรัพยากรธรรมชาติ (Primary Raw Materials) เท่านั้น แต่ยังสามารถจัดหาวัตถุดิบทดแทน (Secondary Raw Materials) และวัตถุดิบขั้นสูง (Advanced Raw Materials) ได้จากการทำเหมืองในเมือง (Urban Mining) ซึ่งครอบคลุมการเพิ่มมูลค่าแร่ และรีไซเคิลผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช้แล้วหรือขยะหรือของเสีย ผลพลอยได้จากกระบวนการผลิต (By-products) รวมถึงวัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช้แล้ว ให้กลับมาเป็นทรัพยากรอีกครั้ง

งานรีไซเคิล

กพร. ประสบความสำเร็จในการจัดทำอุปกรณ์ ต้นแบบการคัดแยกแบตเตอรี่ลิเทียมไอออน เสื่อมสภาพ

การพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้มีแบตเตอรี่ลิเทียมไอออนเสื่อมสภาพที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ กพร. เล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการแบตเตอรี่ลิเทียมไอออนที่เสื่อมสภาพ เพื่อป้องกันปัญหาขยะและมลพิษจากแบตเตอรี่ฯ ที่จะมีปริมาณเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากในอนาคต ด้วยการหมุนเวียนนำกลับมาใช้ประโยชน์ให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน จึงตั้งเป้าหมายในการสร้างธุรกิจใหม่ในอุตสาหกรรมแบตเตอรี่ยานยนต์ไฟฟ้า และศึกษา พัฒนาเทคโนโลยีในเรื่องดังกล่าว และ

กพร. ประสบความสำเร็จในการพัฒนาเทคโนโลยีในการจัดการแบตเตอรี่ยานยนต์ไฟฟ้าอย่างครบวงจร ทั้งการใช้ซ้ำ (Reuse) และรีไซเคิล (Recycle)

และในปี 2567 กพร. ประสบความสำเร็จในการจัดทำอุปกรณ์ต้นแบบการคัดแยกแบตเตอรี่ลิเทียมไอออนเสื่อมสภาพขั้นต้น ซึ่งสามารถคัดแยก Black Mass จากแบตเตอรี่ฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความบริสุทธิ์ของลิเทียมสูงขึ้นเมื่อเทียบกับกระบวนการทางความร้อน และจะขยายผลเทคโนโลยีการคัดแยกแบตเตอรี่ลิเทียมไอออนเสื่อมสภาพขั้นต้นในระดับโรงงานต้นแบบร่วมกับสถานประกอบการที่สนใจนำเทคโนโลยีดังกล่าวไปขยายผลในเชิงพาณิชย์ต่อไป

นอกจากนี้ กพร. ได้ดำเนินการด้านการเพิ่มมูลค่าแร่ด้วย โดยเป็นการดำเนินการเพื่อรองรับความต้องการของกลุ่มอุตสาหกรรมศักยภาพ หรือกลุ่ม S-Curve ซึ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งการพัฒนาอุตสาหกรรม S-Curve จำเป็นต้องใช้วัตถุดิบตั้งต้นที่เป็นแร่ โลหะ และสารประกอบโลหะที่มีคุณภาพสูง หลากหลายชนิด ผลิตวัตถุดิบขั้นสูง (Advance Raw Materials) ที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ซึ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมวิจัยและผลิตโภชนาการเพื่อสุขภาพ มีความต้องการใช้วัตถุดิบตั้งต้นที่เป็นแร่ โลหะ และสารประกอบโลหะที่มีความบริสุทธิ์สูงหลายชนิด แคลเซียมคาร์บอเนตสังเคราะห์ หรือ Precipitated Calcium Carbonate ที่มีความบริสุทธิ์สูง สำหรับใช้เป็นตัวเติมในอุตสาหกรรมยาและอาหารเสริม

ในอุตสาหกรรมการแพทย์มีการใช้แร่แบไรต์คุณภาพสูงเป็นส่วนผสมของโครงสร้างกันรังสีสำหรับห้องรังสีวินิจฉัย (X-Ray)

มีการใช้สารประกอบแมกนีเซียมสำหรับเป็นวัตถุดิบในการผลิตยาระบาย (Milk of Magnesia) จากการสกัดแร่โดโลไมต์หรือเกลือแมกนีเซียมที่เป็นผลพลอยได้จากการผลิตแร่โพแทช

วัตถุดิบคุณภาพสูงดังกล่าวข้างต้น ส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเนื่องจากข้อจำกัดทางด้านเทคโนโลยีและศักยภาพในการผลิตวัตถุดิบขั้นสูงในประเทศ

กพร. จึงเร่งผลักดันให้ผู้ประกอบการในประเทศมีศักยภาพในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปสู่การผลิตวัตถุดิบขั้นสูง ปรับเปลี่ยนสถานะจากการเป็นผู้ซื้อจากต่างประเทศ มาเป็นผู้ผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบขั้นสูงได้เอง

ปี 2567 กพร. ได้สำรวจ รวบรวมข้อมูลในการศึกษา วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบเพื่อรองรับความต้องการใช้ของภาคอุตสาหกรรมในระดับห้องปฏิบัติการ (Lab Scale) แล้ว จำนวน 2 ชนิด คือ เทคโนโลยีการสกัด Zeolite13X

“

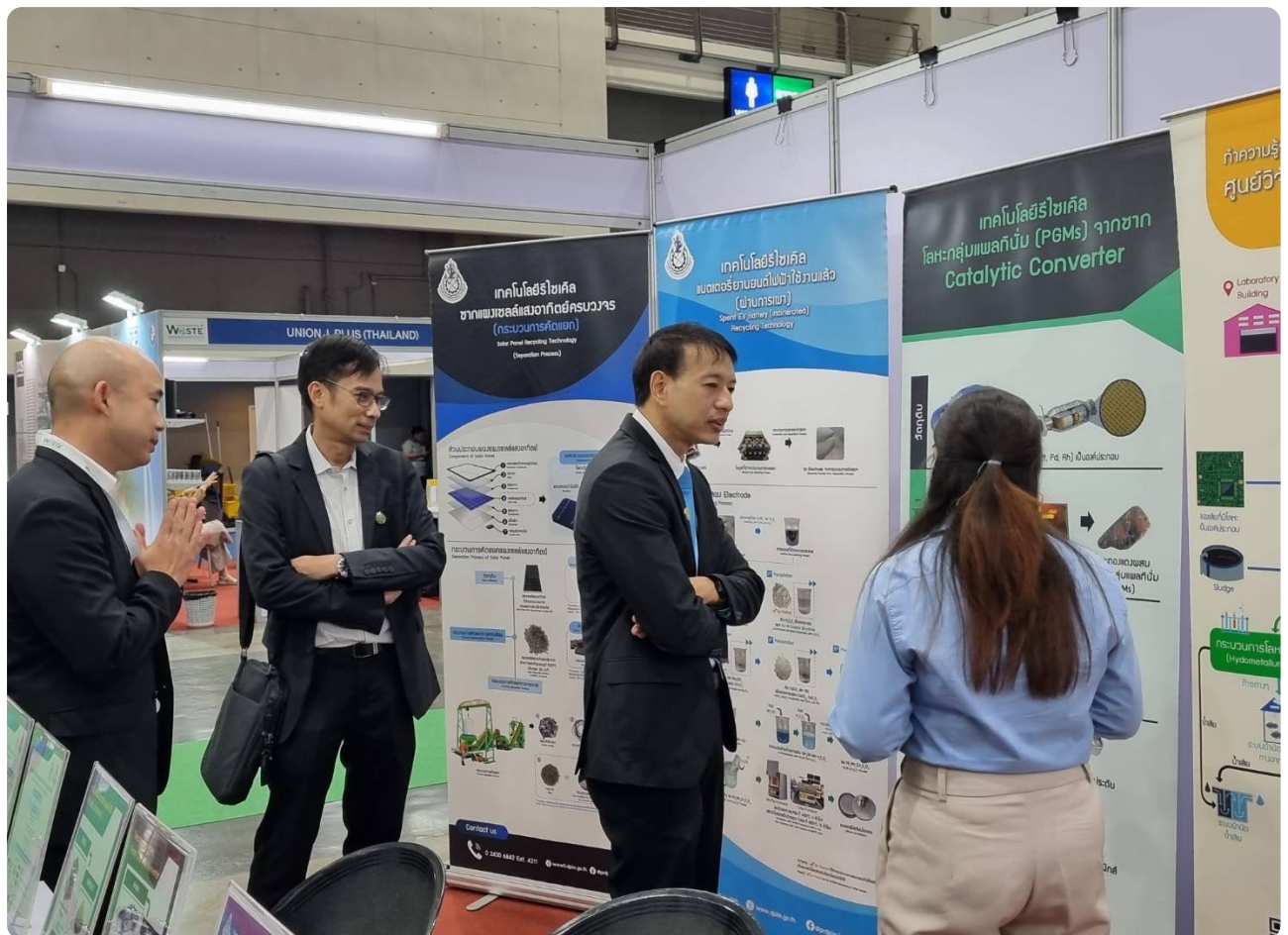
เสริมสร้างความมั่นคง
ให้กับฐานวัตถุดิบของประเทศ
ด้วยการยกระดับผู้ประกอบการ
สร้างธุรกิจใหม่
ที่ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
ลดการพึ่งพาการนำเข้า
จากต่างประเทศ

”

สำหรับเป็นวัสดุตั้งกักเก็บก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากหินพอตเทอรี่ และได้ขยายผลเทคโนโลยีการสกัด Zeolite13X สำหรับเป็นวัสดุตั้งกักเก็บก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากหินพอตเทอรี่ในระดับโรงงานต้นแบบ (Pilot scale) พร้อมการประเมินความคุ้มค่าในการผลิตเชิงพาณิชย์

พัฒนาเทคโนโลยีการสังเคราะห์สารประกอบแมกนีเซียมจากแร่โดโลไมต์ สำหรับเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรม S-Curve พัฒนาเทคโนโลยีการเพิ่มมูลค่าแร่เหล็กอย่างครบวงจร พัฒนาเทคโนโลยีการเก็บกลับคืนแร่มีค่าจากหางแร่ดินขาวที่เหลือทิ้งจากกระบวนการล้างดินขาว พร้อมทั้งจัดสัมมนา/ฝึกอบรมเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการและผู้สนใจ 215 ราย

เหล่านี้ ล้วนเป็นการดำเนินการเพื่อลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าให้มากที่สุด เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงให้กับฐานวัตถุดิบของประเทศ รวมทั้งยกระดับผู้ประกอบการ สร้างธุรกิจใหม่ที่ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ลดการพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ

ขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนสู่คาร์บอนต่ำ

กพร. ส่งเสริมและผลักดันให้สถานประกอบการ อุตสาหกรรมมีการดำเนินธุรกิจตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์และมูลค่าเพิ่มสูงสุด ด้วยการหมุนเวียนใช้ทรัพยากรในระบบให้นานที่สุด ซึ่งจะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการหมุนเวียนและเพิ่มมูลค่าทรัพยากรในระบบ รวมทั้งลดปัญหามลพิษที่เกิดขึ้นจากขยะหรือของเสียต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน และลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติใหม่ อันจะนำประเทศสู่สังคมเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือเมืองนิเวศ (Eco-town) หรือเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-industry) หรือเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน (Green City) รวมถึงการขับเคลื่อนสู่สังคมไร้ขยะ (Zero Waste Society)

มุ่งสู่ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และสังคมคาร์บอนต่ำ

ปี 2567 กพร. ดำเนินการวิจัยและให้คำปรึกษา แนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการเพื่อให้พัฒนา และยกระดับประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนในองค์กร โดยได้คัดเลือกสถานประกอบการ 5 กิจการ พร้อมทั้งจัดทำต้นแบบการประยุกต์ใช้หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนในองค์กร และมีผลการดำเนินการ ดังนี้

บริษัท ถิรไทย จำกัด (มหาชน) ดำเนินธุรกิจผลิตหม้อแปลงไฟฟ้า (Transformer) ตัวควบคุมระบบไฟฟ้าหลัก (Switchboards) และตู้ชุดอุปกรณ์จ่ายไฟฟ้าสำหรับระบบจ่ายไฟฟ้าใต้ดิน (Unit Substation) ได้ดำเนินโครงการด้านการปรับปรุง Process or Product Improvement โดยการนำไม้พาเลท

ในโรงงานซึ่งเป็นวัสดุเหลือใช้ มาสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตเป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดต่าง ๆ ที่ผ่านการออกแบบโดยผู้เชี่ยวชาญอย่างสวยงามและทันสมัย ซึ่งคิดเป็นผลที่ได้จากการดำเนินโครงการ คือ สามารถลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนเป็นมูลค่า 20.46 ล้านบาท และลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ 2,066 tCO₂eq ต่อปี

บริษัท พานาโซนิค (ประเทศไทย) จำกัด เตรียมความพร้อมสำหรับการขอรับรอง มตช.2 เล่ม 2-2564 ได้ดำเนินการทบทวนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับ มตช.2 เล่ม 2-2564 และเสนอแนะแผนการปรับปรุง โดยมีผลที่ได้จากการดำเนินโครงการ คือ สามารถลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนมูลค่าประมาณ 114.58 ล้านบาทต่อปี และลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ 1,622 tCO₂eq ต่อปี

บริษัท โฟสโค-ไทยน็อคส์ จำกัด (มหาชน) เตรียมความพร้อมสำหรับการขอรับรอง มตช.2 เล่ม 2-2564 ได้ดำเนินการทบทวนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับ มตช.2 เล่ม 2-2564 และเสนอแนะ

แผนการปรับปรุง โดยมีผลที่ได้จากการดำเนินโครงการ คือ สามารถลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนมูลค่าประมาณ 147.21 ล้านบาทต่อปี และลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ 4,837 tCO₂eq ต่อปี

บริษัท สุราบางยี่ขัน จำกัด เตรียมความพร้อมสำหรับการขอรับรอง มตช. 10-2565 ได้ดำเนินการทบทวนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับ มตช.10-2565 และเสนอแนะแผนการปรับปรุง โดยมีผลที่ได้จากการดำเนินโครงการ คือ สามารถลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนประมาณ 126.88 ล้านบาท และลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ 9,757 tCO₂eq ต่อปี

บริษัท หลักชัยค้าสุรา จำกัด เตรียมความพร้อมสำหรับการขอรับรอง มตช. 10-2565 ได้ดำเนินการทบทวนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับ มตช.10-2565 และเสนอแนะแผนการปรับปรุง โดยมีผลที่ได้จากการดำเนินโครงการ คือ สามารถลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนที่เป็นจำนวนประมาณ 85.56 ล้านบาท และลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ 1,046 tCO₂eq ต่อปี

ส่งเสริมการออกแบบตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Design for Circular Economy) เพื่อการใช้ทรัพยากรแร่และโลหะอย่างยั่งยืนโดยให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการในการปรับปรุงและพัฒนาผลิตภัณฑ์ตามแนวทาง Design for Circular Economy จำนวน 3 โครงการ พร้อมทั้งพัฒนาตัวอย่างผลิตภัณฑ์ต้นแบบตามแนวทาง Design for Circular Economy และมีการดำเนินการ ดังนี้

บริษัท คอทโก้ พลาสติกส์ จำกัด โดยพัฒนาต้นแบบการออกแบบหนังเทียม PVC คุณภาพสูงที่ปราศจากสารอันตราย (Phthalate & CPs) และสามารถรีไซเคิลได้เพื่อรองรับกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ ซึ่งสามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ 19.2 ล้านบาทต่อปี และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ 146 tCO₂eq ต่อปี

บริษัท กรีนสโตน จำกัด โดยพัฒนาต้นแบบการจัดการ Circularity Performance ด้วย Circularity Indicator เพื่อลดการใช้ทรัพยากร และการเพิ่มมูลค่าให้กับผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตซึ่งสามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ 182.25 ล้านบาทต่อปี ลดค่าใช้จ่ายลงได้ 22.9 ล้านบาทต่อปี และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ 700 tCO₂eq ต่อปี

บริษัท ยูเนี่ยนไฟโอเนียร์ จำกัด (มหาชน) โดยการพัฒนาต้นแบบการออกแบบกระบวนการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต: ลดปริมาณน้ำเสียเหลือทิ้งจากกระบวนการย้อม ซึ่งสามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ 2.25 ล้านบาทต่อปี และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ 34 tCO₂eq ต่อปี

การส่งเสริมการทำเหมืองแร่ในเมือง (Urban Mining) เพื่อสร้าง/ขยายเครือข่ายการนำขยะหรือของเสียกลับมาใช้ประโยชน์เป็นทรัพยากรทดแทน โดยการพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลขยะหรือของเสีย คือ เทคโนโลยีรีไซเคิลฝุ่นจากกระบวนการผลิตเหล็กกล้า ด้วยเตาหลอมอาร์คไฟฟ้าแบบครบวงจรและเทคโนโลยีรีไซเคิลกากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียที่มีทองแดง และสังกะสีเป็นองค์ประกอบ รวมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีรีไซเคิลให้กับผู้ประกอบการ/นักลงทุน/ผู้ที่สนใจทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ 88 ราย คาดการณ์มูลค่าเพิ่มจากการนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ 101,000,000 บาท

การพัฒนาและยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อเชื่อมโยงสู่ตลาดเศรษฐกิจหมุนเวียน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยได้ดำเนินการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก เพื่อพัฒนาและยกระดับให้มีการนำเทคโนโลยีรีไซเคิล/อัพไซเคิล ไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ ปรับปรุงกระบวนการผลิต คุณภาพของวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์รีไซเคิล/อัพไซเคิล หรือเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ให้มีประสิทธิภาพหรือเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น จำนวน 4 กิจการ

บริษัทฟอร์จูน พาร์ท อินดัสตรี จำกัด (มหาชน) โดยพัฒนาต้นแบบการยืดอายุการใช้งานของน้ำล้าง

ชิ้นงานจากกระบวนการชุบชิ้นส่วนรถยนต์ และการรีไซเคิลโครเมียมในน้ำเสียเพื่อการใช้ประโยชน์ ซึ่งสามารถลดต้นทุนจากการยืดอายุน้ำล้างชิ้นงาน 660,000 บาทต่อปี มูลค่าเพิ่มจากการรีไซเคิลโครเมียมในน้ำเสีย 400,000 บาทต่อปี มูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่คุณค่า 12,390,000 บาทต่อปี และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 1.104 tCO₂eq ต่อปี

บริษัท ฮีตาคา โยโก เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด โดยพัฒนาต้นแบบการรีไซเคิล/อัพไซเคิลฝุ่นเหล็กจากระบบบำบัดอากาศที่ปนเปื้อนน้ำมันคูลแลนต์ โดยการนำไปเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมผลิตสังกะสีออกไซด์ ด้วยกระบวนการ Waelz Process ซึ่งสามารถลดต้นทุนการฝังกลบ 700,000 บาทต่อปี มูลค่าเพิ่มจากการรีไซเคิล 920,000 บาทต่อปี มูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่คุณค่า 12,000,000 บาทต่อปี และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 90.47 tCO₂eq ต่อปี

บริษัท ฮีตาคา เวสต์ แมนเนจเม้นท์ จำกัด โดยพัฒนาต้นแบบการรีไซเคิล/อัพไซเคิลเศษไม้พาเลทโดยการใช้เป็นวัสดุอุดซับน้ำมันคูลแลนต์สำหรับเป็นเชื้อเพลิงผสม ซึ่งสามารถลดต้นทุนค่ากำจัด 360,000 บาทต่อปี มูลค่าเพิ่มจากการใช้ประโยชน์ 100,000 บาทต่อปี มูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่คุณค่า 800,590 บาทต่อปี และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 0.15 tCO₂eq ต่อปี

บริษัท สยามฟอเรสทรี จำกัด พัฒนา โดยการใช้รีไซเคิล/อัพไซเคิลกากปูนขาวจากอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษ นำไปเป็นสารเติมแต่งในอุตสาหกรรมการผลิตไม้เทียม ซึ่งสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้ประโยชน์ 200,000 บาทต่อปี ลดต้นทุนจากการใช้วัตถุดิบทดแทน CaCO₃ 800,000 บาทต่อปี และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 201.22 tCO₂eq ต่อปี

รวมทั้งจัดการสัมมนา/ฝึกอบรมถ่ายทอดผลสำเร็จของโครงการ พร้อมจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีรีไซเคิล/อัพไซเคิลไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ และสร้างโอกาสในการเข้าถึงตลาด Circular Economy ให้แก่ผู้ประกอบการและผู้สนใจ

และได้จัดทำหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดผ่านระบบแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ (E-learning) ของ กพร. 5 เรื่อง

ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น ประเภทเศรษฐกิจหมุนเวียน พร้อมเกณฑ์ในการตรวจประเมิน ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม รวมทั้ง

ประชาสัมพันธ์การรับสมัครรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น ประเภทเศรษฐกิจหมุนเวียน 51 กิจกรรม และตรวจประเมินรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น 7 กิจกรรม

ถ่ายทอดองค์ความรู้และผลงานที่เกี่ยวข้องกับ Circular Economy ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและผู้สนใจ จำนวน 456 ราย

การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมหลักและเหล็กกล้าเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำ โดยให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการที่มีความพร้อม เพื่อดำเนินกิจกรรมการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการประเมินค่าคาร์บอนฟุตพริ้นต์ผลิตภัณฑ์ (Carbon Footprint Product: CFP) (หน่วยเป็น $\text{kgCO}_2\text{eq/kg-product}$) รวมถึงค่า Embedded Emission ตามมาตรการ CBAM (หน่วยเป็น $\text{tonCO}_2/\text{ton-product}$) จำนวน 3 กิจกรรม

บริษัท เหล็กทรัพย์ จำกัด โดยการติดตั้ง Solar Cell ขนาด 5 MW สามารถลดค่า CFP ลงได้ 0.04 เป็น $\text{kgCO}_2\text{eq/kg-product}$ คิดเป็น 3.3% และลดค่า CBAM ลงได้ 0.03 $\text{tonCO}_2/\text{ton-product}$ คิดเป็น 4.8% (คำนวณจากผลิตภัณฑ์เหล็กเส้นข้ออ้อย)

บริษัท เอเชียนไวร์โปรดักส์ จำกัด โดยติดตั้ง Solar Cell ขนาด 1 MW สามารถลดค่า CFP ลงได้ 0.09 เป็น $\text{kgCO}_2\text{eq/kg-product}$ คิดเป็น 5.6% และลดค่า CBAM ลงได้ 0.09 $\text{tonCO}_2/\text{ton-product}$ คิดเป็น 3.2% (คำนวณจากผลิตภัณฑ์ลวดเหล็ก GI)

บริษัท ทีดีซี สตีล กรุ๊ป จำกัด โดยเปลี่ยนแหล่งวัตถุดิบ จากเดิมใช้ Billet (เหล็กแท่งยาว) ที่นำเข้าจากต่างประเทศ มาเป็นการใช้วัตถุดิบในประเทศ สามารถ

ลดค่า CFP ลงได้ 1.55 เป็น $\text{kgCO}_2\text{eq/kg-product}$ คิดเป็น 68.9% และลดค่า CBAM ลงได้ 0.58 $\text{tonCO}_2/\text{ton-product}$ คิดเป็น 82.7% (คำนวณจากผลิตภัณฑ์เหล็กเส้นกลม)

จากการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบัน กพร. มีเทคโนโลยีไร้ขีดชะงักหรือของเสียที่ผ่านการศึกษาความเป็นไปได้ทางเทคนิคและความเป็นไปได้เชิงพาณิชย์ 78 ชนิด โดยในแต่ละปี กพร. ได้ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้ผู้ประกอบการ นักลงทุน และผู้สนใจมากกว่า 300 รายต่อปี ทำให้ลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการลงทุน/การนำขยะหรือของเสียกลับมาใช้ประโยชน์กว่า 150 ล้านบาทต่อปี ไม่รวมมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

การผลักดันผู้ประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอุตสาหกรรม 4.0 เช่น เทคโนโลยีดิจิทัลและข้อมูล การเชื่อมต่อของอินเทอร์เน็ตกับทุกสรรพสิ่ง เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ การเรียนรู้ของเครื่องจักร ระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ จะช่วยยกระดับผลผลิตภาพและประสิทธิภาพของการผลิต

วัตถุดิบแร่ โลหะ และสารประกอบจากแร่และโลหะ ให้มีศักยภาพ รวมทั้งเพิ่มความสามารถในการตอบสนองความต้องการวัตถุดิบของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งตอบโจทย์ด้านการผลิตที่ยั่งยืน เนื่องจากเทคโนโลยีเหล่านี้สามารถนำมาใช้ในการควบคุม

การผลิตและประกอบ การใช้ทรัพยากรและพลังงานให้มีประสิทธิภาพ มีความปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ในปี 2567 กพร. จัดสัมมนาเผยแพร่หลักเกณฑ์ตัวชี้วัด แบบฟอร์ม คู่มือ และระบบการประเมินความพร้อมเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 (Thailand Industry 4.0 Index) รวมถึงองค์ความรู้การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอุตสาหกรรม 4.0 ในการเพิ่มผลิตภาพและประสิทธิภาพในการประกอบ การให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สนใจ โดยมีผู้เข้าร่วมสัมมนา รวม 131 ราย ตรวจประเมินความพร้อมในการเข้าสู่ อุตสาหกรรม 4.0 ให้สถานประกอบการ 13 กิจการ

วินิจฉัยและให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอุตสาหกรรม 4.0 ในการเพิ่มประสิทธิภาพการประกอบ การพร้อมทั้งพัฒนาต้นแบบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอุตสาหกรรม 4.0 ให้สถานประกอบการที่ได้รับคัดเลือก 5 กิจการ ได้แก่

บริษัท ทาฮา สตีล การผลิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) จังหวัดชลบุรี: ระบบเตือนภัยไฟไหม้อัจฉริยะบริเวณเตาอาร์คไฟฟ้า (Smart Fire Alarm of EAF) โดยสามารถป้องกันความเสียหายจากการเกิดเพลิงไหม้ได้ร้อยละ 100 คิดเป็น 125,950 บาทต่อปี

บริษัท เหล็กแผ่นเคลือบไทย จำกัด: ระบบควบคุมอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อน (Smart Heat-Exchanger) เป็นระบบควบคุมอุณหภูมิน้ำยาเคมีสำหรับกระบวนการเตรียมผิวก่อนเคลือบฟอสเฟต โดยสามารถลดการเกิดของเสีย ร้อยละ 5 คิดเป็น 110,000 บาทต่อปี ลดต้นทุนด้านพลังงานร้อยละ 10 คิดเป็น 900,000 บาทต่อปี และสามารถลดการปล่อย CO₂ ได้ 26.2 TonCO₂eq

บริษัท สยามฟอร์จ จำกัด: ระบบควบคุมกระบวนการฟอร์จ (Smart Integration Forging Process)

เป็นระบบควบคุมกระบวนการฟอร์จ โดยสามารถลดค่าใช้จ่ายในกระบวนการผลิต 687,000 บาทต่อปี ประสิทธิภาพการผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 40 คิดเป็น 720,000 บาทต่อปี และสามารถลดการปลดปล่อย CO₂ ได้ 5.9 TonCO₂eq

บริษัท ทาฮา สตีล การผลิต (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) จังหวัดสระบุรี: ระบบตรวจจับความผิดปกติของหม้อแปลง (Smart Fault Detection System for Transformer) โดยสามารถป้องกันการเกิดความเสียหายกับหม้อแปลงไฟฟ้าและเตาอาร์คไฟฟ้าได้ร้อยละ 100 คิดเป็น 50 ล้านบาท

บริษัท เหล็กแผ่นรีดเย็น จำกัด (มหาชน): ระบบควบคุมความเข้มข้นของกรดแบบอัตโนมัติ (Smart Automatic Acid Concentration Control) เพื่อทำความสะอาดแผ่นเหล็ก โดยสามารถลดปริมาณการใช้กรด HLC ได้ร้อยละ 10 คิดเป็น 160,000 บาทต่อปี

รวมทั้งได้มีการจัดสัมมนาถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอุตสาหกรรม 4.0 รวมถึงเผยแพร่ต้นแบบและผลสำเร็จของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมพื้นฐานและผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งพิธีลงนามความร่วมมือ (MOU) ระหว่าง กพร. กับ สำนักงานพัฒนา

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ เพื่อขับเคลื่อน
อุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมเหมืองแร่ไทย
สู่อุตสาหกรรม 4.0 โดยมีผู้เข้าร่วมสัมมนาจำนวน 109 ราย

การดำเนินงานของ กพร. นอกจากจะยกระดับ
สถานประกอบการ ช่วยลดต้นทุน เพิ่มขีด
ความสามารถในการแข่งขัน และลดการใช้ทรัพยากร
ของเสียในกระบวนการผลิต ลดการปล่อย

ก๊าซเรือนกระจก และส่งเสริมการผลิตที่ยั่งยืน
เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังเป็น
การพัฒนาทักษะของแรงงาน ซึ่งความรู้ที่เพิ่มพูน
ขึ้นสามารถเพิ่มโอกาสในการจ้างงานรวมทั้ง
ค่าตอบแทนที่เพิ่มขึ้นตามความรู้ความสามารถและ
ยกระดับคุณภาพชีวิตของแรงงานด้วยนวัตกรรม
และเทคโนโลยีด้วยอีกช่องทางหนึ่ง

“รักป่า รักเขา รักเหมือนแบบเราบ้างนะ”
(เหมือนหินถ้ำทองหลาง จังหวัดพังงา) โดยคุณเจนจิรา เอกดำรง - ภาพจากโครงการเหมืองสวยทั่วไทย ของ กพร.

ผลการดำเนินงาน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

2567

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์มากมายบอกให้รู้ว่าโลกที่เราทุกคนอาศัยอยู่ในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงไปมากในแทบทุกมิติหากเปรียบเทียบกับโลกในยุคอดีต สมัยโบราณ พลังงานมาจากฟืน ต่อมาก็เปลี่ยนมาใช้ถ่านหินแทนฟืน จากนั้นก็เริ่มใช้น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ

ไม่ว่าจะเป็นการเติบโตอย่างรวดเร็วของสังคมเมือง การพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด หรือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากร ล้วนเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและทำให้ผู้คนตกอยู่ในสภาพที่ต้องปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงนั้น และเพราะการใช้ชีวิตประจำวันจำเป็นต้องใช้แรงแห่งมีสิ่งใดที่มีผลกับการดำรงชีวิต ก็จะมีผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์จากแรงแด้วย ดังนั้น อุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปของโลก

ปัจจุบันทั่วโลกกำลังอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานจากพลังงานที่ได้มาจากถ่านหิน น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ หรือที่เรียกว่าเชื้อเพลิงฟอสซิลมาเป็นแหล่งพลังงานคาร์บอนต่ำและพลังงานหมุนเวียน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนผ่านดังกล่าวอาจไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับหลาย ๆ ประเทศ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาที่มีข้อจำกัดหลายอย่าง เช่น บางประเทศขาดแคลนทรัพยากร บางประเทศมีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ แต่โครงสร้างพื้นฐานของประเทศยังไม่พัฒนาเต็มที่ รวมถึงไม่มีความรู้หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม

“ความร่วมมือระหว่างประเทศ” จึงเป็นหนึ่งในวิธีการสำคัญที่จะนำพาอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานไปสู่การปรับตัวให้เท่าทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งไม่จำกัดเฉพาะในประเทศไทย แต่เป็นความเท่าทันในระดับนานาชาติ

กพร. ดำเนินงานด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ กับนานาชาติประเทศทั้งทวีปเอเชียและพหุภาคี ซึ่งเป็นความร่วมมือเชิงนโยบายและความร่วมมือทางวิชาการ ทางด้านความร่วมมือเชิงนโยบาย กพร. มุ่งเข้าไปมีส่วนร่วมและชี้นำการกำหนดทิศทาง นโยบายด้าน อุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อให้

ในไทย อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ โดยอยู่บนพื้นฐานของการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม

โดยในปี 2567 ได้เข้าร่วมการประชุมรัฐมนตรี ด้านแร่ธาตุอาเซียน ครั้งที่ 9 และการประชุมที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ 21-23 พฤศจิกายน 2566 ณ กรุงพนมเปญ ราชอาณาจักรกัมพูชา ประกอบด้วย

นโยบายและทิศทางการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานระดับนานาชาติเป็นนโยบาย และเป็นทิศทางที่เอื้อประโยชน์ต่อประเทศมากที่สุด ทั้งในมิติการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ อุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้เกิด ความยั่งยืน การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี ด้านการค้าการลงทุนโดยมุ่งยกระดับขีดความสามารถ ในการแข่งขันให้ทัดเทียมมาตรฐานสากล และ ในขณะเดียวกัน กพร. ยังให้ความสำคัญกับความร่วมมือ ทางวิชาการ ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยี และประสบการณ์จากประเทศอื่นเพื่อนำมาประยุกต์ใช้

การประชุมรัฐมนตรีด้านแร่ธาตุอาเซียน ครั้งที่ 9 (The 9th ASEAN Ministerial Meeting on Minerals: The 9th AMMin) เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2566

การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านแร่อาเซียน ครั้งที่ 23 (The 23rd ASEAN Senior Officials Meeting on Minerals: The 23rd ASOMM) เมื่อวันที่ 21-22 พฤศจิกายน 2566

การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านแร่อาเซียน+3 ครั้งที่ 16 (The 16th ASEAN Senior Officials Meeting on Minerals+3 (China, Japan, Republic of Korea) Consultation: The 16th ASOMM+3) ซึ่งเป็นการประชุมระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน และประเทศคู่เจรจา 3 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2566

เข้าร่วมการประชุม The 11th ASOMM's Joint Working Groups (JWG) และการประชุมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการประชุม AMCAP Task Force Meeting for the Post-2025 AMCAP ระหว่างวันที่ 29 เมษายน-3 พฤษภาคม 2567 ณ เกาะบาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

เข้าร่วมประชุม The 12th ASOMM's Joint Working Groups (JWG) และการประชุมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการประชุม The 2nd AMCAP Task Force Meeting ระหว่างวันที่ 13-15 สิงหาคม 2567 ณ สำนักงานใหญ่ของสำนักเลขาธิการอาเซียน กรุงจากาตาร์ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

เข้าร่วมการประชุมสามัญประจำปี ครั้งที่ 20 ของ Intergovernmental Forum on Mining, Minerals, Metals and Sustainable Development (IGF)

ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ภายใต้หัวข้อ การสร้างความสมดุลระหว่างความต้องการแร่ธาตุกับการปกป้องผู้คนและโลก

โดยประเทศไทยเป็นประเทศสมาชิกของ IGF และเป็นผู้แทนภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกใน Executive Committee ของ IGF ซึ่งการประชุมสามัญประจำปีครั้งนี้ มีการหารือในหัวข้อสำคัญ อาทิ การเร่งการผลิตแร่ธาตุสำคัญ (Critical Minerals) แร่ธาตุสำคัญและความเท่าเทียมทางเพศ การปกป้องทรัพยากรธรรมชาติท่ามกลางการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงาน เป็นต้น

โดยผู้แทนของประเทศไทยได้รับเชิญให้เป็นผู้ร่วมเสวนาในหัวข้อการเร่งการผลิตแร่ธาตุสำคัญ ซึ่งได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยแร่ กับการปรับปรุงกระบวนการอนุญาตประทานบัตรของไทยให้มีประสิทธิภาพ โดยยังคงตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาในภาพรวม ภายใต้สมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม

รวมทั้งได้นำเสนอกรณีศึกษาการจัดทำคู่มือการปิดเหมืองของไทย และได้เป็นตัวแทนของภาครัฐเพื่อเข้าร่วมประชุม IGF Government Forum ซึ่งเป็นการประชุมแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้แทนภาครัฐและมีการหารือประเด็นร่วมที่แต่ละภูมิภาคต้องการดำเนินการร่วมกับIGFโดยประเด็นที่ได้รับความสำคัญของกลุ่มเอเชียและแปซิฟิก ได้แก่ การกำหนดจุดยืนในโซ่อุปทานของแร่ธาตุสำคัญ การเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมตลอดวงจรชีวิต และการเปรียบเทียบกลไกภาษีแร่เพื่อเลือกใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละประเทศ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ (กพร.) โดยสังเขป

“กำแพงชีวิต”

โดย คุณวริโรจน์ ชูประเสริฐ - ภาพจากโครงการเหมืองสวยทั่วไทย ของ กพร.

...ชุมเหมืองเก่า หมู่ 1 ต.คลองปราบ อ.บ้านนาสาร จ.สุราษฎร์ธานี...
ชาวบ้านในพื้นที่หลายครัวเรือนใช้น้ำในชุมเหมืองนี้
ทำสวนผลไม้ในช่วงที่ขาดแคลนน้ำ ในฤดูแล้ง หรือช่วงที่ฝนไม่ตก
และน้ำจะลดระดับจนเห็นแนวและขอบเขตที่เหมืองเคยทำไว้ในอดีต
แนวแบริมชุมเหมืองนี้เป็นเหมือนกับกำแพงที่กันไม่ให้ดินสไลด์
หรือเกิดความเสียหายกับพื้นที่..

ทุกคนทุกสถานที่...มีเรื่องราว....

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่...ก็มีประวัติมาอย่างยาวนานเช่นกัน

2434

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ 5
ทรงมีพระบรมราชโองการตั้ง
“กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา”
หรือ “กรมแร่”

2485

มีการตั้งกระทรวงอุตสาหกรรม
กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา
จึงได้ย้ายมา
สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
ภายใต้ชื่อ
“กรมโลหกิจ”

2506

ย้ายไป
สังกัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
ซึ่งตั้งขึ้นใหม่ภายใต้ชื่อ
“กรมทรัพยากรธรณี”

2516

ย้ายกลับมา
สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
เนื่องจากการยุบ
กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

2545

แยกภารกิจหลักออกเป็น 4 ด้าน
ได้แก่ ด้านธรณีวิทยา ด้านแร่
ด้านพลังงาน และด้านน้ำบาดาล
และได้จัดตั้งเป็นหน่วยงานใหม่ คือ
“กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่”

2549

กระทรวงอุตสาหกรรม
ได้มอบหมายให้
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่
รับผิดชอบภารกิจ
ด้านโลหิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม

2560

วันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2560 มีประกาศราชกิจจานุเบกษา
กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560
กำหนดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดหาและบริหารจัดการวัตถุดิบ
โดยการส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่
โลหกรรม อุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
เพื่อสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐกิจให้มีการใช้ประโยชน์แร่และโลหะ
อย่างมีประสิทธิภาพ รองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
รวมทั้งรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย
อย่างยั่งยืน การแบ่งโครงสร้างส่วนราชการครั้งนี้
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ไม่ได้รับผิดชอบภารกิจ
ด้านโลหิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

การบริหารจัดการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ไทยได้มีการวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง สมัยกรุงสุโขทัยมีการขุดแร่อย่างเสรี เนื่องจากความต้องการใช้ที่มากขึ้น ประกอบกับมูลค่าทางเศรษฐกิจของแร่ที่เพิ่มมากขึ้น ในสมัยกรุงศรีอยุธยา จึงมีการจัดการควบคุมการทำเหมืองแร่ให้รัดกุม สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น มีการตั้งกรมนาเป็นผู้ดูแลการทำเหมืองแร่ และมีการเก็บภาษีอากรแร่เป็นครั้งแรกโดยผู้ปกครองมณฑลหรือจังหวัด มีอำนาจอนุญาตการขุดแร่ แต่ก็ยังมีปัญหาในเรื่องของการกำหนดเขตเหมืองแร่ การขออนุญาตทำเหมืองและการเก็บภาษี ซึ่งยังขาดประสิทธิภาพ และไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน

วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2434

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ทรงมีพระบรมราชโองการตั้ง “กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา” สังกัดกระทรวงเกษตราธิการ ทำหน้าที่ดูแลการทำเหมืองแร่ การออกใบอนุญาตเกี่ยวกับการตรวจหาแร่ และทำเหมืองทั่วราชอาณาจักร กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา หรือ “กรมแร่” ได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อและกระทรวงต้นสังกัดหลายครั้งตามยุคสมัย

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2485 มีการตั้งกระทรวงอุตสาหกรรมขึ้น กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยาจึงได้ย้ายมาสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ภายใต้ชื่อ “กรมโลหกิจ”

ปี พ.ศ. 2506 ได้ย้ายไปสังกัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ซึ่งตั้งขึ้นใหม่ ภายใต้ชื่อ “กรมทรัพยากรธรณี”

และในปี พ.ศ. 2516 ได้ย้ายกลับมาสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม เนื่องจากมีการยุบกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ปี พ.ศ. 2545 มีการปฏิรูประบบราชการแยกภารกิจหลักของกรมทรัพยากรธรณีออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านธรณีวิทยาด้านแร่ ด้านพลังงาน และด้านน้ำบาดาล ไปสังกัดกระทรวงต่าง ๆ ตามการแบ่งโครงสร้างส่วนราชการใหม่ โดยงานด้านแร่และโลหกรรม ได้จัดตั้งเป็นหน่วยงานใหม่คือ “กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน

และการเหมืองแร่” สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมเหมืองแร่ โดยการกำกับ ดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนการประกอบกิจการเหมืองแร่ โลหกรรม และอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมตอบสนองความต้องการใช้อย่างยั่งยืน และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของประชาชน

และในปี พ.ศ. 2549 กระทรวงอุตสาหกรรมได้มอบหมายให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่รับผิดชอบภารกิจด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรมด้วย

ต่อมา ปี พ.ศ. 2560 มีการแบ่งโครงสร้างส่วนราชการอีกครั้ง วันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2560 มีประกาศราชกิจจานุเบกษา กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560 กำหนดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดหาและบริหารจัดการวัตถุดิบ โดยการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ โลหกรรม อุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐกิจให้มีการใช้ประโยชน์แร่และโลหะอย่างมีประสิทธิภาพ รองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยอย่างยั่งยืน

การแบ่งโครงสร้างส่วนราชการครั้งนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ไม่ได้รับผิดชอบภารกิจด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

การปรับโครงสร้างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในปี พ.ศ. 2560 นับเป็นการปรับบทบาทภารกิจในการก้าวไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่และวัตถุดิบอย่างเบ็ดเสร็จ เพื่อสนับสนุนการลงทุนและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตามนโยบายประเทศไทย 4.0 และอุตสาหกรรม 4.0

สัญลักษณ์

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

พระนารายณ์

สื่อถึง การเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

รูปนก ด้านซ้ายและขวา

สื่อถึง เอกลักษณ์ของความเป็นไทยและการกิจหลักสำคัญ 2 ประการ
ที่รับผิดชอบ คือ อุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
ที่สืบเนื่องจากแร่

รูปเฟือง

สื่อถึง ความเป็นองค์กรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม

รูปฮีโร่และพลั่ว

สื่อถึง อุปกรณ์ขั้นพื้นฐานในการทำเหมืองแร่ที่สื่อให้เข้าใจง่ายเมื่อพบเห็น
และแสดงถึงภารกิจ หน้าที่ และความรับผิดชอบต่อกรม

เส้นโค้งวงกลมส่วนล่าง

สื่อถึง การโอบอุ้ม กลุ่มครอง และจุดยืนที่มั่นคงในการดูแลเอาใจใส่ต่อสภาพแวดล้อม
อันมีผลมาจากการบริหารจัดการงานในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งถือเป็น
ความรับผิดชอบต่อสังคมของกรมในการทำกับดูแลการใช้ทรัพยากรแร่
อย่างถูกวิธี โดยคำนึงถึงการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและ
ความปลอดภัยของประชาชนเป็นสำคัญ

สีเขียว

สื่อถึง ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

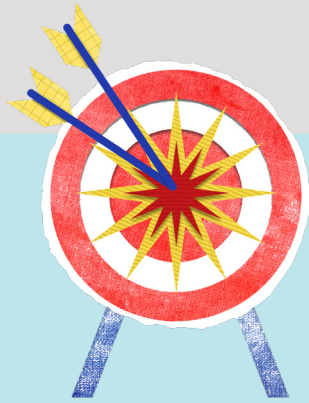
สีน้ำเงิน

สื่อถึง ความหนักแน่น เข้มแข็ง และความเป็นปึกแผ่นของกรม

Vision

วิสัยทัศน์

“ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมแร่
และอุตสาหกรรมพื้นฐานสู่มาตรฐานระดับสูง
ให้เติบโตอย่างยั่งยืน”

Mission

พันธกิจ

- ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาก่อประกอบ การและการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตวัตถุดิบแร่ โลหะ และสารประกอบจากแร่และโลหะ ให้มีศักยภาพ ตอบสนองต่อความต้องการใช้วัตถุดิบของ ภาคอุตสาหกรรม
- ยกระดับและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการอนุญาตและ กำกับดูแลการประกอบกิจการอุตสาหกรรมแร่และ อุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้อง ตามกฎหมาย มีมาตรฐานด้วยกระบวนการและ เทคโนโลยีที่ทันสมัย โปร่งใส รวดเร็ว และเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม

Action Plan

แผนปฏิบัติการ

- การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และ อุตสาหกรรมพื้นฐานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- การส่งเสริมการบริหารจัดการแร่และเชื่อมโยง การใช้วัตถุดิบของภาคอุตสาหกรรม
- การยกระดับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเป็นมิตร ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
- การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรให้มี ประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

Value

ค่านิยม

DPIM

D	— Devotion	ใส่ใจพัฒนางาน
P	— Professional	เชี่ยวชาญเป็นมืออาชีพ
I	— Integration	เร่งรีบบูรณาการ
M	— Moral	ประสานความมีคุณธรรม

PIMD

P	— Punctuality	น้อมนำความตรงต่อเวลา
I	— Intelligence	พัฒนาความรู้คู่ความฉลาด
M	— Manner	มีมารยาทพื้นฐานที่ดี
D	— Discipline	มีวินัยน่าชื่นชม

คณะผู้บริหาร

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.)

นายอดิทัต วะสีนนท์

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายอานันท์ พักสังข์

รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นางสาวอารยา ไสลเพชร

รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

1. นางสาวกฤตยา ศักดิ์อมรสงวน

ผู้เชี่ยวชาญด้านเหมืองแร่

2. นางสาวธารมล ทาวรพานิช

ผู้เชี่ยวชาญด้านโลหการ

3. นายชาญชัย วุฒิพนมศักดิ์

ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่

1. นางสาวศลิษา ยรรยงสวัสดิ์

เลขานุการกรม

2. นายนิพล แจ่มเหมือน

ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

3. นายกิตติพันธุ์ บางยี่ขัน

ผู้อำนวยการกองนวัตกรรมการวัดทุติย
และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

4. นายอรรณวัฒน์ วัฒนวรรณ

ผู้อำนวยการกองบริการงานอนุญาต

5. นายสุพจน์ พิณิตกิตติสกุล

ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการ
วัดทุติยอุตสาหกรรม

6. นายทรงวุฒิ อาทิตย์ทอง

ผู้อำนวยการกองบริหารสิ่งแวดล้อม

7. นางสาวกิตติ์ศิริ แก้วพิพัฒน์

ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์
และแผนงาน

8. นายธีรวัชร ตันนุกิจ

ผู้อำนวยการกองวิศวกรรมบริการ

9. นางสาวพรชลิณพัภร์ เพ็ญคุณาพร

ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร

10. นางดารณี เคียงประคอง

ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน

1. นายสิทธิชัย จุกอง

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา

2. นายเชาวลิตร์ ทองประดับ

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุตรดิตถ์

5. นายนันทกร หิมะมาน*

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก

3. นายชัยยุทธ สุขเสริม

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่

6. นายกมล รามรังษฤทธิ์*

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา

4. นายทวีชัย แพบิมพารัตน์*

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต

7. นายอภิเดช ลิ้มพานิช*

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี

*หน่วยงานภายใน

สำนักงานเลขาธิการกรม

1. นางสาวศลิษา ยรรยงสวัสดิ์
เลขาธิการกรม
2. นายกฤษณ์ เขาวนปรีชา
หัวหน้ากลุ่มงานเผยแพร่และอำนวยความสะดวก
3. นางเกษวรรณ สมใจ
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
4. นางจริยา อ่อนน้อม
หัวหน้ากลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล
5. นางรัฐชิตา แก้วดี
หัวหน้ากลุ่มงานคลัง
6. นายกมล สกิตยพงษ์
หัวหน้ากลุ่มงานพัสดุ

กองกฎหมาย

1. นายนิพล แจ่มเหมือน
ผู้อำนวยการกองกฎหมาย
2. นายสมเกียรติ เหล่าโชติ
หัวหน้ากลุ่มสืบสวนสอบสวน
3. นายสุตศักดิ์ แก้วหอด
หัวหน้ากลุ่มคดี
4. นางสาวรุจิเรศ ศรีนาวา
หัวหน้ากลุ่มนิติกรรมและสัญญา
5. นางสาวอนงค์ศรี ศรีพลอย
หัวหน้ากลุ่มที่ปรึกษากฎหมาย
6. นางวรพัชร ชัยวิรัช
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

กองนวัตกรรมการวัดคุณภาพและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

1. นายกิตติพันธุ์ บางยี่ขัน

ผู้อำนวยการกองนวัตกรรมการวัดคุณภาพและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

2. นายศรากร อักษรแก้ว

หัวหน้ากลุ่มนวัตกรรมอุตสาหกรรมสีเขียว

3. นายกิตติ ชัยวิรัช

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาโรงงาน

4. นายเขวณันท์ พิลาออน

หัวหน้ากลุ่มนวัตกรรม
อุตสาหกรรมโลจิสติกส์

5. นายสาริต เทอดเกียรติกุล

หัวหน้ากลุ่มนวัตกรรมอุตสาหกรรมแร่

6. นางสาวพิชญา พลฤทธิ์

หัวหน้ากลุ่มพัฒนาธุรกิจ

7. นางสาวรัชดาภรณ์ คุ้มพุ่ม

หัวหน้ากลุ่มวิเคราะห์และตรวจสอบ

8. นางชุตินา อ่วมเชื้อ

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

กองบริการงานอนุญาต

1. นายอรรถวัฒน์ วัฒนวรรณ

ผู้อำนวยการกองบริการงานอนุญาต

2. นางสาววราภรณ์ วชิรวิทยาการ

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนางานอนุญาต

3. นางสุกัญญา โพธิ์เจริญ

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

4. นางสาวเสาวภา สุขสวัสดิ์

หัวหน้ากลุ่มบริหารจัดการจัดเก็บรายได้

5. นายปวิพล ชินวงศ์

หัวหน้ากลุ่มการอนุญาตสัมปทานแร่

6. นางบังอร พุ่มสว่าง

หัวหน้าฝ่ายควบคุมสัมปทาน

7. นายกำภู คุณารักษ์

หัวหน้ากลุ่มการอนุญาตโลจิสติกส์และธุรกิจแร่

กองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม

1. นายสุพจน์ พินิตกิตติสกุล
ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม
2. นายรชฏ มีตุวงค์
หัวหน้ากลุ่มจัดหาแหล่งวัตถุดิบอุตสาหกรรม
3. นายปณิธาน เจริญเกตุ
หัวหน้ากลุ่มประเมินศักยภาพและความคุ้มค่าแหล่งแร่
4. นายประพงษ์ มงคลวิทย์
รักษาการหัวหน้ากลุ่มส่งเสริม
การจัดหาวัตถุดิบอุตสาหกรรมต่างประเทศ
5. นายบุญญวัฒน์ ขุนอินทร์
หัวหน้ากลุ่มวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจ
6. นางสาวสุชนา แสงชัย
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

กองบริหารสิ่งแวดล้อม

1. นายทรงวุฒิ อาทิตยทอง
ผู้อำนวยการกองบริหารสิ่งแวดล้อม
2. นางสาวศุภวรรณ นิธิสมัย
หัวหน้ากลุ่มประเมินและเฝ้าระวัง
คุณภาพสิ่งแวดล้อม 2
3. นางสาววรรณพร ความสุข
หัวหน้ากลุ่มประเมินและเฝ้าระวัง
คุณภาพสิ่งแวดล้อม 1
4. นางสาวจารุวัฒน์ พ่วงสุข
หัวหน้ากลุ่มวิชาการและมาตรฐาน
5. นายบุญศิริ อังคุรัตน์
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
และการมีส่วนร่วม
6. นายสันธะ ตันติวิก
หัวหน้ากลุ่มฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม
7. นางสาวสรัญพร แสงอุทัย
หัวหน้ากลุ่มบริหารกองทุนและข้อพิพาท
8. นางสาวพนอรรัตน์ ณะรักษ์
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

1. นางสาวกิตติ์สิริ แก้วพิพัฒน์
ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน
2. นายกรรณ สนธิรักษ์
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
3. นางสาวศิริวรรณ ชัยณรงค์
หัวหน้ากลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ
4. นางสาวภาณุมาศ วิจารณ์ประสิทธิ์
หัวหน้ากลุ่มติดตามประเมินผล
5. นายอักรพนธ์ ดอนพลอยเพชร
หัวหน้ากลุ่มแผนและงบประมาณ
6. นางประพัต ราชโยธา
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
7. นางกนิษฐา สุนทรสิงห์
หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์

กองวิศวกรรมบริการ

1. นายธีรวัธ ตันนุกิจ
ผู้อำนวยการกองวิศวกรรมบริการ
2. นายสรวัธ นุชศิริ
หัวหน้าฝ่ายเทคโนโลยีท่าอากาศยาน
3. นายอนุชิต สุขเจริญพงษ์
หัวหน้ากลุ่มวิจัยและพัฒนาการประกอบการ/
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาการสำรวจและรังวัดขั้นสูง
4. นายดำรงพล เกื้อกพิทย์
หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบโครงการเหมืองแร่
5. นางสาวสุริลชญา แก้วกนก
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
6. นางสาวมานิตา วีระภิรม
หัวหน้ากลุ่มเครื่องจักรกลและงานช่าง
7. นายอนุสรณ์ ศรีสุวรรณ
หัวหน้าฝ่ายรังวัดสัมปทาน
8. นายปณิธิ พรหมดวง
หัวหน้ากลุ่มบริการวิศวกรรม
9. นายปิยะ กิ่งแก้ว
หัวหน้ากลุ่มเทคโนโลยีความปลอดภัย

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

1. นางสาวพรชลิณ พักษ์ เพ็ญคุณาพร

ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2. นางสาวพัชรี ไซติยะสิทธิ์

หัวหน้ากลุ่มสถิติและพัฒนาข้อมูล

3. นายอภิชัย ปวรารุง

หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบ
สำนักงานอิเล็กทรอนิกส์

4. นางสาวอริศรา สีนอุดม

หัวหน้ากลุ่มแผนงาน
และส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ

5. นางทัศนีย์ เจริมประสาสิทธิ์

หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบเครือข่าย
และการสื่อสาร

6. นางสาวภาณี ยะมาภัย

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

กลุ่มตรวจสอบภายใน

1. นางดารณี เคียงประคอง

ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน

2. นางสาวทัศนีย์ สุขมาก

นักวิชาการตรวจสอบภายใน
ชำนาญการพิเศษ

3. นางกึ่งเอียร ชันติกุล

นักวิชาการตรวจสอบภายใน
ชำนาญการพิเศษ

4. นางสาวอุมารณ์ ยาเคน

เจ้าพนักงานชำนาญงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา

1. นายสิทธิชัย จุกอง

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา

2. นายธวัชชัย บุญทอง

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี/
หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพ
และเศรษฐกิจแร่

3. นายชาตินัย ชูสาย

หัวหน้ากลุ่มกำกับและดูแลการประกอบการ

4. นางสาวบุษรี จวนชัย

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

5. นางสาวอลิษา สุขแสง

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี

1. นายชาวลิตร์ ทองประดับ

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี

2. ว่าที่ ร.ต.หญิง ศิริพัฒน์ บรรณ

หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพ
และเศรษฐกิจแร่

3. นายเมธี จิระพันธ์

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

4. นางอุทัยวรรณ อังริย์

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี

5. นางสมพร แสงระพี

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

6. นายปฐมพงษ์ ทองแถมแก้ว

หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่

1. นายชัยยุทธ สุขเสริม

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่

2. นายพีรรัช ด้ตรสุวรรณกิจ

หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ

3. นางวรลักษณ์ เพชรรักษ์

หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศึกษาภาพ
และเศรษฐกิจศาสตร์แร่

4. นางสาวกฤษณี จารุมาศ

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

5. นายชาญชัย ศรีสกุลดี

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี

6. นางบุษรินทร์ ภูปะวะโรทัย

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

7. นายชาติ ศรีโวกานัย

หัวหน้าฝ่ายรังวัด

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต*

1. นายทวีชัย แพนิมพารัตน์

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต

2. นางสาวศุภารา คักดีศรีรักษ์

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

3. นายกฤษณ์ พรหมศรี

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี
และกลุ่มส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

4. นายฐานันดร ผลวงษ์

หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ
และกลุ่มศึกษา วิจัยศึกษาภาพ
และเศรษฐกิจศาสตร์แร่

*หน่วยงานภายใน

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก*

1. นายบัณฑิต หิมะมาน

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก

2. นายเบญจพล ถาคำ

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

3. นางสาวเบญจมาภรณ์ เทศน้า

หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพ
และเศรษฐศาสตร์แร่

4. นายสุริยา ชูเกื้อ

หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ

5. นางสาวพีชานิกา เอ็งมกล

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

*หน่วยงานภายใน

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา*

1. นายกมล งามรังสฤษฎ์

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา

2. นายเอกภพ แก้วเอียด

หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ

3. นางสาวอสิรา ประเสริฐยิ่ง

หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศักยภาพ
และเศรษฐศาสตร์แร่

4. นายสมบัติ โพธิ์ทอง

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

5. นางสาวธิดารัตน์ โชติพันธ์

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

6. นายผดุงเกียรติ จิวอด

หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ

*หน่วยงานภายใน

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี*

1. นายอภิมุข ลิ้มพานิช

ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี

2. นายอดิเทพ สิกธิ

หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ
และหัวหน้ากลุ่มส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

3. นายเกริกสิน อธิภาฤทธิ์

หัวหน้ากลุ่มศึกษา วิจัยศึกษาภาพ
และเศรษฐศาสตร์แร่

4. นายศิริวิทย์ ภูมิริน

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี

5. นายเจษฎา ทัศนสุวรรณ

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

*หน่วยงานภายใน

ข้าราชการดีเด่นและคนพิมพ์ดี

ข้าราชการพลเรือนดีเด่นของ กพร.

นางสุกัญญา โพธิ์เจริญ
เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
กองบริหารงานอนุคนาต

นางวรรณภา นาคฤทธิ์
เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี
สำนักงานเลขานุการกรม

ว่าที่ร้อยตรีหญิงศิริพัฒน์ บรรณ
นักบรรณวิเทศาณการพิเศษ
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุตรดิต

นายกิตติศักดิ์ เรืองรอง
วิศวกรบริหารการเข้ามการ
กองนวัตกรรมการวัดตูดและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

นางสาวสุดาวรรณ กุณนอมย
นายช่างรังวัดเข้ามการ
กองวิศวกรรมบริการ

นางพยอม เกษทองมา
พนักงานพิมพ์ ส. 4
สำนักงานเลขานุการกรม

นายอานนท์ เขียวคราม
เจ้าพนักงานธุรการ
กองบริหารจัดการวัดตูดและอุตสาหกรรม

นางสาวเพชรรมพ พุทธิงสีเพชร
นักจัดการงานทั่วไป
สำนักงานเลขานุการกรม

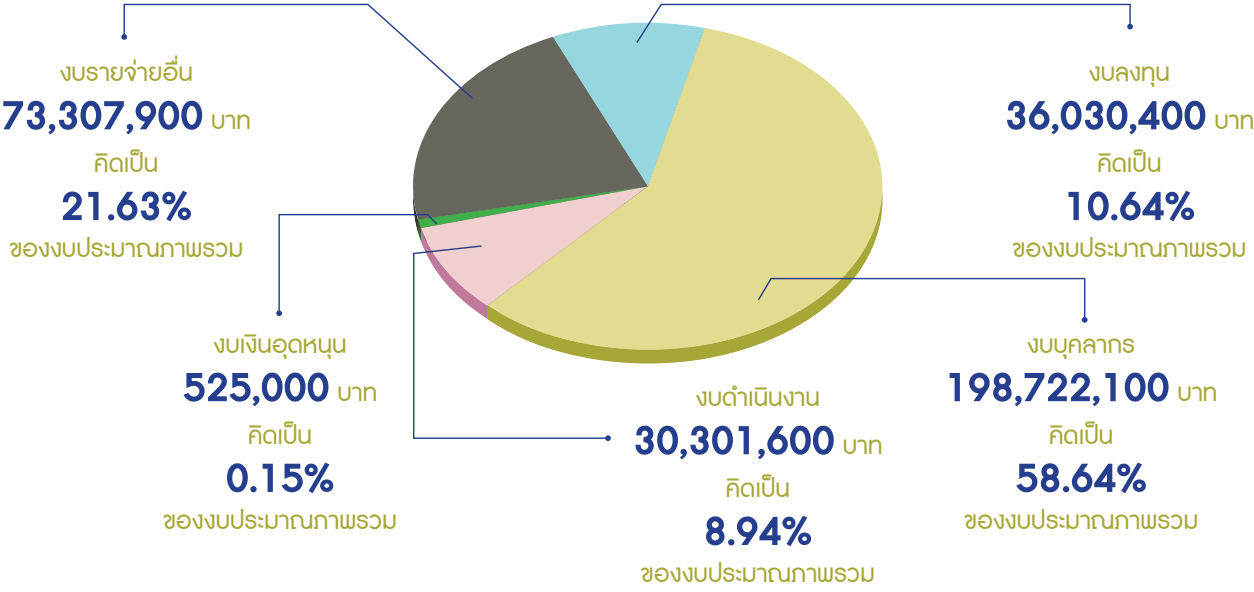
**และคนพิมพ์ดี กพร.
ประจำปี
พ.ศ. 2567**

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

กพร. ได้รับการพิจารณาจัดสรรงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 รวมทั้งสิ้น 338,887,000 บาท โดยมีการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การสร้างการเจริญเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งเมื่อแบ่งตามแผนงานประกอบด้วย 5 แผนงาน 5 ผลผลิต/โครงการ ดังนี้

งบประมาณจำแนกตามประเภทรายจ่าย

หน่วย : บาท						
ประเภท รายจ่าย	รายการบุคลากร ภาครัฐ	ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม เหมืองแร่ และอุตสาหกรรม พื้นฐาน ได้รับการกำกับดูแล และส่งเสริม การประกอบการ	โครงการพัฒนา เทคโนโลยี การผลิตและบริหาร จัดการวัตถุดิบ เพื่อรองรับ ความต้องการของ ภาคอุตสาหกรรม	โครงการส่งเสริม อุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรม พื้นฐาน ให้เป็นมิตร กับสังคมและ สิ่งแวดล้อม ด้วยหลักเศรษฐกิจ หมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว	โครงการ ยกระดับผลิตภาพ การผลิตวัตถุดิบ คุณภาพสูง เพื่อสร้าง ขีดความสามารถ ในการแข่งขัน ภาคอุตสาหกรรม	รวม
งบบุคลากร	198,722,100	-	-	-	-	198,722,100
งบดำเนินงาน	3,240,300	27,061,300	-	-	-	30,301,600
งบลงทุน	-	-	36,030,400	-	-	36,030,400
เงินอุดหนุน	-	-	525,000	-	-	525,000
งบรายจ่ายอื่น	-	4,963,800	21,730,900	41,130,000	5,483,200	73,307,900
รวม	201,962,400	32,025,100	58,286,300	41,130,000	5,483,200	338,887,000

ผลการใช้จ่ายจำแนกตามประเภทรายจ่าย

หน่วย : บาท						
ประเภท งบรายจ่าย	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567	งบประมาณสุทธิ (หลังโอนเปลี่ยนแปลง)	ผลการเบิกจ่าย	ร้อยละ	ผลการใช้จ่าย	ร้อยละ
งบบุคลากร	198,722,100.00	207,141,909.80	207,141,909.80	100.00	207,141,909.80	100.00
งบดำเนินงาน	30,301,600.00	32,020,826.32	28,739,358.96	89.75	31,734,887.05	99.11
งบลงทุน	36,030,400.00	36,139,929.50	9,106,412.19	25.20	36,136,907.69	99.99
เงินอุดหนุน	525,000.00	550,950.00	550,950.00	100.00	550,950.00	100.00
งบรายจ่ายอื่น	73,307,900.00	71,441,194.15	39,652,738.42	55.49	71,092,933.86	99.50
ภาพรวม	338,887,000.00	347,294,809.77	285,191,369.37	82.12	346,657,588.40	99.81

รายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงิน
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

รายงานของผู้สอบบัญชี

เสนอ อธิบัติกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ความเห็น

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบรายงานการเงินของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ซึ่งประกอบด้วย งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกัน และหมายเหตุประกอบงบการเงินรวมถึงสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่า รายงานการเงินข้างต้นนี้แสดงฐานะการเงินของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 และผลการดำเนินงาน สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกัน โดยถูกต้องตามที่ควรในสาระสำคัญตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด

เกณฑ์ในการแสดงความเห็น

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ปฏิบัติงานตรวจสอบตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินและมาตรฐานการสอบบัญชี ความรับผิดชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้กล่าวไว้ในวรรคความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีต่อการตรวจสอบรายงานการเงินในรายงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีความเป็นอิสระจากหน่วยงานตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินที่กำหนดโดยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและประมวลจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี รวมถึงมาตรฐานเรื่องความเป็นอิสระ ที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชี (ประมวลจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบรายงานการเงิน และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ปฏิบัติตามความรับผิดชอบด้านจรรยาบรรณอื่น ๆ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินและประมวลจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเชื่อว่าหลักฐานการสอบบัญชีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเพียงพอและเหมาะสมเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการแสดงความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

ข้อมูลอื่น

ผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบต่อข้อมูลอื่น ข้อมูลอื่นประกอบด้วย ข้อมูลซึ่งรวมอยู่ในรายงานประจำปี แต่ไม่รวมถึงรายงานการเงินและรายงานของผู้สอบบัญชีที่อยู่ในรายงานประจำปีนั้น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินคาดว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจะได้รับรายงานประจำปีภายหลังวันที่ในรายงานของผู้สอบบัญชีนี้

ความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต่อรายงานการเงินไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลอื่นและสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้ให้ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลอื่น

ความรับผิดชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบรายงานการเงิน คือ การอ่านและพิจารณาว่าข้อมูลอื่นมีความขัดแย้งที่มีสาระสำคัญกับรายงานการเงินหรือกับความรู้ที่ได้รับจากการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือปรากฏว่าข้อมูลอื่นมีการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้อ่านรายงานประจำปี หากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินสรุปได้ว่าการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต้องสื่อสารเรื่องดังกล่าวกับผู้มีส่วนที่ในการกำกับดูแล

ความรับผิดชอบของผู้บริหารต่อรายงานการเงิน

ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำและนำเสนอรายงานการเงินเหล่านี้โดยถูกต้องตามที่ควรตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด และรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมภายในที่ผู้บริหารพิจารณาว่าจำเป็น เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานการเงินที่ปราศจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญไม่ว่าจะเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด

ในการจัดทำรายงานการเงิน ผู้บริหารรับผิดชอบในการประเมินความสามารถของหน่วยงานในการดำเนินงานต่อเนื่อง เปิดเผยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานต่อเนื่องตามความเหมาะสม และการใช้เกณฑ์การบัญชีสำหรับการดำเนินงานต่อเนื่อง เว้นแต่มีข้อกำหนดในกฎหมายหรือเป็นนโยบายรัฐบาลที่จะเลิกหน่วยงานหรือหยุดดำเนินงานหรือไม่สามารถดำเนินงานต่อเนื่องต่อไปได้

ความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีต่อการตรวจสอบรายงานการเงิน

การตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่า รายงานการเงินโดยรวมปราศจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่ ไม่ว่าจะเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด และเสนอรายงานของผู้สอบบัญชีซึ่งรวมความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอยู่ด้วย ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลคือความเชื่อมั่นในระดับสูงแต่ไม่ได้เป็นการรับประกันว่าการปฏิบัติงานตรวจสอบตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินและมาตรฐานการสอบบัญชีจะสามารถตรวจพบข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่มีอยู่ได้เสมอไป ข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอาจเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด และถือว่ามีสาระสำคัญเมื่อคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่ารายการที่ขัดต่อข้อเท็จจริงแต่ละรายการหรือทุกรายการรวมกันจะมีผลต่อการตัดสินใจทางเศรษฐกิจของผู้ใช้รายงานการเงินจากการใช้รายงานการเงินเหล่านี้

ในการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินและมาตรฐานการสอบบัญชี สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ใช้ดุลยพินิจและการสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพตลอดการตรวจสอบ การปฏิบัติงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินรวมถึง

- ระบุและประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญในรายงานการเงิน ไม่ว่าจะเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด ออกแบบและปฏิบัติงานตามวิธีการตรวจสอบเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงเหล่านั้น และได้หลักฐานการสอบบัญชีที่เพียงพอและเหมาะสมเพื่อเป็นเกณฑ์ในการแสดงความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ความเสี่ยงที่ไม่พบข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญซึ่งเป็นผลมาจากการทุจริตจะสูงกว่าความเสี่ยงที่เกิดจากข้อผิดพลาด เนื่องจากการทุจริตอาจเกี่ยวกับการสมรู้ร่วมคิด การปลอมแปลงเอกสารหลักฐาน การตั้งใจละเว้นการแสดงข้อมูล การแสดงข้อมูลที่ไม่ตรงตามข้อเท็จจริงหรือการแทรกแซงการควบคุมภายใน

- ทำความเข้าใจในระบบการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ เพื่อออกแบบวิธีการตรวจสอบที่เหมาะสมกับสถานการณ์ แต่ไม่ใช่เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสดงความเห็นต่อความมีประสิทธิภาพของการควบคุมภายในของหน่วยงาน

- ประเมินความเหมาะสมของนโยบายการบัญชีที่ผู้บริหารใช้และความสมเหตุสมผลของประมาณการทางบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งจัดทำขึ้นโดยผู้บริหาร

- สรุปเกี่ยวกับความเหมาะสมของการใช้เกณฑ์การบัญชีสำหรับการดำเนินงานต่อเนื่องของผู้บริหารและจากหลักฐานการสอบบัญชีที่ได้รับ สรุปว่ามีความไม่แน่นอนที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

หรือสถานการณ์ที่อาจเป็นเหตุให้เกิดข้อสงสัยอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถของหน่วยงาน ในการดำเนินงาน ต่อเนื่องหรือไม่ ถ้าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ข้อสรุปว่ามีความไม่แน่นอนที่มีสาระสำคัญ สำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดินต้องกล่าวไว้ในรายงานของผู้สอบบัญชีของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยให้ข้อสังเกต ถึงการเปิดเผยข้อมูลในรายงานการเงินที่เกี่ยวข้อง หรือถ้าการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไม่เพียงพอ ความเห็นของ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจะเปลี่ยนแปลงไป ข้อสรุปของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินขึ้นอยู่กับหลักฐาน การสอบบัญชีที่ได้รับจนถึงวันที่ในรายงานของผู้สอบบัญชีของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์หรือสถานการณ์ในอนาคตอาจเป็นเหตุให้หน่วยงานต้องหยุดการดำเนินงานต่อเนื่อง

- ประเมินการนำเสนอ โครงสร้างและเนื้อหาของรายงานการเงินโดยรวม รวมถึงการเปิดเผยข้อมูล ว่ารายงานการเงินแสดงรายการและเหตุการณ์ในรูปแบบที่ทำให้มีการนำเสนอข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรหรือไม่

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้สื่อสารกับผู้บริหารในเรื่องต่าง ๆ ที่สำคัญ ซึ่งรวมถึงขอบเขต และช่วงเวลาของการตรวจสอบตามที่ได้วางแผนไว้ ประเด็นที่มีนัยสำคัญที่พบจากการตรวจสอบ รวมถึง ข้อบกพร่องที่มีนัยสำคัญในระบบการควบคุมภายในหากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้พบในระหว่าง การตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

(นางสาวเจลิมา ศรี เกตุแดง)
ผู้อำนวยการสำนักตรวจเงินแผ่นดินที่ 18

(นางสาวรส คุ่มรุ่งเรือง)
ผู้อำนวยการกลุ่ม

- 4 -

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

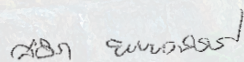
งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2567

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุ	2567	2566
สินทรัพย์		
สินทรัพย์หมุนเวียน		
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	4 3,503,030,410.95	2,493,763,340.58
ลูกหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น	5 363,788.40	-
ลูกหนี้อื่นระยะสั้น	6 1,551,120.24	5,789,304.49
วัสดุคงเหลือ	7 1,060,787.39	1,034,377.08
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	3,506,006,106.98	2,500,587,022.15
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ	8 432,018,571.28	442,223,919.58
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน - สุทธิ	9 44,223,775.72	46,460,594.61
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	476,242,347.00	488,684,514.19
รวมสินทรัพย์	3,982,248,453.98	2,989,271,536.34

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงินนี้

(นางสลิลา ยรรยงสวัสดิ์)

เลขานุการกรม

(นายอดิทัต วะสินนท์)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

- 5 -

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

งบแสดงฐานะการเงิน

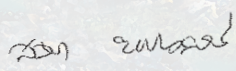
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567

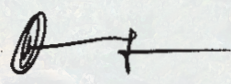
(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2567	2566
หนี้สินและสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน			
หนี้สิน			
หนี้สินหมุนเวียน			
เจ้าหนี้การค้า	10	13,453,491.67	5,242,655.52
เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น	11	880,299,844.24	574,697,490.32
เจ้าหนี้อื่นระยะสั้น	12	8,218,291.92	5,898,813.14
เงินรับฝากระยะสั้น	13	11,655,481.75	12,837,583.88
รวมหนี้สินหมุนเวียน		913,627,109.58	598,676,542.86
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว	14	41,473,572.51	37,937,766.54
เงินทดรองราชการรับจากคลังระยะยาว	15	1,060,000.00	1,060,000.00
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน		42,533,572.51	38,997,766.54
รวมหนี้สิน		956,160,682.09	637,674,309.40
สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน			
ทุน	19	181,044,329.25	181,044,329.25
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสม	20	2,845,043,442.64	2,170,552,897.69
รวมสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน		3,026,087,771.89	2,351,597,226.94
รวมหนี้สินและสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน		3,982,248,453.98	2,989,271,536.34

๙-

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงินนี้

(นางสลิลา ยรรยงสวัสดิ์)
เลขานุการกรม

(นายอดิทัต วัฒนินท์)
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

- 6 -

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2567	2566
รายได้			
รายได้จากงบประมาณ	21	502,599,489.36	519,707,044.18
รายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐ	22	21,573.00	311,283.00
รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	23	5,172,340.68	8,485,516.59
รายได้อื่น	24	742,721,041.85	438,077,765.07
รวมรายได้		1,250,514,444.89	966,581,608.84
ค่าใช้จ่าย			
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	25	242,663,133.80	240,089,297.39
ค่าบำเหน็จบำนาญ	26	152,871,985.16	145,388,804.44
ค่าตอบแทน	27	423,980.50	504,035.00
ค่าใช้สอย	28	106,330,717.85	101,039,624.78
ค่าวัสดุ	29	6,769,878.02	17,775,297.13
ค่าสาธารณูปโภค	30	8,928,362.22	10,178,524.38
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	31	55,449,033.93	41,517,888.76
ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	32	14,727,425.03	-
ค่าใช้จ่ายอื่น	33	55,038.69	2,036,715.56
รวมค่าใช้จ่าย		588,219,555.20	558,530,187.44
รวมรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายก่อนต้นทุนทางการเงิน		662,294,889.69	408,051,421.40
ต้นทุนทางการเงิน		-	-
รวมรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ		662,294,889.69	408,051,421.40

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงินนี้

นาง สลิลา ยรรยงสวัสดิ์
(นางสลิลา ยรรยงสวัสดิ์)
เลขานุการกรม

(นายอดิทัต วะสินนท์)
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

- 7 -

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
งบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุ	ทุน	รายได้สูง/(ต่ำ) กว่า ค่าใช้จ่ายสะสม	องค์ประกอบอื่นของ สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน	(หน่วย : บาท) รวมสินทรัพย์สุทธิ/ ส่วนทุน
	181,044,329.25	1,762,501,476.29	-	1,943,545,805.54
	-	408,051,421.40	-	408,051,421.40
	181,044,329.25	2,170,552,897.69	-	2,351,597,226.94
	181,044,329.25	2,170,552,897.69	-	2,351,597,226.94
	-	12,195,655.26	-	12,195,655.26
	181,044,329.25	2,182,748,552.95	-	2,363,792,882.20
	-	662,294,889.69	-	662,294,889.69
	181,044,329.25	2,845,043,442.64	-	3,026,087,771.89

๗-

(นายอดิศักดิ์ วะสินนท์)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2565
การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุนสำหรับปี 2566
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2566
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2566 - ตามที่รายงานไว้เดิม
ผลสะสมจากการแก้ไขข้อผิดพลาดปีก่อน
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2566 - หลังการปรับปรุง
การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุนสำหรับปี 2567
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงินนี้

นาง สุณิสา

(นางสุลลิตา ยรรยงสวัสดิ์)

เลขานุการกรม

- 8 -

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุ 1 ข้อมูลทั่วไป

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกกฎกระทรวงให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดหาและบริหารจัดการวัตถุดิบ โดยการส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ โลหกรรม อุตสาหกรรมพื้นฐาน และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐกิจ ให้มีการใช้ประโยชน์แร่ และโลหะ อย่างมีประสิทธิภาพ และรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย อย่างยั่งยืน โดยให้อำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยแร่ในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. เสนอแนะนโยบาย มาตรการ แนวทางและความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดนโยบายการบริหารและการจัดการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาของประเทศ
3. กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
4. ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาคุณภาพวัตถุดิบให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมทั้งในปัจจุบันและอนาคต
5. ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนให้บริการทางวิชาการและสารสนเทศ
6. ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ความปลอดภัยของ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และควบคุมระดับผลกระทบสิ่งแวดล้อม ต่อชุมชน
7. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ และอำนาจของกรมหรือตามที่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีสถานที่ตั้งหลักอยู่ในกระทรวงอุตสาหกรรม เลขที่ 75/10 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 และมีสำนักงานภูมิภาค ตั้งอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ 7 จังหวัด ดังนี้

1. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา
2. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี
3. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่
4. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต
5. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก
6. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา
7. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี

พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มี 4 ฉบับ ดังนี้

- พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510
- พระราชบัญญัติควบคุมแร่ตึบก พ.ศ. 2514
- พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 (เฉพาะโรงงานประกอบกิจการไม่ บด หรือย่อยหินและ โรงงานประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์และการสูบน้ำหรือนำน้ำเกลือขึ้นมาจากใต้ดิน)
- พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับการจัดสรร งบประมาณรายจ่ายประจำปีหลังโอนเปลี่ยนแปลง จำนวน 347,294,809.80 บาท (ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จำนวน 355,067,023.36 บาท) โดยแยกเป็นรายจ่ายลงทุน จำนวน 36,139,929.50 บาท และรายจ่ายประจำ จำนวน 311,154,880.30 บาท ประกอบด้วยงบบุคลากร จำนวน 207,141,909.80 บาท งบดำเนินงาน จำนวน 32,020,826.32 บาท งบรายจ่ายอื่น จำนวน 71,441,194.18 บาท และงบเงินอุดหนุน จำนวน 550,950 บาท เพื่อใช้จ่ายในแผนงานบุคลากรภาครัฐ แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน แผนงาน ยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน แผนงานยุทธศาสตร์สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ พื้นฟู และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และแผนงานบูรณาการพัฒนากิจการอุตสาหกรรมและ บริการแห่งอนาคต

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีหน่วยงานระดับหน่วยเบิกจ่ายภายใต้สังกัด จำนวน 7 แห่ง ซึ่งเป็นหน่วยเบิกจ่ายในภูมิภาค และมีหน่วยเบิกจ่ายในส่วนกลางอีก 1 แห่ง ซึ่งรับผิดชอบบริหารจัดการเงิน งบประมาณและเงินนอกงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรในส่วนของแต่ละแห่ง หน่วยเบิกจ่ายดังกล่าวไม่เป็น หน่วยงานที่เสนอรายงานและไม่มีการจัดทำรายงานการเงินแยกกัน รายการบัญชีของหน่วยเบิกจ่ายทุกแห่ง จึงได้นำมาแสดงรวมไว้ในรายงานการเงินฉบับนี้

หมายเหตุ 2 เกณฑ์การจัดทำรายงานการเงิน

รายงานการเงินฉบับนี้ จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 รายการที่ปรากฏในรายงานการเงินฉบับนี้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และนโยบายการบัญชีภาครัฐ ที่กระทรวงการคลังประกาศใช้ และการจัดทำรายงานการเงินถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำรายงาน การเงินประจำปีตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0410.2/ว 15 ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2563 และแสดงรูปแบบ การนำเสนอรายงานการเงินของหน่วยงานของรัฐ ตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0410.2/ว 479 ลงวันที่ 2 ตุลาคม 2563 และหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0410.2/ว 559 ลงวันที่ 25 กันยายน 2566 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2566)

รายงานการเงินนี้จัดทำขึ้นโดยใช้เกณฑ์ราคาทุนเดิม เว้นแต่จะได้เปิดเผยเป็นอย่างอื่นใน นโยบายการบัญชี

รายงานการเงินของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ซึ่งถือเป็นหน่วยงานที่เสนอรายงาน ตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ รวมรายการบัญชีที่เกิดขึ้นทั้งที่หน่วยงานในส่วนกลาง และหน่วยงานในส่วนภูมิภาค ที่อยู่ภายใต้สังกัดกรม รายการที่ปรากฏในรายงานการเงิน รวมถึง สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นของรัฐบาล และอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลในภาพรวม แต่ให้หน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแล รักษาและบริหารจัดการให้แก่รัฐบาล ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และรวมถึงองค์ประกอบ ของรายงานการเงิน ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของหน่วยงานเอง

- 10 -

หมายเหตุ 3 สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

3.1 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

- เงินสด หมายถึง เงินสดในมือ เช็ค ตราพด และธนาคัต หน่วยงำนจะรับรู้เงินสดและเงินฝากธนาคารในราคาตามมูลค่าที่ตราไว้ และแสดงรายการดังกล่าวไว้ในเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดในงบแสดงฐานะการเงิน

- เงินทดรองราชการ หมายถึง เงินที่หน่วยงำนได้รับจากรัฐบาลเพื่อทดรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายปลีกย่อยในการดำเนินงานของหน่วยงำนตามวงเงินที่ได้รับอนุมัติ การใช้จ่ายเงินทดรองราชการจะบันทึกควบคุมโดยทะเบียน ยอดบัญชีเงินทดรองราชการจะเป็นยอดคงที่ตามวงเงินที่ได้รับอนุมัติ เมื่อหน่วยงำนใช้จ่ายเงินทดรองราชการแล้ว จะรวบรวมหลักฐานการจ่ายเพื่อเบิกเงินงบประมาณมาขอใช้เงินทดรองราชการ หน่วยงำนจะบันทึกรับรู้เงินทดรองราชการเมื่อได้รับเงินควบคู่กับการบันทึกเงินทดรองราชการรับจากคลัง และให้แสดงรายการเงินทดรองราชการในเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดในงบแสดงฐานะการเงิน

- รายการเทียบเท่าเงินสด หมายถึง เงินลงทุนระยะสั้นที่มีสภาพคล่องสูงซึ่งพร้อมที่จะเปลี่ยนเป็นเงินสดในจำนวนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกับมูลค่าเดิม ซึ่งความแตกต่างในมูลค่าดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญ

- เงินฝากคลัง หมายถึง เงินนอกงบประมาณที่หน่วยงำนฝากไว้กับกระทรวงการคลัง หน่วยงำนจะรับรู้เงินฝากคลังในราคาตามมูลค่าที่ตราไว้ โดยแสดงรายการเงินฝากคลังในเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดในงบแสดงฐานะการเงิน

3.2 ลูกหนี้

ลูกหนี้เงินยืม หมายถึง ลูกหนี้ภายในหน่วยงำนกรณีให้ข้าราชการ พนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ยืมเงินไปใช้ในการปฏิบัติงานโดยไม่มีดอกเบี้ย เช่น ลูกหนี้เงินงบประมาณ ลูกหนี้เงินนอกงบประมาณแสดงตามมูลค่าที่จะได้รับโดยไม่ตั้งบัญชีค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ

3.3 วัสดุคงเหลือ

วัสดุคงเหลือ หมายถึง สินทรัพย์ที่หน่วยงำนมีไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามปกติ โดยทั่วไปมีมูลค่าไม่สูง และไม่มีลักษณะคงทนถาวร หน่วยงำนวัดมูลค่าวัสดุคงเหลือในราคาทุนตามวิธีเข้าก่อนออกก่อน

3.4 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

- ที่ดิน แสดงตามราคาทุนเฉพาะที่ดินที่หน่วยงำนมีกรรมสิทธิ์ สำหรับที่ดินราชพัสดุที่หน่วยงำนครอบครองและใช้ประโยชน์ แต่ไม่ได้เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์จะแสดงเพิ่มเติมไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- อาคารและสิ่งปลูกสร้าง รวมทั้งส่วนปรับปรุงอาคาร ทั้งอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่หน่วยงำนมีกรรมสิทธิ์และไม่มีกรรมสิทธิ์ แต่หน่วยงำนได้ครอบครองและนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน แสดงมูลค่าสุทธิตามบัญชีที่เกิดจากราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม อาคารที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างแสดงตามราคาทุน

- อาคารและสิ่งปลูกสร้างที่ได้มาก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 รับรู้ราคาทุน ตั้งแต่ 30,000 บาท ขึ้นไป เฉพาะที่ยังมีอายุการใช้งานเหลืออยู่

- อุปกรณ์ ได้แก่ ครุภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ หน่วยงำนรับรู้รายการอุปกรณ์เฉพาะรายการที่มีมูลค่าขั้นต่ำต่อหน่วยหรือต่อชุด ตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป ยกเว้นรายการที่ได้มาก่อนปี 2563 รับรู้เป็นอุปกรณ์เมื่อมูลค่าขั้นต่ำตั้งแต่ 5,000 บาท ขึ้นไป แสดงมูลค่าตามมูลค่าสุทธิตามบัญชีที่เกิดจากราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม

- ราคาทุนของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ รวมถึงรายจ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อให้สินทรัพย์อยู่ในสถานที่และสภาพที่พร้อมใช้งาน ต้นทุนในการต่อเติมหรือปรับปรุง ซึ่งทำให้หน่วยงานได้รับประโยชน์ตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจากมาตรฐานเดิม ถือเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมถือเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน

- ค่าเสื่อมราคาส่งเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการให้ประโยชน์โดยประมาณ ดังนี้

อาคารสำนักงานและอาคารเพื่อประโยชน์อื่นที่มีโครงสร้างเป็นคอนกรีต	15-40 ปี
สิ่งปลูกสร้างถาวร	15-25 ปี
ครุภัณฑ์สำนักงาน	3-12 ปี
ครุภัณฑ์ยานพาหนะ	5-30 ปี
ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	5-10 ปี
ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	5-8 ปี
ครุภัณฑ์การเกษตร - เครื่องมือและอุปกรณ์	2-5 ปี
ครุภัณฑ์โรงงาน - เครื่องมือและอุปกรณ์	2-5 ปี
ครุภัณฑ์ก่อสร้าง	3-8 ปี
ครุภัณฑ์สำรวจ	5-10 ปี
ครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์	5-15 ปี
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	3-5 ปี
ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	2-5 ปี
ครุภัณฑ์อื่น	2-15 ปี

- ไม่มีการคิดคำนวณค่าเสื่อมสำหรับที่ดิน และสินทรัพย์ระหว่างก่อสร้าง

3.5 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

- สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ได้แก่ ต้นทุนที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ รวมถึงระบบงานต่าง ๆ และต้นทุนเว็บไซต์ ทั้งที่ได้มาจากการจัดซื้อ และการจ้างพัฒนาขึ้น โดยหน่วยงานมีสิทธิควบคุมการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์นั้น และคาดว่าจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือศักยภาพในการให้บริการจากสินทรัพย์นั้นเกินกว่าหนึ่งปี หน่วยงานแสดงรายการสินทรัพย์ไม่มีตัวตนตามราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสม

- ค่าตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตนบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการให้ประโยชน์โดยประมาณ ดังนี้

โปรแกรมคอมพิวเตอร์	5-20 ปี
สิทธิบัตร	15 ปี

3.6 เจ้าหนี้ระยะสั้น

เจ้าหนี้ระยะสั้น หมายถึง จำนวนเงินที่หน่วยงาน ค้างชำระแก่องค์กร/บุคคลภายนอก หรือหน่วยงานอื่นภาครัฐ จากการซื้อสินค้าหรือใช้บริการ หรือเกิดจากรายการอื่นที่ทำให้หน่วยงานมีภาระหนี้สินที่จะต้องชำระภายในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี แต่ไม่รวมถึงการกู้ยืม และรายการที่ไม่มีการแลกเปลี่ยน

3.7 เงินรับฝากระยะสั้น

เงินรับฝากระยะสั้น หมายถึง เงินที่หน่วยงานได้รับไว้ตามอำนาจหน้าที่ แต่เป็นเงินที่หน่วยงานไม่อาจนำไปใช้จ่ายได้ตามปกติ โดยหน่วยงานมีภาระผูกพันที่จะต้องจ่ายคืนให้แก่ผู้ฝากหรือเป็นเงินผ่านมือที่จะต้องจ่ายต่อไปยังบุคคลที่มีส่วนตามกฎหมาย

3.8 เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว

เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว หมายถึง รายได้รอการรับรู้ระยะยาวเป็นสินทรัพย์ที่หน่วยงานได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศหรือบุคคลใด ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ และสินทรัพย์รับบริจาค โดยมีผู้มอบให้หน่วยงานไว้ใช้ในการดำเนินงานรวมทั้งการได้รับเงินสดที่มีเงื่อนไขเป็นข้อจำกัดในการใช้จ่ายเงินซึ่งหน่วยงานยังไม่อาจรับรู้รายได้

รายได้รอการรับรู้จะถูกทยอยตัดบัญชีเพื่อรับรู้รายได้ตามเกณฑ์ที่เป็นระบบและสมเหตุสมผลตลอดระยะเวลาที่จำเป็น เพื่อจับคู่รายได้กับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ทยอยรับรู้รายได้ตามเกณฑ์สัดส่วนของค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ได้รับความช่วยเหลือหรือบริจาค

3.9 สัญญาเช่าดำเนินงาน

หน่วยงานรับรู้จำนวนเงินที่จ่ายตามสัญญาเช่าดำเนินงานเป็นค่าใช้จ่ายตามวิธีเส้นตรงตลอดอายุสัญญาเช่า นอกจากนี้จะมีเกณฑ์อื่นที่เป็นระบบซึ่งสะท้อนถึงระยะเวลาที่ผู้เช่าได้รับประโยชน์ได้ดีกว่า

3.10 รายได้จากเงินงบประมาณ

รายได้จากเงินงบประมาณรับรู้ตามเกณฑ์ ดังนี้

- กรณีที่เบิกจ่ายเงินเข้าบัญชีของหน่วยงานเพื่อนำไปจ่ายต่อให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินของหน่วยงาน รับรู้รายได้จากเงินงบประมาณเมื่อได้ส่งคำขอเบิกเงินกับคลัง

- กรณีที่เบิกหักผลส่งหรือเบิกจ่ายตรงจากรัฐบาลให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินของหน่วยงานโดยหน่วยงานไม่ได้รับตัวเงิน รับรู้รายได้จากเงินงบประมาณเมื่อได้รับอนุมัติคำขอเบิกเงินจากคลัง

3.11 รายได้แผ่นดิน

รายได้แผ่นดินเป็นรายได้ของรัฐบาลที่หน่วยงานได้รับและจะต้องนำส่งคลัง หน่วยงานรับรู้เงินรายได้แผ่นดินเมื่อได้รับรายได้ และเนื่องจากรายได้แผ่นดินเป็นรายได้ที่หน่วยงานไม่สามารถนำมาใช้จ่ายในการดำเนินงานได้ ดังนั้น ณ วันสิ้นสุดรอบระยะเวลารายงาน หน่วยงานจะปิดบัญชีรายได้แผ่นดิน และบัญชีรายได้แผ่นดินนำส่งคลังไปเข้าบัญชีรายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง เพื่อแสดงภาระผูกพันที่หน่วยงาน จะต้องนำเงินส่งคลังในงวดบัญชีต่อไป

3.12 รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค

รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค เป็นส่วนหนึ่งของรายการโอนตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐฉบับที่ ๒๓ เรื่อง รายได้จากรายการไม่แลกเปลี่ยน คือ การโอนทรัพยากรจากหน่วยงานหนึ่งไปยังอีกหน่วยงานหนึ่ง โดยไม่ได้ให้สิ่งตอบแทนที่มีมูลค่าใกล้เคียงกันเป็นการแลกเปลี่ยน และไม่ใช่รายการทางภาษี

รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาคที่มีเงื่อนไขของสินทรัพย์ที่โอนรับรู้เป็นรายได้รอการรับรู้เมื่อได้รับเงินและทยอยรับรู้เป็นรายได้เมื่อได้ทำตามเงื่อนไขที่กำหนด สำหรับรายได้จากการอุดหนุนและบริจาคที่ไม่มีเงื่อนไขของสินทรัพย์ที่โอน ไม่ว่าจะมียกข้อจำกัดของสินทรัพย์ที่โอนหรือไม่ รับรู้เป็นรายได้เมื่อได้รับสินทรัพย์รับโอนที่เป็นไปตามเกณฑ์การรับรู้สินทรัพย์

ข้อจำกัดของสินทรัพย์ที่โอน ไม่รวมถึงข้อกำหนดให้ต้องคืนสินทรัพย์ ที่รับโอนหรือประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการอื่นที่ต้องคืนให้แก่ผู้โอน ถ้าไม่ใช่สินทรัพย์ตามที่ระบุไว้ ดังนั้น เมื่อเริ่มมีสิทธิควบคุมสินทรัพย์ภายใต้ข้อจำกัด ผู้รับโอนไม่ได้มีการผูกพันในปัจจุบันที่จะต้องโอนประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือศักยภาพในการให้บริการให้แก่บุคคลที่สาม เมื่อผู้รับโอนทำผิดข้อจำกัด ผู้โอนหรือฝ่ายอื่นอาจมีทางเลือกในการใช้บทลงโทษต่อผู้รับโอน ดังนั้น เมื่อหน่วยงานได้รับสินทรัพย์ตามข้อจำกัดจึงรับรู้รายได้ทันที

เงื่อนไขของสินทรัพย์ที่โอน กำหนดให้หน่วยงานจะต้องใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการของสินทรัพย์ตามที่ระบุไว้ หรือต้องคืนประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการแก่ผู้โอนในกรณีที่ผิดเงื่อนไขนั้น ดังนั้น หน่วยงานผู้รับโอนสินทรัพย์จึงมีภาระผูกพันในปัจจุบันที่ต้องส่งมอบประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการแก่บุคคลที่สามเมื่อเริ่มมีสิทธิควบคุมสินทรัพย์ที่อยู่ภายใต้เงื่อนไข ทั้งนี้เป็นเพราะผู้รับโอนไม่สามารถหลีกเลี่ยงกระแสไหลออกของทรัพยากร เนื่องจากมีข้อกำหนดให้ใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ในการส่งมอบสินค้าหรือบริการให้แก่บุคคลที่สามหรือไม่เช่นนั้นต้องส่งคืนประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการแก่ผู้โอน ดังนั้น เมื่อผู้รับโอนเริ่มรับรู้สินทรัพย์ตามเงื่อนไข จึงเกิดหนี้สินขึ้นด้วย

หมายเหตุ 4 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

	2567	2566
เงินทศรองราชการ	1,060,000.00	1,060,000.00
เงินฝากสถาบันการเงิน	-	236,776.35
เงินฝากธนาคาร - ในงบประมาณ	5,375,322.31	33,570.00
เงินฝากธนาคาร - นอกงบประมาณ	61,100.00	10,512.41
เงินฝากคลัง	3,496,533,988.64	2,492,422,481.82
รวมเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	3,503,030,410.95	2,493,763,340.58

เงินฝากธนาคาร - เงินในงบประมาณ จำนวน 5,375,322.31 บาท ประกอบด้วย เงินฝากธนาคารของหน่วยงานส่วนกลาง จำนวน 5,313,222.31 บาท เงินฝากธนาคารของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 จำนวน 37,000 บาท และเงินฝากธนาคารของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 จำนวน 25,100 บาท

เงินฝากธนาคาร - เงินนอกงบประมาณ จำนวน 61,100 บาท ประกอบด้วย เงินฝากธนาคารของหน่วยงานส่วนกลาง จำนวน 15,000 บาท เงินฝากธนาคารของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 จำนวน 20,000 บาท และเงินฝากธนาคารของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 จำนวน 26,100 บาท

เงินฝากคลังเป็นเงินนอกงบประมาณที่มีข้อจำกัดในการใช้จ่ายเพื่อจ่ายต่อไปให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่นตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในกฎหมายอันเป็นที่มาของเงินฝากคลัสนั้น หน่วยงานไม่สามารถนำไปใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของหน่วยงานตามปกติได้ แต่มีหน้าที่ถือไว้เพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์เงินฝากคลัง ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 และ 2566 จำนวน 3,496,533,988.64 บาท และ 2,492,422,481.82 บาท ตามลำดับ มีรายละเอียด ดังนี้

๙

- 14 -

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
เงินบริจาคเพื่อบูรณะทรัพย์สินของ กพร. (รหัส 00770)	-	2,527,000.00
เงินบริจาคที่ได้รับบริจาคจากภาคเอกชน (รหัส 00787)	1,500,236.78	2,327,588.03
เงินฝากประเภทเงินบำรุงพิเศษ กพร. (รหัส 00798)	1,047,549,366.02	885,564,413.02
เงินฝากประเภทเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ กพร. (รหัส 00800)	2,337,320,428.67	1,558,560,823.17
เงินฝากต่าง ๆ กพร. (รหัส 00901)	9,071,269.33	9,066,429.72
เงินฝากค่าภาคหลวงแร่รอจัดสรร (รหัส 00911)	60,787,811.45	1,004,320.00
เงินอุดหนุนจากสัญญาเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ (รหัส 00912)	38,013,370.20	33,242,982.88
เงินฝากเงินประกันสัญญา - ราชบุรี (รหัส 10599)	52,909.00	-
เงินฝาก / กพร. - ภูเก็ต (รหัส 10800)	1,658,230.00	-
เงินฝาก / กพร. - อุดรธานี (รหัส 10901)	243,941.80	-
เงินฝาก / กพร. - นครราชสีมา (รหัส 10901)	84,886.84	-
เงินฝาก / กพร. - เชียงใหม่ (รหัส 10902)	251,538.55	128,925.00
รวมเงินฝากคลัง	3,496,533,988.64	2,492,422,481.82

1. เงินฝากประเภทเงินบำรุงพิเศษ กพร. ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 จำนวน 1,047,549,366.02 บาท เป็นเงินที่จัดเก็บตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดอัตราการจ่ายเงินบำรุงพิเศษ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ และการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษ พ.ศ. 2560 โดยกำหนดให้ผู้ถือประทานบัตรเสียเงินบำรุงพิเศษให้ กพร. ในอัตราร้อยละห้าของค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ทุกชนิดที่ผลิตได้จากประทานบัตร ซึ่งให้เสียพร้อมกับการชำระค่าภาคหลวงแร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ประทานบัตรตั้งอยู่

2. เงินฝากประเภทเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ กพร. ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 จำนวน 2,337,320,428.67 บาท เป็นเงินที่จัดเก็บตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขออาชญาบัตรพิเศษ การขอประทานบัตร และวิธีการจัดสรรผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2561 โดยผลประโยชน์ที่จัดเก็บได้ตามประกาศนี้ เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายของ กพร. และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการสำรวจหรือศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแร่ หรือเพื่อใช้ในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

3. เงินฝากต่าง ๆ กพร. ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 จำนวน 9,071,269.33 บาท ประกอบด้วย

- เงินมัดจำของ เงินค้ำประกันสัญญา	2,744,816.25	บาท
- เงินบำรุงพิเศษ	7,249.07	บาท
- เงินสนับสนุนโครงการโปแตช	164,210.00	บาท
- เงินกองทุนสนับสนุนโครงการศึกษาวิจัย ของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียในโครงการเหมืองแร่ โพแทช จังหวัดนครราชสีมา	6,000,000.00	บาท
- ขายทอดตลาดสำนักงานบังคับคดี สอจ. พังงา	60,000.00	บาท
- ค่าสาธารณูปโภค	15,093.01	บาท
- ค่าความเสียหาย (นายสิริวิทย์)	28,837.00	บาท
- เงินทุนวิจัย โครงการสนับสนุนทุนนักวิจัยใหม่	51,064.00	บาท
รวม เงินฝากต่าง ๆ กพร.	9,071,269.33	บาท

๙

- 15 -

4. เงินอุดหนุนจากสัญญาเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 จำนวน 38,013,370.20 บาท เป็นเงินที่ กพร. ได้รับบริจาคจากผู้รับสัญญาเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่และหรือการประกอบอุตสาหกรรมเกี่ยวกับแร่ตามเงื่อนไขของสัญญาและสัมปทาน

หมายเหตุ 5 ลูกหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ลูกหนี้ส่วนราชการ - รายได้รับแทนกัน	363,788.40	-
รวมลูกหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น	<u>363,788.40</u>	<u>-</u>

ลูกหนี้ส่วนราชการ - รายได้รับแทนกัน ประกอบด้วย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง จำนวน 3,000 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย จำนวน 4,360 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 2,000 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส จำนวน 96,000 บาท และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรี จำนวน 258,428.40 บาท

หมายเหตุ 6 ลูกหนี้อื่นระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ลูกหนี้เงินยืมในงบประมาณ	736,913.00	881,460.00
ลูกหนี้เงินยืมนอกงบประมาณ	301,220.00	112,980.00
รายได้ค้างรับ	512,987.24	4,794,864.49
รวมลูกหนี้อื่นระยะสั้น	<u>1,551,120.24</u>	<u>5,789,304.49</u>

ลูกหนี้เงินยืม ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 และ 2566 จำนวน 1,038,133 บาท และ 994,440 บาท ตามลำดับ แยกตามอายุหนี้ ดังนี้

				(หน่วย : บาท)
ลูกหนี้เงินยืม ในงบประมาณ	ยังไม่เกินกำหนด ระยะเวลา	เกินกำหนดระยะเวลา ไม่เกิน 15 วัน	เกินกำหนดระยะเวลา เกินกว่า 15 วัน	รวม
ปี 2567	736,913.00	-	-	736,913.00
ปี 2566	881,460.00	-	-	881,460.00

				(หน่วย : บาท)
ลูกหนี้เงินยืม นอกงบประมาณ	ยังไม่เกินกำหนด ระยะเวลา	เกินกำหนดระยะเวลา ไม่เกิน 15 วัน	เกินกำหนดระยะเวลา เกินกว่า 15 วัน	รวม
ปี 2567	301,220.00	-	-	301,220.00
ปี 2566	112,980.00	-	-	112,980.00

ส.

- 16 -

หมายเหตุ 7 วัสดุคงเหลือ

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
วัสดุคงเหลือ	1,060,787.39	1,034,377.08
รวมวัสดุคงเหลือ	1,060,787.39	1,034,377.08

หมายเหตุ 8 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ

ที่ดิน ประกอบด้วย

1. ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารทำการกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นที่ดินของสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ เลขที่ 75/10 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
2. ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงาน อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นที่ราชพัสดุ จำนวน 4 แปลง ได้แก่ หมายเลขทะเบียน 1-สป-884 เนื้อที่ 23-1-78 ไร่ , 1-สป-885 เนื้อที่ 6-0-69 ไร่ , 1-สป-886 เนื้อที่ 3-0-53 ไร่ , 1-สป-887 เนื้อที่ 0-0-78 ไร่ และ 1-สป-888 เนื้อที่ 0-3-46 ไร่
3. ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา และบ้านพักข้าราชการ ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เป็นที่สาธารณประโยชน์ หมายเลขทะเบียน น.ส.ล. เลขที่ 1525/2507 เนื้อที่ 52-2-78.5 ไร่
4. ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี และบ้านพักข้าราชการ ตำบลหนองสูง อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี เป็นที่ราชพัสดุ หมายเลขทะเบียน อด. 1827 เนื้อที่ 4-6-45 ไร่
5. ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่ และบ้านพักข้าราชการ ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นที่ราชพัสดุ จำนวน 2 แปลง ได้แก่ หมายเลขทะเบียน 11208 และ 11209 เนื้อที่รวม 6-3-41 ไร่
6. ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต และบ้านพักข้าราชการ ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต เป็นที่ราชพัสดุ จำนวน 2 แปลง ได้แก่ หมายเลขทะเบียน 1-ภก-155 และ ภก. 66 เนื้อที่รวม 25-4-40 ไร่
7. ที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี และบ้านพักข้าราชการ ตำบลเจดีย์หัก อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี เป็นที่สาธารณประโยชน์ หมายเลขทะเบียน รบ. 3337-3354 เนื้อที่ 5 ไร่
8. ที่ดิน (อุตสาหกรรมจังหวัดเลยใช้ประโยชน์) ตำบลนาอาน อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย เป็นที่ราชพัสดุ หมายเลขทะเบียน ลย. 3 เนื้อที่ 13-2-85 ไร่

๙

- 17 -

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	426,545,217.35	421,730,106.51
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม - อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	(204,117,810.54)	(193,404,094.40)
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง - สุทธิ	222,427,406.81	228,326,012.11
ครุภัณฑ์	631,530,303.79	636,851,913.02
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม - ครุภัณฑ์	(441,377,009.32)	(425,141,005.55)
ครุภัณฑ์ - สุทธิ	190,153,294.47	211,710,907.47
งานระหว่างก่อสร้าง	19,437,870.00	2,187,000.00
รวมที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ	432,018,571.28	442,223,919.58

	(หน่วย : บาท)			
	2566			
	อาคารและ สิ่งปลูกสร้าง	ครุภัณฑ์	งานระหว่างก่อสร้าง	รวม
ราคาทุน				
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565	351,461,907.39	600,798,628.54	70,270,535.98	1,022,531,071.91
มูลค่าของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น	84,724,846.14	41,899,144.02	-	126,623,990.16
รับโอนจากงานระหว่างก่อสร้าง	35,026,955.98	33,056,580.00	-	68,083,535.98
รายการปรับปรุง	(49,483,603.00)	(38,784,943.94)	-	(88,268,546.94)
การจำหน่ายออก	-	(117,495.60)	-	(117,495.60)
โอนออกจากงานระหว่างก่อสร้าง	-	-	(68,083,535.98)	(68,083,535.98)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	421,730,106.51	636,851,913.02	2,187,000.00	1,060,769,019.53
ค่าเสื่อมราคาสะสม				
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565	180,963,945.07	411,257,687.36	-	592,221,632.43
ค่าเสื่อมราคาประจำปี	12,831,522.57	26,254,277.77	-	39,085,800.34
รายการปรับปรุง	(391,373.24)	(12,253,468.98)	-	(12,644,842.22)
การจำหน่ายออก	-	(117,490.60)	-	(117,490.60)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	193,404,094.40	425,141,005.55	-	618,545,099.95
มูลค่าตามบัญชี ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	228,326,012.11	211,710,907.47	2,187,000.00	442,223,919.58

	(หน่วย : บาท)			
	2567			
	อาคารและ สิ่งปลูกสร้าง	ครุภัณฑ์	งานระหว่างก่อสร้าง	รวม
ราคาทุน				
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2566	421,730,106.51	636,851,913.02	2,187,000.00	1,060,769,019.53
มูลค่าของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น	4,815,110.84	15,185,686.23	15,900,870.00	35,901,667.07
รายการปรับปรุง	-	(200,090.00)	1,350,000.00	1,149,910.00
การจำหน่ายออก	-	(20,307,205.46)	-	(20,307,205.46)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	426,545,217.35	631,530,303.79	19,437,870.00	1,077,513,391.14
ค่าเสื่อมราคาสะสม				
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2566	193,404,094.40	425,141,005.55	-	618,545,099.95
ค่าเสื่อมราคาประจำปี	15,378,826.98	36,633,467.77	-	52,012,294.75
รายการปรับปรุง	(4,665,110.84)	(90,320.54)	-	(4,755,431.38)
การจำหน่ายออก	-	(20,307,143.46)	-	(20,307,143.46)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	204,117,810.54	441,377,009.32	-	645,494,819.86
มูลค่าตามบัญชี ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	222,427,406.81	190,153,294.47	19,437,870.00	432,018,571.28

๙

- 18 -

มูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมของบัญชีที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ซึ่งคิดค่าเสื่อมราคาเต็มจำนวนแล้ว แต่ยังใช้ประโยชน์อยู่ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 และ 2566 ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีจำนวน 262,775,659.43 บาท และ 261,104,503.36 บาท ตามลำดับ

หมายเหตุ 9 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน - สุทธิ

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	61,515,634.80	60,750,234.80
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม - โปรแกรมคอมพิวเตอร์	(17,291,862.08)	(14,289,643.19)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ - สุทธิ	44,223,772.72	46,460,591.61
สินทรัพย์ไม่มีตัวตนไม่ระบุ	1,622,376.00	1,622,376.00
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม - สินทรัพย์ไม่มีตัวตนไม่ระบุ	(1,622,373.00)	(1,622,373.00)
สินทรัพย์ไม่มีตัวตนไม่ระบุ - สุทธิ	3.00	3.00
รวมสินทรัพย์ไม่มีตัวตน - สุทธิ	44,223,775.72	46,460,594.61

	(หน่วย : บาท)		
	2566		
	โปรแกรมคอมพิวเตอร์	สินทรัพย์ไม่มีตัวตนไม่ระบุ	รวม
ราคาทุน			
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565	43,596,058.00	1,622,376.00	45,218,434.00
มูลค่าของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น	17,414,576.80	-	17,414,576.80
รายการปรับปรุง	(260,400.00)	-	(260,400.00)
การจำหน่ายออก	-	-	-
ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	60,750,234.80	1,622,376.00	62,372,610.80
ค่าตัดจำหน่ายสะสม			
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565	11,664,746.42	1,622,373.00	13,287,119.42
ค่าตัดจำหน่ายระหว่างปี	192,808.35	-	192,808.35
รายการปรับปรุง	2,432,088.42	-	2,432,088.42
การจำหน่ายออก	-	-	-
ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	14,289,643.19	1,622,373.00	15,912,016.19
มูลค่าตามบัญชี ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	46,460,591.61	3.00	46,460,594.61

๙

- 19 -

(หน่วย : บาท)

	2567	
	โปรแกรมคอมพิวเตอร์	สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ไม่ระบุ
ราคาทุน		
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2566	60,750,234.80	1,622,376.00
มูลค่าของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น	7,965,000.00	-
รายการปรับปรุง	(7,199,600.00)	-
การจำหน่ายออก	-	-
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	61,515,634.80	1,622,376.00
ค่าตัดจำหน่ายสะสม		
ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2566	14,289,643.19	1,622,373.00
ค่าตัดจำหน่ายระหว่างปี	3,436,739.18	-
รายการปรับปรุง	(434,520.29)	-
การจำหน่ายออก	-	-
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	17,291,862.08	1,622,373.00
มูลค่าตามบัญชี ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	44,223,772.72	3.00

มูลค่าตามบัญชีก่อนหักค่าตัดจำหน่ายสะสมของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ซึ่งคิดค่าตัดจำหน่ายเต็มจำนวนแล้ว แต่ยังไม่ใช้ประโยชน์อยู่ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 และ 2566 ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีจำนวน 5,852,890 บาท และ 5,852,890 บาท ตามลำดับ

หมายเหตุ 10 เจ้าหนี้การค้า

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
เจ้าหนี้การค้า - บุคคลภายนอก	13,377,789.17	5,236,520.89
รับสินค้า / ใบสำคัญ	75,702.50	6,134.63
รวมเจ้าหนี้การค้า	13,453,491.67	5,242,655.52

หมายเหตุ 11 เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	363,788.40	-
เจ้าหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	879,936,055.84	574,697,490.32
รวมเจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น	880,299,844.24	574,697,490.32

เจ้าหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 879,936,055.84 บาท ประกอบด้วย เงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐรอจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (00800) จำนวน 819,148,244.39 บาท และ เงินค่าภาคหลวงแร่รอจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (00911) จำนวน 60,787,811.45 บาท

๙

- 20 -

หมายเหตุ 12 เจ้าหนี้อื่นระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ค่าสาธารณูปโภคค้างจ่าย	635,980.79	662,594.42
ใบสำคัญค้างจ่าย	5,619,676.49	4,659,657.82
ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายอื่น - บุคคลภายนอก	921,835.00	-
เจ้าหนี้อื่น - หน่วยงานภาครัฐ	1,040,799.64	576,560.90
รวมเจ้าหนี้อื่นระยะสั้น	<u>8,218,291.92</u>	<u>5,898,813.14</u>

หมายเหตุ 13 เงินรับฝากระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
เงินรับฝากอื่น	7,865,314.50	8,971,852.92
เงินประกันผลงาน	894,390.00	1,040,650.40
เงินประกันอื่น	2,895,777.25	2,825,080.56
รวมเงินรับฝากระยะสั้น	<u>11,655,481.75</u>	<u>12,837,583.88</u>

เงินประกันอื่น จำนวน 2,895,777.25 บาท ประกอบด้วย เงินประกันสัญญาของส่วนกลาง จำนวน 2,744,816.25 บาท เงินประกันสัญญาของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่ จำนวน 82,392 บาท เงินประกันสัญญาของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา จำนวน 15,660 บาท และเงินประกันสัญญาของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี จำนวน 52,909 บาท

หมายเหตุ 14 เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้รอการรับรู้	41,473,572.51	37,937,766.54
รวมเจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว	<u>41,473,572.51</u>	<u>37,937,766.54</u>

รายได้รอการรับรู้ จำนวน 41,473,572.51 บาท เป็นเงินบริจาคหน่วยงานภายนอกเพื่อเป็นทุนการศึกษาเกี่ยวกับแร่ จำนวน 39,677,816.98 บาท และครุภัณฑ์รับบริจาคที่ได้รับก่อนปี 2565 จำนวน 1,795,755.53 บาท

หมายเหตุ 15 เงินทดรองราชการรับจากคลังระยะยาว

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
เงินทดรองราชการรับจากคลัง - เพื่อดำเนินงาน	1,060,000.00	1,060,000.00
รวมเงินทดรองราชการรับจากคลังระยะยาว	<u>1,060,000.00</u>	<u>1,060,000.00</u>

๙-

เงินอุดหนุนราชการรับจากคลังระยะยาว คือ เงินอุดหนุนราชการที่หน่วยงานมีไว้เพื่อใช้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายปฏิกิริยาในสำนักงานตามวงเงินที่ได้รับ โดยเก็บรักษาที่หน่วยเบิกจ่ายในปี 2567 ดังนี้

	(หน่วย : บาท)
1. สำนักงานเลขานุการกรม	1,000,000.00
2. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	20,000.00
3. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	20,000.00
4. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	20,000.00
รวม	<u>1,060,000.00</u>

หมายเหตุ 16 ภาระผูกพัน

- ภาระผูกพันตามสัญญาเช่าดำเนินงาน

หน่วยงานในฐานะผู้เช่ามีจำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องจ่ายในอนาคตตามสัญญาเช่าดำเนินงานที่ไม่สามารถยกเลิกได้ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 เป็นสัญญาเช่ารถยนต์ กับ บริษัท ไทย วิ.พี.คอร์ปอเรชั่น จำกัด ตามสัญญาเลขที่ 53/2566 รวมค่าเช่า 9,975,000 บาท โดยเช่ารถยนต์โดยสาร ขนาด 12 ที่นั่ง (ดีเซล) พร้อมคนขับ จำนวน 5 คัน มีระยะเวลาเช่า 5 ปี ตั้งแต่วันที่ 14 กันยายน 2566 ถึงวันที่ 13 กันยายน 2571 ดังนี้

	2567	2566
ไม่เกิน 1 ปี	1,995,000.00	1,995,000.00
เกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	5,985,000.00	7,980,000.00
รวม	<u>7,980,000.00</u>	<u>9,975,000.00</u>

- ภาระผูกพันตามสัญญาจ้างเหมาบริการ

หน่วยงานมีภาระผูกพันตามสัญญาจ้างเหมาบริการรักษาความปลอดภัย การจ้างเหมาทำความสะอาด และการจ้างเหมาบริการอื่น ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 จำนวน 5,108,669.97 บาท

- ภาระผูกพันเกี่ยวกับรายจ่ายฝ่ายทุน

หน่วยงานมีภาระผูกพันตามสัญญาจ้างก่อสร้าง ปรับปรุง และจัดหาสินทรัพย์ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567

ดังนี้

	(หน่วย : บาท)
- ค่าก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งและปรับปรุงภูมิทัศน์ จังหวัดสมุทรปราการ	4,583,000.00
- ค่าปรับปรุงอาคารสำนักงาน	12,189,654.50
- ค่าครุภัณฑ์	6,627,148.00
รวม	<u>23,399,802.50</u>

- ภาระผูกพันตามสัญญาจัดซื้อจัดจ้างพัสดุและบริการอื่น ๆ

หน่วยงานมีภาระผูกพันที่เกิดจากสัญญาจัดซื้อจัดจ้างพัสดุและบริการอื่น ๆ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 จำนวน 28,253,199.96 บาท

หมายเหตุ 17 หนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น

ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 หน่วยงานมีหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น จากการถูกฟ้องคดี ดังนี้

1. คดีหมายเลขดำที่ ส.31/2557 ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นฟ้องหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ผู้ถูกฟ้องคดี) กรณีได้ดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดโดยการเห็นชอบอนุญาตให้ผู้ประกอบการได้ประทานบัตรดำเนินกิจกรรมทำเหมืองแร่ในบริเวณท้องที่ตำบลบุษุม อำเภอเชียงคน จังหวัดเลย โดยไม่เปิดโอกาสให้ประชาชน และผู้ฟ้องคดีเข้าไปมีส่วนร่วมในการใช้อำนาจปกครอง ไม่ดำเนินการตามขั้นตอนวิธีการ ระเบียบที่กฎหมายกำหนด แต่กลับใช้อำนาจปกครองออกประทานบัตรเข้าทำเหมืองแร่ในพื้นที่ป่าสงวน ทั้งนี้ ในคำขอท้ายฟ้องได้ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมดกำหนดมาตรการ และดำเนินการฟื้นฟูสภาพลำธารที่เสียหายจากมลพิษ ให้กลับคืนสภาพดังเดิมโดยงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมด การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมเป็นค่าเสียหายที่ไม่สามารถประเมินได้ว่าต้องมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทั้งสิ้นเป็นจำนวนเท่าใด จึงไม่สามารถพิสูจน์ค่าเสียหายที่แน่นอนได้

ศาลปกครองกลางพิพากษาให้ อุตสาหกรรมจังหวัดเลย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 10ใช้อำนาจตามกฎหมายในการควบคุมดูแลการประกอบกิจการเหมืองแร่ของบริษัทผู้ถือประทานบัตรที่ 32802/16012 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 12 บริษัทผู้ถือประทานบัตรที่ 32803/16013 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 13 บริษัทผู้ถือประทานบัตรที่ 32818/16015 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 14 ให้เป็นไปตามมาตรการในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามเงื่อนไขท้ายประทานบัตร โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 90 วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ซึ่งอุตสาหกรรมจังหวัดเลยได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลางแล้ว ปัจจุบันคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

2. คดีหมายเลขดำที่ 156/2559, 192/2559, 193/2559, 194/2559, 195/2559, 196/2559 และ 204/2559 ซึ่งเดิมผู้ฟ้องคดีทั้ง 7 ฟ้องมาในคำฟ้องเดียวกัน เนื่องจากเป็นคดีที่เกิดในคราวเดียวกัน และศาลได้พิจารณาแล้วให้แยกฟ้องเป็น 7 คดี ตามคำฟ้องเดิม โดยมีข้อเท็จจริงในแต่ละคดีเหมือนกัน ดังนี้

เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2558 เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเขมราฐ ได้จับกุมคนขับรถยนต์บรรทุกและบรรทุกฟาง ดำเนินคดีในข้อหาขับรถทุกน้ำหนักรบกวนการจราจรตามกฎหมายกำหนด และมีการตรวจยึดรถยนต์บรรทุก และรถบรรทุกฟาง ของผู้ฟ้องคดีไว้เป็นของกลางในคดีอาญา ซึ่งศาลแขวงอุบลราชธานี ได้มีคำพิพากษาลงโทษคนขับรถทั้งหมดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

วันที่ 5 มิถุนายน 2558 อุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานีได้มอบหมายให้หัวหน้าฝ่ายเหมืองแร่เป็นผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษดำเนินคดีคนขับรถยนต์บรรทุก ในข้อหาชนแรมมีน้ำหนักเกินกว่าสองกิโลกรัมขึ้นไป โดยไม่ได้รับอนุญาต และมีการยึดอายัดรถยนต์บรรทุกและบรรทุกฟางของผู้ฟ้องคดี ไว้เป็นของกลางในคดีอาญา และมอบให้อุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานีเป็นผู้เก็บรักษาของกลาง

ในเดือนธันวาคม 2558 ผู้ฟ้องคดีได้นำเงินสดมาวางไว้กับอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นหลักประกันในการนำรถยนต์บรรทุกและบรรทุกฟางของกลางไปเก็บรักษาเองระหว่างการดำเนินคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้นำเงินมาวางเป็นหลักประกัน

ในเดือนกุมภาพันธ์ 2559 ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี ว่าพนักงานอัยการแขวงอุบลราชธานี ได้มีคำสั่งให้คืนของกลางแก่เจ้าของ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 85 เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดี ไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะยึดเงินสดที่วางไว้เป็นหลักประกันและต้องคืนเงินสดให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้พยายามทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งคืนเงินสดที่นำไปวางไว้เป็นหลักประกันแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิเสธไม่ยอมคืนเงินสดที่นำไปวางไว้เป็นหลักประกัน จึงเป็นการกระทำไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือบอกเลิกสัญญาให้คืนเงินหลักประกันและให้มีคำสั่งคืนรถยนต์บรรทุกและบรรทุกฟางแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งปฏิเสธการคืนเงินหลักประกันและปฏิเสธการคืนรถยนต์บรรทุกและบรรทุกฟางทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี และต่อมาวันที่ 23 มิถุนายน 2559 พนักงานอัยการ

แขวงอุบลราชธานีมีคำสั่งยุติการดำเนินคดีกับคนขับรถยนต์บรรทุก การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี อันเกิดจากการใช้อำนาจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย โดยทั้ง 7 คดีมีการเรียกค่าเสียหาย ดังนี้

2.1 คดีหมายเลขดำที่ 156/2559 ทุนทรัพย์ 8,929,755.93 บาท ศาลปกครองขอนแก่น พิพากษาให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 699,357.95 บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาลงถึงที่สุด ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้อุทธรณ์คำพิพากษาแล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

2.2 คดีหมายเลขดำที่ 192/2559 ทุนทรัพย์ 5,813,874.48 บาท ศาลปกครองขอนแก่น พิพากษาให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 127,809.56 บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาลงถึงที่สุด ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้อุทธรณ์คำพิพากษาแล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

2.3 คดีหมายเลขดำที่ 193/2559 ทุนทรัพย์ 815,000 บาท ศาลปกครองขอนแก่น พิพากษาให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 63,904.78 บาท พร้อมทั้งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดของทุนทรัพย์ 800,000 บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนทุนทรัพย์นอกจากนี้ ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาลงถึงที่สุด ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้อุทธรณ์คำพิพากษาแล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

2.4 คดีหมายเลขดำที่ 194/2559 ทุนทรัพย์ 1,594,677.07 บาท ศาลปกครองขอนแก่น พิพากษาให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 122,341.47 บาท พร้อมทั้งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดของทุนทรัพย์ 1,565,000 บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาลงถึงที่สุด ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้อุทธรณ์คำพิพากษาแล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

2.5 คดีหมายเลขดำที่ 195/2559 ทุนทรัพย์ 815,000 บาท ศาลปกครองขอนแก่น พิพากษาให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 63,904.78 บาท พร้อมทั้งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดของทุนทรัพย์ 800,000 บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนทุนทรัพย์นอกจากนี้ ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาลงถึงที่สุด ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้อุทธรณ์คำพิพากษาแล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

2.6 คดีหมายเลขดำที่ 196/2559 ทุนทรัพย์ 815,333.33 บาท ศาลปกครองขอนแก่น พิพากษาให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 63,904.78 บาท พร้อมทั้งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดของทุนทรัพย์ 800,000 บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนทุนทรัพย์นอกจากนี้ ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดี ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาลงถึงที่สุด ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้อุทธรณ์คำพิพากษาแล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

2.7 คดีหมายเลขดำที่ 204/2559 ทุนทรัพย์ 784,758.33 บาท ศาลปกครองอุบลราชธานี พิพากษายกฟ้อง โดยให้คืนค่าธรรมเนียมศาล จำนวน 14,118 บาท ที่ผู้ฟ้องคดีชำระไว้เกิน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์ และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้อุทธรณ์แล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

3. คดีหมายเลขดำที่ ส.1/2563 ผู้ถือประทานบัตรผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นฟ้องกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 3 อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 4 ผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองยะลา กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 และที่ 4 ไม่นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขออนุญาตใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ในเขตโบราณสถานภาพเขียนสีเขายะลา ในพื้นที่เขายะลา ตำบลลิคิล อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา โดยผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน 14,397,687 บาท และขอให้ อพร. ชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน 9,600,336 บาท รวมทั้งสิ้น 23,998,023 บาท ศาลปกครองยะลาพิพากษายกฟ้อง ปัจจุบันผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองยะลาต่อศาลปกครองสูงสุด และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้แก้อุทธรณ์แล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

4. คดีหมายเลขดำที่ 75/2563 เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2563 ผู้ฟ้องคดีที่ 1 กับพวกรวม 12 คน ฟ้องอุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรี ที่ 1 กับพวกรวม 3 คน และต่อมาศาลมีคำสั่งเรียก กพร. เข้ามาเป็นคู่กรณีฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดี โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 ที่ผู้ฟ้องคดี ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลจากการขายของกลาง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เกี่ยวข้องในการจับกุมของกลางและเป็นผู้ร่วมดำเนินการหลังการจับกุมเป็นผลสำเร็จ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ม.1/2250 หมายเลขแดงที่ ม.6/2250 ซึ่งคดีได้ถึงที่สุดแล้ว และต่อมาสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรีได้ดำเนินการประมูลขายของกลาง จำนวน 7 รายการ จำนวน 2 ครั้ง การดำเนินการประมูลขายของกลาง ครั้งที่ 1 มีการขายของกลางเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2560 ขายของกลางได้จำนวน 6 รายการ และเก็บเงินค่าขายของกลางฝากคลังไว้เป็น จำนวน 962,000 บาท ต่อมาได้ดำเนินการประมูลขายของกลาง ครั้งที่ 2 โดยมีการขายของกลางเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2562 ขายของกลาง จำนวน 1 รายการ และเก็บเงินค่าขายของกลางฝากคลังไว้เป็น จำนวน 709,999 บาท ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินสินบนหรือเงินรางวัลตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 จำนวน 501,599.64 บาท

ศาลปกครองเพชรบุรีได้มีคำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ 75/2563 คดีหมายเลขแดงที่ 31/2565 พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 จ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ 1 เป็นเงิน 41,799.97 บาท และจ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ 2 ถึงผู้ฟ้องคดีที่ 12 เป็นเงินคนละ 23,512.49 บาท ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน 60 วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ปัจจุบันกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่อยู่ระหว่างยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองเพชรบุรีต่อศาลปกครองสูงสุด และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

5. คดีหมายเลขดำที่ ส.13/2564 ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 1 ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 2 กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 3 อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 4 ผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองนครราชสีมา จากกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการทะเบียนโรงงานของผู้ฟ้องคดี ในพื้นที่บ้านโพนไพล ตำบลพังเทียม อำเภอโนนไทย (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นอำเภอพระทองคำ) จังหวัดนครราชสีมา โดยผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน 46,808,000 บาท ปัจจุบันศาลปกครองนครราชสีมาพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการทะเบียนโรงงานของผู้ฟ้องคดี โดยไม่ได้พิจารณาในส่วนค่าเสียหาย เนื่องจากค่าเสียหายมีลักษณะเป็นคำขอเพื่อเลือก ทั้งนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่อยู่ระหว่างยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองนครราชสีมาต่อศาลปกครองสูงสุด และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

6. คดีหมายเลขดำที่ ส.14/2564 ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 1 ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 2 กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 3 อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 4 ผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองนครราชสีมา กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการทะเบียนโรงงานของผู้ฟ้องคดี ในพื้นที่บ้านโพนไพล ตำบลพังเทียม อำเภอโนนไทย (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นอำเภอพระทองคำ) ๙

จังหวัดนครราชสีมา โดยผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน 39,008,000 บาท ปัจจุบันศาลปกครองนครราชสีมาพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการ ทะเบียนโรงงานของผู้ฟ้องคดี โดยไม่ได้พิจารณาในส่วนค่าเสียหาย เนื่องจากค่าเสียหายมีลักษณะเป็นคำขอเพื่อเลือก ทั้งนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ อยู่ระหว่างยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองนครราชสีมาต่อศาลปกครองสูงสุด และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

7. คดีหมายเลขดำที่ 59/2564 ผู้ฟ้องคดีที่ 1 กับพวกรวม 2 คน ได้ยื่นฟ้องกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 1 อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 2 อุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ที่ 3 อธิบดีกรมศิลปากร ที่ 4 สำนักศิลปากร ที่ 5 ภูเก็ต ที่ 6 ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองภูเก็ต กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่อยู่ในอำนาจของหน่วยงานในการไม่พิจารณาเปิดการทำเหมืองสำหรับประทานบัตรของผู้ฟ้องคดีที่ 1 มีผู้ฟ้องคดีที่ 2 เป็นผู้รับช่วงการทำเหมือง โดยอ้างเหตุว่าพื้นที่ดังกล่าวถูกประกาศขึ้นทะเบียนและกำหนดเป็นเขตที่ดินโบราณสถานเขาขาว ตำบลบ้านกลาง อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ การใช้พื้นที่ในแหล่งโบราณคดีเพื่อการทำเหมืองแร่ ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมศิลปากรเสียก่อน โดยผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีที่ 1 จำนวน 50,000,000 บาท และชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีที่ 2 จำนวน 200,000,000 บาท ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น

8. คดีหมายเลขดำที่ 783/2564 ผู้ฟ้องคดีที่ 1 กับพวกรวม 18 คน ได้ยื่นฟ้องสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ 1 อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ 2 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 3 อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ 4 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 5 ผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง กรณีที่ผู้ฟ้องคดี ขอให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลจากการขายของกลาง ในคดีหมายเลขดำที่ ข.29/2557 คดีหมายเลขแดงที่ ข.73/2558 ศาลอาญา โดยผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 ที่ปฏิเสธการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งสิบแปดคน โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าดำเนินการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 จากเงินประมวลแร่ของกลางจำนวน 8,536,606.92 บาท พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมาย เป็นเงินสินบน จำนวน 2,134,151.73 บาท และเงินรางวัล จำนวน 1,707,321.38 บาท ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

หมายเหตุ 18 การแก้ไขข้อผิดพลาดของงวดก่อน

ในปี 2567 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีการแก้ไขข้อผิดพลาดทางบัญชีของงวดก่อนโดยปรับปรุงรายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสมยกมาต้นปี 2567 จำนวน 12,195,655.26 บาท เนื่องจากการบันทึกรายการสินทรัพย์ หนี้สิน และรายได้อื่นไม่ถูกต้อง รายละเอียดดังนี้

1. หน่วยงานได้บันทึกลดยอดบัญชีเงินรับฝากอื่น ที่เกี่ยวข้องกับเงินบำรุงพิเศษ (รหัส 00798) และเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ (รหัส 00800) จำนวน 18,155,046.50 บาท คู่กับบัญชีรายได้อื่น (รายได้เงินนอกงบประมาณ) ทำให้บัญชีเงินรับฝากอื่นต่ำไป และบัญชีรายได้อื่น (รายได้เงินนอกงบประมาณ) สูงไป จึงปรับปรุงรายการโดยปรับเพิ่มยอดบัญชีเงินรับฝากอื่น และปรับลดยอดรายได้อื่น (รายได้เงินนอกงบประมาณ) ด้วยจำนวนเดียวกัน

2. หน่วยงานได้บันทึกบัญชีรายได้รอการรับรู้ต่ำไป จำนวน 2,840,945.28 บาท และบัญชีรายได้จากการบริจาค สูงไป ด้วยจำนวนเดียวกัน จึงต้องปรับปรุงรายการโดยปรับเพิ่มยอดบัญชีรายได้รอการรับรู้ และปรับลดยอดบัญชีรายได้จากการบริจาค ด้วยจำนวนเดียวกัน

- 26 -

3. หน่วยงานได้บันทึกรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์คลาดเคลื่อน ณ วันที่ 30 กันยายน 2566 ทำให้การคำนวณค่าเสื่อมราคา ต่ำไป จำนวน 8,800,336.52 บาท มีผลทำให้การรับรู้บัญชีที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ - สุทธิ สูงไป และบัญชีค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่ายต่ำไปด้วยจำนวนเดียวกัน จึงต้องปรับปรุงลดยอดบัญชีที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ คู่กับบัญชีค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย ด้วยจำนวนเดียวกัน

	ตามที่รายงานไว้เดิม	การแก้ไขข้อผิดพลาด	(หน่วย : บาท) หลังการปรับปรุง
งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2566			
- ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ	442,223,919.58	(8,800,336.52)	433,423,583.06
- เงินรับฝากอื่น	8,971,852.92	18,155,046.50	27,126,899.42
- รายได้รอการรับรู้	37,937,766.54	2,840,945.28	40,778,711.82
รวม	489,133,539.04	12,195,655.26	501,329,194.30
งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2566			
- รายได้เงินนอกงบประมาณ	438,077,765.07	(18,155,046.50)	419,922,718.57
- รายได้จากการบริจาค	8,485,516.59	(2,840,945.28)	5,644,571.31
- ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	41,517,888.76	8,800,336.52	50,318,225.28
รวม	488,081,170.42	(12,195,655.26)	475,885,515.16

ทั้งนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มิได้ปรับปรุงรายงานการเงิน สำหรับปี 2566 ที่นำมาแสดงเปรียบเทียบ

หมายเหตุ 19 ทุน

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ทุนของหน่วยงาน	181,044,329.25	181,044,329.25
รวมทุน	181,044,329.25	181,044,329.25

หมายเหตุ 20 รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่าย

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	662,294,889.69	408,051,421.40
รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสมยกมา	2,170,552,897.69	1,973,326,280.19
ผลสะสมจากการแก้ไขข้อผิดพลาด	12,195,655.26	(210,824,803.90)
รวมรายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่าย	2,845,043,442.64	2,170,552,897.69

๕-

หมายเหตุ 21 รายได้จากงบประมาณ

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้จากงบประมาณปีปัจจุบัน		
รายได้จากงบบุคลากร	207,339,535.44	206,015,323.36
รายได้จากงบดำเนินงาน	28,183,705.90	28,467,021.63
รายได้จากงบลงทุน	1,650,243.19	30,093,150.06
รายได้จากงบอุดหนุน	586,200.00	556,200.00
รายได้จากงบกลาง	185,499,808.39	174,867,133.46
รายได้จากงบรายจ่ายอื่น	38,260,549.29	48,640,972.90
หัก เบิกเกินส่งคืนเงินงบประมาณ	(1,185,049.61)	(1,129,332.02)
รวมรายได้จากงบประมาณปีปัจจุบัน - สุทธิ	460,334,992.60	487,510,469.39
รายได้จากงบประมาณปีก่อน ๆ (เงินกันไว้เบิกเหลือเมื่อปีเบิกจ่ายปีปัจจุบัน)		
รายได้จากงบดำเนินงาน	3,961,364.43	1,867,494.35
รายได้จากงบลงทุน	11,649,522.00	16,672,439.83
รายได้จากงบรายจ่ายอื่น	26,653,610.33	13,656,640.61
รวมรายได้จากงบประมาณปีก่อน ๆ	42,264,496.76	32,196,574.79
รวมรายได้จากงบประมาณ	502,599,489.36	519,707,044.18

หมายเหตุ 22 รายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้จากการอุดหนุน - หน่วยงานภาครัฐ	21,573.00	311,283.00
รวมรายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐ	21,573.00	311,283.00

หมายเหตุ 23 รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้จากการบริจาค	5,172,340.68	8,485,516.59
รวมรายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	5,172,340.68	8,485,516.59

หมายเหตุ 24 รายได้อื่น

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้เงินนอกงบประมาณ	742,721,041.85	438,077,765.07
รวมรายได้อื่น	742,721,041.85	438,077,765.07

รายได้เงินนอกงบประมาณ จำนวน 742,721,041.85 บาท ประกอบด้วย บัญชีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสอบแข่งขันบุคคลเข้ารับราชการ (00788) จำนวน 35,566.50 บาท เงินบำรุงพิเศษ กพร. (00798) จำนวน 193,195,481.20 บาท เงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ กพร. (00800) จำนวน 548,510,073.98 บาท และบัญชี TR-รายได้ระหว่างหน่วยงาน - หน่วยงานรับเงินนอกงบประมาณจากกรมบัญชีกลาง จำนวน 979,920.17 บาท

- 28 -

หมายเหตุ 25 ค่าใช้จ่ายบุคลากร

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
เงินเดือน	163,300,170.57	162,139,959.32
ค่าล่วงเวลา	147,800.00	99,600.00
ค่าจ้าง	20,903,550.00	21,806,275.03
ค่าตอบแทนพนักงานราชการ	26,777,387.10	24,987,950.00
เงินช่วยค่าครองชีพ	-	6,060.00
ค่ารักษาพยาบาล	18,990,129.25	17,909,995.87
เงินช่วยการศึกษาบุตร	1,240,724.75	1,262,687.50
เงินช่วยเหลือพิเศษกรณีเสียชีวิต	61,740.00	581,999.91
เงินชดเชย กบข.	2,881,621.54	2,849,942.71
เงินสมทบ กบข.	4,322,432.28	4,274,914.05
เงินสมทบ กสจ.	457,340.86	506,668.00
เงินสมทบกองทุนประกันสังคม	1,070,735.00	866,663.00
เงินสมทบกองทุนเงินทดแทน	24,583.00	25,392.00
ค่าเช่าบ้าน	1,818,132.35	1,779,990.00
ค่าใช้จ่ายบุคลากรอื่น	666,787.10	991,200.00
รวมค่าใช้จ่ายบุคลากร	242,663,133.80	240,089,297.39

หมายเหตุ 26 ค่าบำเหน็จบำนาญ

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
บำนาญ	89,531,244.88	84,610,234.40
เงินช่วยค่าครองชีพ	3,620,426.46	3,663,839.76
บำเหน็จ	30,166,164.32	30,029,031.07
บำเหน็จตกทอด	1,528,156.18	3,964,416.19
บำเหน็จดำรงชีพ	5,900,372.60	5,752,960.15
ค่ารักษาพยาบาล	21,714,880.43	17,244,622.87
เงินช่วยการศึกษาบุตร	117,150.00	123,700.00
เงินช่วยพิเศษกรณีผู้รับบำนาญตาย	293,590.29	-
รวมค่าบำเหน็จบำนาญ	152,871,985.16	145,388,804.44

๙-

หมายเหตุ 27 ค่าตอบแทน

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน	423,980.50	504,035.00
รวมค่าตอบแทน	423,980.50	504,035.00

หมายเหตุ 28 ค่าใช้สอย

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ค่าใช้จ่ายฝึกอบรม	8,408,586.47	12,938,360.62
ค่าใช้จ่ายเดินทาง	18,784,574.59	19,255,684.52
ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา	2,960,835.48	2,849,425.92
ค่าจ้างเหมาบริการ	26,036,802.85	20,100,192.27
ค่าธรรมเนียม	6,368,903.65	6,295,765.47
ค่าจ้างที่ปรึกษา	38,187,427.99	34,605,410.88
ค่าใช้จ่ายในการประชุม	518,350.31	663,717.83
ค่าเช่า	3,974,645.80	1,637,040.58
ค่าใช้จ่ายผลึกส่งเป็นรายได้แผ่นดิน	83,602.00	737,639.37
ค่าใช้สอยอื่น	1,006,988.71	1,956,387.32
รวมค่าใช้สอย	106,330,717.85	101,039,624.78

หมายเหตุ 29 ค่าวัสดุ

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ค่าวัสดุ	5,981,514.14	15,880,759.00
ค่าแก๊สและน้ำมันเชื้อเพลิง	539,154.28	520,151.02
ค่าจัดหาสินทรัพย์มูลค่าต่ำกว่าเกณฑ์	249,209.60	1,374,387.11
รวมค่าวัสดุ	6,769,878.02	17,775,297.13

๙

- 30 -

หมายเหตุ 30 ค่าสาธารณูปโภค

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ค่าไฟฟ้า	7,403,290.06	8,588,070.51
ค่าประปา	321,856.47	242,651.03
ค่าโทรศัพท์	592,820.74	673,216.08
ค่าบริการสื่อสารและโทรคมนาคม	62,122.95	53,147.76
ค่าบริการไปรษณีย์โทรเลขและขนส่ง	548,272.00	621,439.00
รวมค่าสาธารณูปโภค	<u>8,928,362.22</u>	<u>10,178,524.38</u>

หมายเหตุ 31 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	15,378,826.98	12,831,522.57
ครุภัณฑ์	36,633,467.77	26,254,277.77
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	3,436,739.18	2,432,088.42
รวมค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	<u>55,449,033.93</u>	<u>41,517,888.76</u>

หมายเหตุ 32 ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนอื่นและบริจาค

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
ค่าใช้จ่ายอุดหนุนเพื่อการดำเนินงาน		
ค่าใช้จ่ายอุดหนุนเพื่อการดำเนินงาน - อปท.	14,727,425.03	-
รวมค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	<u>14,727,425.03</u>	<u>-</u>

หมายเหตุ 33 ค่าใช้จ่ายอื่น

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
กำไร/ขาดทุนสุทธิจากการจำหน่ายสินทรัพย์	4,131.51	5.00
รายได้ระหว่างหน่วยงาน - หน่วยงานรับเงิน		
นอกงบประมาณจากกรมบัญชีกลาง	(792,742,574.53)	(859,868,480.56)
ค่าใช้จ่ายระหว่างหน่วยงาน - ปรับเงินฝากคลัง	792,742,574.53	860,762,605.56
ค่าใช้จ่ายอื่น	50,907.18	1,142,585.56
รวมค่าใช้จ่ายอื่น	<u>55,038.69</u>	<u>2,036,715.56</u>

ค่าใช้จ่ายอื่น ประกอบด้วยรายการถอนคืนเงินรายได้ ให้แก่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพังงา จำนวน 34,107.18 บาท และ บริษัท ปทุมวัฒนาพาณิชย์การแร่ จำกัด จำนวน 16,800 บาท

หมายเหตุ 34 การจัดประเภทรายการใหม่

ตัวเลขเปรียบเทียบในรายงานการเงิน ปี 2566 มีการจัดประเภทใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดประเภทและการแสดงรายการในรายงานการเงิน ปี 2567

	ก่อนจัด ประเภทใหม่	เพิ่ม / (ลด)	(หน่วย : บาท) หลังจัด ประเภทใหม่
งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2566			
เจ้าหนี้ระยะสั้น			
เจ้าหนี้การค้า - บุคคลภายนอก	5,236,520.89	(5,236,520.89)	-
รับสินค้า / ใบสำคัญ	6,134.63	(6,134.63)	-
เจ้าหนี้การค้า			
เจ้าหนี้การค้า - บุคคลภายนอก	-	5,236,520.89	5,236,520.89
รับสินค้า / ใบสำคัญ	-	6,134.63	6,134.63
รวม	<u>5,242,655.52</u>		<u>5,242,655.52</u>
งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน สำหรับปีสิ้นสุด วันที่ 30 กันยายน 2566			
รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค			
รายได้จากการอุดหนุน - หน่วยงานภาครัฐ	311,283.00	(311,283.00)	-
รายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐ			
รายได้จากการอุดหนุน - หน่วยงานภาครัฐ	-	311,283.00	311,283.00
รวม	<u>311,283.00</u>		<u>311,283.00</u>

๙

- 32 -

หมายเหตุ 35 รายงานฐานะการเงินงบประมาณรายจ่าย

รายงานฐานะการเงินงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

(หน่วย : บาท)

รายการ	งบสุทธิหลัง โอนเปลี่ยนแปลง	เงินกันไว้เบิก เหลือปี (การสำรองเงิน)	ใบสั่งซื้อ/สัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงาน บุคลากรภาครัฐ					
งบบุคลากร	207,141,909.80	-	-	207,141,909.80	-
งบดำเนินงาน	3,240,300.00	-	-	3,042,608.73	197,691.27
รวม	210,382,209.80	-	-	210,184,518.53	197,691.27
แผนงาน พื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน					
งบดำเนินงาน	28,374,192.82	211,450.19	2,747,727.90	25,336,308.23	78,706.50
งบรายจ่ายอื่น	3,650,907.18	-	-	3,649,574.24	1,332.94
รวม	32,025,100.00	211,450.19	2,747,727.90	28,985,882.47	80,039.44
แผนงาน ยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน					
งบดำเนินงาน	406,333.50	-	36,380.00	360,442.00	9,511.50
งบลงทุน	35,606,429.50	3,630,693.00	22,866,311.50	9,106,412.19	3,012.81
งบเงินอุดหนุน	550,950.00	-	-	550,950.00	-
งบรายจ่ายอื่น	21,722,587.00	1,551,100.00	8,834,300.00	11,156,262.22	180,924.78
รวม	58,286,300.00	5,181,793.00	31,736,991.50	21,174,066.41	193,449.09
แผนงาน ยุทธศาสตร์สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ					
งบลงทุน	533,500.00	-	533,491.00	-	9.00
งบรายจ่ายอื่น	40,584,500.00	2,644,000.00	12,931,835.44	24,834,901.96	173,762.60
รวม	41,118,000.00	2,644,000.00	13,465,326.44	24,834,901.96	173,771.60
แผนงาน บูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต					
งบรายจ่ายอื่น	5,483,200.00	-	5,478,960.00	-	4,240.00
รวม	5,483,200.00	-	5,478,960.00	-	4,240.00
รวมทั้งสิ้น	347,294,809.80	8,037,243.19	53,429,005.84	285,179,369.37	649,191.40

- หมายเหตุ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย ดำเนินการเบิกจ่ายงบประมาณแทนกันประจำปี พ.ศ. 2567
จำนวนเงิน 12,000 บาท

รายงานฐานะเงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี (ก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2567)

(หน่วย : บาท)

รายการ	เงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
เงินงบประมาณปี พ.ศ. 2566			
แผนงาน พื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน			
งบดำเนินงาน	3,191,769.69	3,191,769.69	-
รวม	3,191,769.69	3,191,769.69	-
แผนงาน ยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน			
งบลงทุน	10,000,000.00	10,000,000.00	-
งบรายจ่ายอื่น	13,470,212.52	12,730,212.52	740,000.00
รวม	23,470,212.52	22,730,212.52	740,000.00
แผนงาน ยุทธศาสตร์สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ			
งบรายจ่ายอื่น	14,432,020.60	14,432,020.60	-
รวม	14,432,020.60	14,432,020.60	-
รวมทั้งสิ้น	41,094,002.81	40,354,002.81	740,000.00
เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น			
งบรายจ่ายอื่น	7,844,475.18	2,304,402.09	5,540,073.09
รวม	7,844,475.18	2,304,402.09	5,540,073.09
รวมทั้งสิ้น	7,844,475.18	2,304,402.09	5,540,073.09

- 34 -

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

(หน่วย : บาท)

รายการ	งบสุทธิ	การสำรองเงิน	ใบสั่งซื้อ/สัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงาน บุคลากรภาครัฐ					
งบบุคลากร	206,015,323.36	-	-	206,015,323.36	-
งบดำเนินงาน	3,106,800.00	-	-	2,893,293.50	213,506.50
รวม	209,122,123.36	-	-	208,908,616.86	213,506.50
แผนงาน พื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน					
งบดำเนินงาน	29,013,330.84	309,995.05	2,881,774.64	25,411,395.78	410,165.37
งบลงทุน	8,336,400.00	-	-	8,336,400.00	-
งบรายจ่ายอื่น	3,780,669.16	-	-	3,615,192.74	165,476.42
รวม	41,130,400.00	309,995.05	2,881,774.64	37,362,988.52	575,641.79
แผนงาน ยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน					
งบดำเนินงาน	910,816.54	-	-	904,835.13	5,981.41
งบลงทุน	30,418,682.06	10,000,000.00	-	20,418,412.06	270.00
งบเงินอุดหนุน	522,300.00	-	-	522,300.00	-
งบรายจ่ายอื่น	28,443,801.40	-	13,470,212.52	14,752,167.60	221,421.28
รวม	60,295,600.00	10,000,000.00	13,470,212.52	36,597,714.79	227,672.69
แผนงาน ยุทธศาสตร์สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ สิ่งพิ และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ					
งบรายจ่ายอื่น	44,518,900.00	-	14,432,020.60	29,833,267.61	253,611.79
รวม	44,518,900.00	-	14,432,020.60	29,833,267.61	253,611.79
รวมทั้งสิ้น	355,067,023.36	10,309,995.05	30,784,007.76	312,702,587.78	1,270,432.77

เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น					
งบรายจ่ายอื่น	8,924,800.00	7,844,475.18	-	1,080,324.82	-
รวม	8,924,800.00	7,844,475.18	-	1,080,324.82	-
รวมทั้งสิ้น	8,924,800.00	7,844,475.18	-	1,080,324.82	-

ส

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายจากเงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี (ก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2566)

(หน่วย : บาท)

รายการ	เงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
เงินงบประมาณปี พ.ศ. 2565			
แผนงาน พื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน			
งบดำเนินงาน	1,203,456.62	1,203,456.62	-
งบรายจ่ายอื่น	440,500.00	440,500.00	-
รวม	1,643,956.62	1,643,956.62	-
แผนงาน ยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน			
งบดำเนินงาน	190,032.00	190,032.00	-
งบลงทุน	17,159,351.83	17,159,351.83	-
งบรายจ่ายอื่น	6,116,426.78	5,436,426.78	680,000.00
รวม	23,465,810.61	22,785,810.61	680,000.00
แผนงาน ยุทธศาสตร์สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ สิ่งพิ และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ			
งบดำเนินงาน	418,000.00	418,000.00	-
งบลงทุน	442,748.00	442,748.00	-
งบรายจ่ายอื่น	7,021,388.00	6,981,478.00	39,910.00
รวม	7,882,136.00	7,842,226.00	39,910.00
รวมทั้งสิ้น	32,991,903.23	32,271,993.23	719,910.00

๙

- 36 -

หมายเหตุ 36 รายงานรายได้แผ่นดิน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
รายงานรายได้แผ่นดิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ		
รายได้แผ่นดิน - ภาษี	4,077,403,402.75	3,948,978,006.19
รายได้แผ่นดิน - นอกจากภาษี	104,156,698.05	325,215,026.67
รวมรายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ	4,181,560,100.80	4,274,193,032.86
<u>หัก</u> รายได้แผ่นดินถอนคืนจากคลัง	-	7,000.00
รายได้แผ่นดินจัดสรรตามกฎหมาย	2,440,266,967.82	2,361,683,701.73
รายได้แผ่นดินที่จัดเก็บสุทธิ	1,741,293,132.98	1,912,502,331.13
รายได้แผ่นดินนำส่งคลัง	1,740,929,344.58	1,912,503,331.13
รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	363,788.40	(1,000.00)
<u>ปรับ</u> รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	(363,788.40)	1,000.00
รายการรายได้แผ่นดินสุทธิ	-	-

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้แผ่นดิน - ภาษี		
ภาษีทรัพยากรธรรมชาติ		
รายได้ค่าภาคหลวงแร่	4,077,403,402.75	3,948,978,006.19
รวมรายได้แผ่นดิน - ภาษี	4,077,403,402.75	3,948,978,006.19

	(หน่วย : บาท)	
	2567	2566
รายได้แผ่นดิน - นอกจากภาษี		
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ	28,818,281.44	24,970,183.64
รายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผล	5,826.55	3,580.07
รายได้อื่น	75,332,590.06	300,241,262.96
รวมรายได้แผ่นดิน - นอกจากภาษี	104,156,698.05	325,215,026.67

ส

- 37 -

	2567	(หน่วย : บาท) 2566
รายได้แผ่นดินจัดสรรตามกฎหมาย		
รายได้จัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	2,440,266,967.82	2,361,683,701.73
รวมรายได้แผ่นดินจัดสรรตามกฎหมาย	<u>2,440,266,967.82</u>	<u>2,361,683,701.73</u>

	2567	(หน่วย : บาท) 2566
รายได้แผ่นดินนำส่งคลัง		
รายได้ระหว่างหน่วยงาน - หน่วยงานรับเงิน		
ถอนคืนรายได้จากรัฐบาล		(7,000.00)
ค่าใช้จ่ายระหว่างหน่วยงาน - หน่วยงานโอนเงิน		
รายได้เงินคืนให้กรมบัญชีกลาง	1,740,929,344.58	1,912,510,331.13
รวมรายได้แผ่นดินนำส่งคลัง	<u>1,740,929,344.58</u>	<u>1,912,503,331.13</u>

หมายเหตุ 37 การอนุมัติรายงานการเงิน

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมการพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้อนุมัติรายงานการเงินนี้ เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2568

ส-

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 3 เชียงใหม่**

ถนนเชียงใหม่-ลำปาง ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50202

☎ 0 5322 1385
☎ 0 5322 5184

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 5 พิชญ์โลก**

เลขที่ 292 หมู่ 1 ซัน 1 ถนนเลี่ยงเมืองสุโขทัย-นครสวรรค์
ตำบลบ้านกร่าง อำเภอเมือง จังหวัดพิจญ์โลก 65000

☎ 0 5524 8345-7
☎ 0 5524 8348

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 2 อุดรธานี**

401 หมู่ 11 ตำบลโนนสูง
อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41330

☎ 0 4229 5456
☎ 0 4229 5804

**กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
(ส่วนกลาง)**

75/10 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท
เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

☎ 0 2430 6835
☎ 0 2644 8746
✉ saraban@dpim.mail.go.th

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 7 ราชบุรี**

110/1 หมู่ที่ 10 ถนนห้วยไผ่ - น้ำพุ
ตำบลจอยักษ์ อำเภอเมืองราชบุรี
จังหวัดราชบุรี 70000

☎ 0 3232 1791-2
☎ 0 3232 1793

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 6 นครราชสีมา**

อาคารเฉลิมพระเกียรติหอการค้า ชั้น 5
1818 ถนนสุรนารายณ์ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000

☎ 0 4495 5708, 0 4492 2719
☎ 0 4492 2708

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 4 ภูเก็ต**

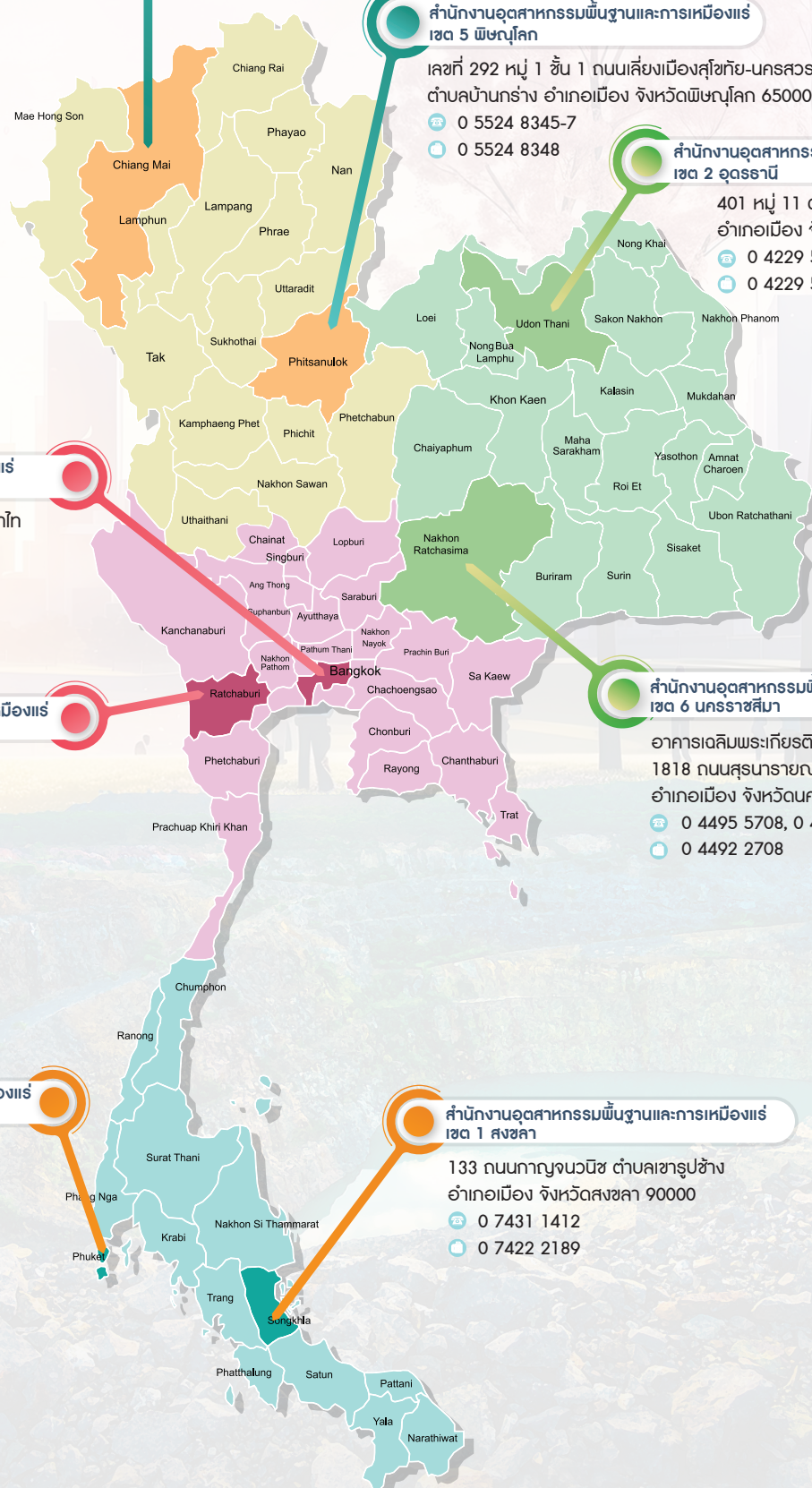
ถนนเจ้าฟ้า ตำบลตลาดเหนือ
อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000

☎ 0 7621 2250
☎ 0 7624 0685

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เขต 1 สงขลา**

133 ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปช้าง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

☎ 0 7431 1412
☎ 0 7422 2189

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ Department of Primary Industries and Mines

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม
75/10 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทร. 0 2430 6835 โทรสาร 0 2644 8746
เว็บไซต์ www.dpim.go.th

dpim.go.th

[@prdpim](https://www.facebook.com/prdpim)

[DPIIM CH](https://www.youtube.com/DPIIM)

[dpim_dpim](https://www.instagram.com/dpim_dpim)

[@prdpim3](https://twitter.com/prdpim3)

[DpimCh](https://www.tiktok.com/DpimCh)